

STAROSTA KARTUSKI

ul. Dworcowa 1
83-300 Kartuzy

ISO 9001:2015

Niniejsza decyzja stała się ostateczna

z dniem 13.09.2024r.

Kartuzy, dnia 13.09.2024r.

GŁÓWNY SPECJALISTA

Mirella Potryk Kartuzy, dnia 12.09.2024

B.6740.1535.2024.MSz

DECYZJA

Na podstawie art. 28, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 4, art. 36 oraz art. 82 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku – Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2024r., poz. 725 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024r., poz. 572),

po rozpatrzeniu wniosku o pozwolenie na budowę z dnia: 03.09.2024

**zatwierdzam projekt zagospodarowania terenu
wraz z projektem architektoniczno-budowlanym
i udzielam pozwolenia na budowę:**

dla: **Parafii Rzymskokatolickiej pw. Św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej,**
83-335 Borzestowo, Wygoda Łączyńska 20

obejmujące:

- **remont elewacji Kościoła Parafialnego pw. św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej**
na terenie działki nr **246** obręb **Łączyno**, gmina **Stężyca**

wg projektu opracowanego przez:

- **mgr inż. Zbigniew Kocur** posiadającego uprawnienia do projektowania w specjaności konstrukcyjno-budowlanej oraz architektonicznej-
Nr upr. UAN/N/7210/459/87, UAN/N/7210/ 114/90; będącego członkiem Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa: ZAP/BO/1300/01

z zachowaniem następujących warunków zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt 1-4 oraz art. 42 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo budowlane:

1. szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych:
 - a) roboty budowlane prowadzić zgodnie z przepisami, Polskimi normami, zasadami wiedzy technicznej w sposób zapewniający bezpieczeństwo ludzi i mienia oraz zgodnie z ustaleniami zawartymi w uzgodnieniach do projektu;
 - b) stosownie do treści art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo ochrony środowiska:
 - **W trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska na obszarze prowadzenia prac, a w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych.**
 - **Przy prowadzeniu prac budowlanych dopuszcza się wykorzystywanie i przekształcanie elementów przyrodniczych wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją konkretnej inwestycji.**
 - **Jeżeli ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa, należy podejmować działania mające na celu naprawienie wyrządzonych szkód, w szczególności przez kompensację przyrodniczą.**
2. szczególne wymagania dotyczące nadzoru na budowie:
 - a) ustanowić kierownika budowy o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych i prowadzić roboty pod jego kierownictwem z zachowaniem przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (art. 42 ustawy Prawo budowlane);
 - b) ustanowić inspektora nadzoru inwestorskiego - zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19.11.2001 r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego (t. j. Dz. U. z 2001 r. Nr 138, poz. 1554).

Obszar oddziaływania obiektu, o którym mowa w art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo budowlane, obejmuje nieruchomości: jak w sentencji decyzji.

UZASADNIENIE

Inwestor złożył wniosek wraz z oświadczeniem o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzony Uchwałą Nr XXXVII/357/2010 Rady Gminy Stężyca z dnia 15.06.2010 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. nr 102 poz. 2010), ostateczną decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nr ZN.5142.1019.2024.ReKo z dnia 26.08.2024 r. o pozwoleniu na prowadzenie robót budowlanych oraz prac konserwatorskich i restauratorskich przy zabytku: kościół parafialny pw. Św. Józefa, zlokalizowanego w Wygodzie Łączyńskiej 19, 83-335 Borzestowo, działka nr 246 obręb Łączyno oraz 3 egz. projektu budowlanego. Projekt wykonały osoby posiadające odpowiednie uprawnienia projektowe, które oświadczyły, że został on sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Mając na względzie art. 61 §3 i §4 K.p.a. tutejszy organ odstąpił od wszczęcia postępowania, ponieważ po rozpatrzeniu wniosku uznał, że jedyną stroną w ww. postępowaniu jest Inwestor.

Wniosek spełnia zatem dyspozycję art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo budowlane, wobec czego orzeczono jak w sentencji.

Od decyzji przysługuje odwołanie do Wojewody Pomorskiego za pośrednictwem organu, który wydał niniejszą decyzję w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. STAROSTY
E. Lewicka
Ewelina Lewicka
Dyrektor Wydziału Budownictwa
(dokument podpisany elektronicznie)

Pouczenie:

Zgodnie z art. 41 ust. 4, 4a i 5 ustawy Prawo budowlane:

Inwestor jest obowiązany **zawiadomić organ nadzoru budowlanego** oraz projektanta sprawującego nadzór nad zgodnością realizacji budowy z projektem o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych, dla których wymagane jest uzyskanie **decyzji o pozwoleniu na budowę**, dokonanie **zgłoszenia budowy**, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2-4, lub dokonanie **zgłoszenia instalowania**, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. d.

Do zawiadomienia o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych inwestor dołącza:

1) informację wskazującą imiona i nazwiska osób, które będą sprawować funkcje:

a) kierownika budowy,

b) inspektora nadzoru inwestorskiego - jeżeli został on ustanowiony

- oraz w odniesieniu do tych osób dołącza kopie zaświadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 7, wraz z kopiami decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych w odpowiedniej specjalności;

2) oświadczenie projektanta i projektanta sprawdzającego o sporządzeniu projektu technicznego, dotyczącego zamierzenia budowlanego zgodnie z obowiązującymi przepisami, zasadami wiedzy technicznej, projektem zagospodarowania działki lub terenu oraz projektem architektoniczno-budowlanym oraz rozstrzygnięciami dotyczącymi zamierzenia budowlanego.

Rozpoczęcie dostaw energii, wody, ciepła lub gazu na potrzeby budowy może nastąpić jedynie po okazaniu wymaganego pozwolenia na budowę lub zgłoszenia.

Zgodnie z art. 42 ustawy Prawo budowlane:

1. Przed rozpoczęciem robót budowlanych inwestor jest obowiązany:

1) **zapewnić sporządzenie projektu technicznego**, z zastrzeżeniem art. 34 ust. 3b, w przypadku:

a) robót budowlanych objętych decyzją o pozwoleniu na budowę,

b) budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1-4,

c) przebudowy, o której mowa w art. 29 ust. 3 pkt 1 lit. a,

d) instalowania, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. d;

2) **ustanowić kierownika budowy** w przypadku:

a) robót budowlanych objętych decyzją o pozwoleniu na budowę,

b) budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1-4, 9, 27 i 30, oraz instalowania, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. d i e,

c) przebudowy, o której mowa w art. 29 ust. 3 pkt 1 lit. a,

d) robót budowlanych objętych decyzją o legalizacji budowy, o której mowa w art. 49 ust. 4,

e) robót budowlanych objętych decyzją o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych, o której mowa w art. 51 ust. 4;

3) **ustanowić inspektora nadzoru inwestorskiego** w przypadku:

a) gdy taki obowiązek wynika z decyzji o pozwoleniu na budowę,

b) robót budowlanych objętych decyzją o legalizacji budowy,

c) robót budowlanych objętych decyzją, o której mowa w art. 51 ust. 4,

d) obiektów budowlanych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 2;

4) **przekazać kierownikowi budowy projekt budowlany, w tym projekt techniczny**, o ile jest wymagany.

3. Przy prowadzeniu robót budowlanych, do kierowania którymi jest wymagane przygotowanie zawodowe w specjalności techniczno-budowlanej innej niż posiada kierownik budowy, inwestor jest obowiązany zapewnić ustanowienie kierownika robót w danej specjalności.

Do użytkowania obiektu budowlanego, na budowę którego wymagane jest pozwolenie na budowę, można przystąpić po zawiadomieniu właściwego organu nadzoru budowlanego o zakończeniu budowy, jeżeli organ ten, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, nie zgłosi sprzeciwu w drodze decyzji (zob. art. 54 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo budowlane). Przed przystąpieniem do użytkowania obiektu budowlanego inwestor jest obowiązany uzyskać decyzję o pozwoleniu na użytkowanie, jeżeli na budowę obiektu budowlanego jest wymagane pozwolenie na budowę i jest on zaliczony do kategorii: V, IX-XVI, XVII (z wyjątkiem warsztatów rzemieślniczych, stacji obsługi pojazdów, myjni samochodowych i garaży do pięciu stanowisk włącznie), XVIII (z wyjątkiem obiektów magazynowych: budynki składowe, hangary i wiaty, a także budynków kolejowych: nastawnie, podstacje trakcyjne, lokomotywownie, wagonownie, strażnice przejazdowe i myjni taboru kolejowego), XX, XXII (z wyjątkiem placów składowych, postojowych i parkingów), XXIV (z wyjątkiem stawów rybnych), XXVII (z wyjątkiem jazów, wałów przeciwpowodziowych, opasek i ostróg brzegowych oraz rowów melioracyjnych), XXVIII-XXX (zob. art. 55 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane).

Decyzję o pozwoleniu na użytkowanie należy uzyskać również w przypadku, jeżeli przystąpienie do użytkowania obiektu budowlanego ma nastąpić przed wykonaniem wszystkich robót budowlanych, jeżeli oddawane do użytkowania obiekty budowlane lub ich części mogą samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem.

Inwestor zamiast dokonania zawiadomienia o zakończeniu budowy może wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie

Informacja o opłacie skarbowej

Na podstawie ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2023 roku, poz. 2111) zwalnia się od opłaty skarbowej - pozwolenie na remont obiektów budowlanych wpisanych do rejestru zabytków;

Załączniki:

- Projekt architektoniczno-budowlany z załącznikami

Otrzymują:

1. Parafia Rzymskokatolicka pw.św. Józefa w Wygodzie (+1 egz. PB)
2. aa (+ 1 egz. PB)

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Kartuzach (+1 egz. PB)
2. Urząd Gminy Stężyca (ePUAP)

Poświadczam odbiór decyzji / dokumentacji, dnia podpis

MSz/12.09.2024

DOKUMENTACJA KONSERWATORSKA

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH I RESTAURATORSKICH

ELEWACJI KOŚCIOŁA PW. ŚW. JÓZEFA

W WYGODZIE ŁĄCZYŃSKIEJ WRAZ Z OTOCZENIEM

Opracowanie:
Konservacja Dzieł Sztuki
Katarzyna Polak
ul. A. Małckiego 13 m. 4
60-707 Poznań

Toruń 2023

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA:

I KARTA IDENTYFIKACYJNA ZABYTKU I DOKUMENTACJI KONSERWATORSKIEJ.....	3
1. DANE PRZED ROZPOCZĘCIEM PRAC	3
2. DANE O DOKUMENTACJI	3
II CZĘŚĆ OPISOWA.....	4
1. ZAGADNIENIA HISTORYCZNE.....	4
1.1. OSADA (WIEŚ).....	4
1.2. KOŚCIÓŁ	7
WYBRANA BIBLIOGRAFIA	9
MATERIAŁY NIEPUBLIKOWANE	10
IKONOGRAFIA	11
2. OPIS FORMALNY OBIEKTU.....	13
2.1. LOKALIZACJA.....	13
2.2. RZUT I BRYŁA	14
2.3. KOMPOZYCJA I WYSTRÓJ ARCHITEKTONICZNY ELEWACJI	15
2.4. BUDOWA TECHNOLOGICZNA	17
3. OPIS STANU ZACHOWANIA	18
III PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH I RESTAURATORSKICH	21
1. WNIOSKI KONSERWATORSKIE	21
2. POSTULATY I WYTYCZNE KONSERWATORSKIE	21
2.1. POSTULATY OGÓLNE	21
2.2. WYTYCZNE KONSERWATORSKIE.....	21
3. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKO – RESTAURATORSKICH	22
3.1. INFORMACJE WSTĘPNE	22
3.2. COKÓŁ KAMIENNY	22
3.3. ELEWACJE	23
3.4. STOLARKI I ŚLUSARKI ELEWACYJNE	25
3.5. ATRIUM – ARKADY.....	26
IV DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA STANU ZACHOWANIA I	28
1. SPIS FOTOGRAFII	28
2. FOTOGRAFIE.....	30
V ANEKS - BADANIA KONSERWATORSKIE WIEŻY	48
1. CEL I METODYKA BADAŃ	48
2. SPIS I LOKALIZACJA PRÓBEK	48
3. ANALIZA PRÓBEK.....	49
VI ANEKS – OPINIA TECHNICZNA MYKOLOGICZNO-BUDOWLANA. ŻALUZJE DREWNIANE WIEŻY DZWONNICZEJ KOŚCIOŁA PW. ŚW. JÓZEFA W WYGODZIE ŁĄCZYŃSKIEJ, OPRAC. APP PURE A TOMASZ BOBRAS, CZERWIEC 2023.	57

I KARTA IDENTYFIKACYJNA ZABYTKU I DOKUMENTACJI KONSERWATORSKIEJ

1. DANE PRZED ROZPOCZĘCIEM PRAC

NR DZIAŁKI: 246 (id. 220506_2.0007.246)

NR REJESTRU ZABYTKÓW: A-1837 z 29.10.2008

RODZAJ: Kościół Rzymskokatolicki

CZAS POWSTANIA: 1913-15

LOKALIZACJA: Wygoda Łączyńska 19, 83-335 Borzestowo

WŁAŚCICIEL/UŻYTKOWNIK: Parafia Rzymskokatolicka PW. Św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej

TECHNIKA: Murowany z cegły na podmurówce kamiennej

WCZEŚNIEJSZE DOKUMENTACJE: *Wygoda Łączyńska (Łączyño), kościół paraf. pw. Św. Józefa*, Karta ewidencyjna zabytku nieruchomego, J. Barton-Piórkowska (oprac.), październik 2007, Narodowy Instytut Dziedzictwa, Oddział terenowy w Gdańsku (NID-G), sygn. 5642.

2. DANE O DOKUMENTACJI

PRZEDMIOT I ZAKRES OPRACOWANIA: Dokumentacja i program prac konserwatorskich i restauratorskich elewacji kościoła PW. Św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej

LICZBA STRON: 56

LICZBA FOTOGRAFII: 37

AUTORZY DOKUMENTACJI:

mgr **Katarzyna Polak** – *dyplomowany konserwator, magister sztuki w zakresie konserwacji rzeźby kamiennej i detali architektonicznych, dyplom UMK nr 1273;*

mgr **Marcin Ceglarski** – *konserwator zabytkoznawca, magister ochrony dóbr kultury w zakresie konserwatorstwa, dyplom UMK nr 1400/196242/2018;*

mgr **Jakub Polak** – *konserwator zabytkoznawca, magister ochrony dóbr kultury w zakresie konserwatorstwa, dyplom UMK nr 1400/185791/2016;*

mgr **Korneliusz Kuczykowski** – *konserwator zabytkoznawca, magister ochrony dóbr kultury w zakresie konserwatorstwa, dyplom UMK nr 1400/122933/2008.*

AUTOR FOTOGRAFII: jw.

DATA I MIEJSCE WYKONANIA: VII-X 2022 r. – VI-VII 2023 r. Wygoda – Toruń

II CZĘŚĆ OPISOWA

1. ZAGADNIENIA HISTORYCZNE

1.1. OSADA (WIEŚ)

Wygoda Łączyńska (niem. Wigodden, Wiegental; kaszub. Łątczińskô Wigòda); wieś na Pomorzu Gdańskim, która powstała jako osada gospodarcza, wydzielona z majątku rycerskiego Łączyn1 (dawn. Łączyno; niem. Lonczyn, Lonschin) przed 1570 r.2, jednakże pierwszy właściciel, jak i dokładny czas utworzenia folwarku nie są znane3. Od 1381 r., za czasów krzyżackich Łączyn był siedzibą wójtostwa (Pflegeramt) mirachowskiego4; w rozległej komturii gdańskiej5. Po ogłoszeniu aktu inkorporacji ziem pruskich do Królestwa Polskiego w 1454 r. – od 1466 r. do 1772 r. stanowiących tzw. Prusy Królewskie (Königlich-Preußen), utworzono tamże województwo pomorskie (Pommerellen)6. Majątek Łączyno znalazł się w obrębie powiatu mirachowskiego7.

¹ Wieś lokowana przed opanowaniem Pomorza przez Zakon Krzyżacki (1308-1309), na prawie polskim, spr.: M. Biskup, *Osady na prawie polskim na Pomorzu Gdańskim w pierwszej połowie XV wieku*, [w:] K. Dziewoński (red.), *Prace Geograficzne Instytutu Geografii Polskiej Akademii Nauk (IG PAN)*, nr 5, Warszawa 1956, s. 216.; ogólnie: Idem, *Wsie chłopskie prawa polskiego na Pomorzu Gdańskim*, [w:] G. Labuda (red.), *Historia Pomorza*, t. 1, cz. 1, Poznań 1972, s. 634-635. Na temat kształtowania się stosunków własnościowych w dawnym województwie pomorskim, zob.: K. Mikulski, *Osadnictwo wiejskie województwa pomorskiego od poł. XVI do koń. XVII w.*, [w:] *Roczniki Towarzystwa Naukowego w Toruniu*, nr 86, z. 6, Toruń 1994, s. 38-51.

² Wedle wykazu osiedli powiatu mirachowskiego istniejących w 1570 r. Łączyno stanowiło własność szlachecką, ujętą wraz z folwarkiem, spr.: K. Mikulski, *op. cit.*, s. 163.

³ Na temat powstania, rozmieszczenia i rozplanowania folwarków, zob.: M. Kiełczewska – Zalewska, *O powstaniu i przeobrażeniu kształtów wsi Pomorza Gdańskiego*, [w:] K. Dziewoński (red.), *op. cit.*, s. 120-126. Pierwotny człon nazwy – „Wygoda” może sugerować, że już wcześniej istniała tam karczma – gościniec, spr.: A. Chłudziński, *Nazwy karczem na Pomorzu*, [w:] *Nasze Pomorze*, Rocznik Muzeum Zachodnio – Kaszubskiego w Bytowie, nr 4, 2002, s. 175-198.

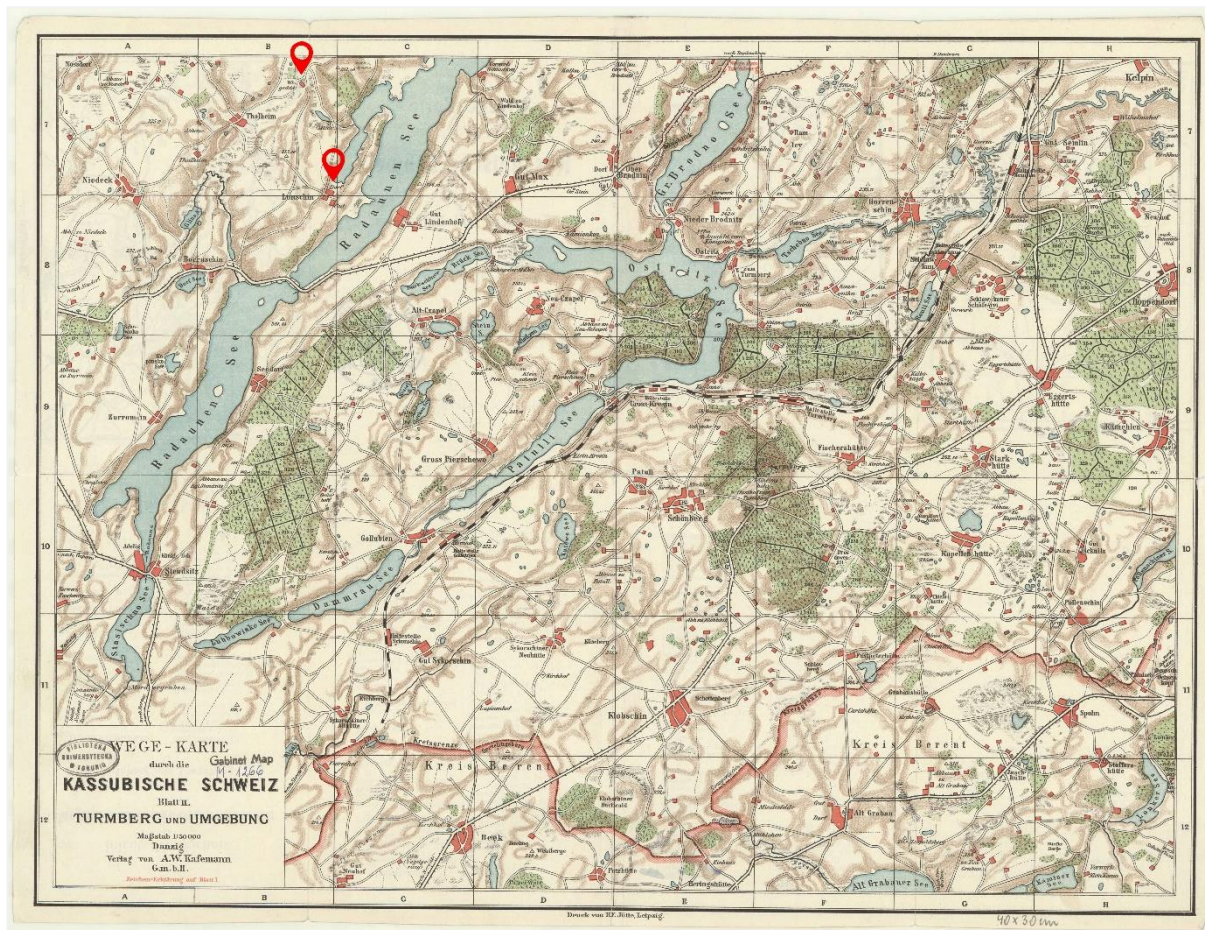
⁴ F. Sulimierski, B. Chlebowski, W. Walewski (red.), *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, t. 5, Warszawa 1884, s. 631, spr. hasło: *Łączyn*. Podane określenie *Pflegeramt* wskazuje na prokuratorię – siedzibę urzędnika krzyżackiego niższego szczebla, chociaż takowa miała mieścić się w nieodległym Mirachowie, por.: M. Grzegorz, *Osady Pomorza Gdańskiego w latach 1309-1454*, Warszawa-Łódź 1990, s. 46, [za:] K. Mikulski, *op. cit.*, s. 34, przyp. 59; Osadę Mirachowo określano także jako siedzibę komornika (*Kammerant*), por. M. Biskup, A. Tomczak, *Mapy województwa pomorskiego w drugiej połowie XVI wieku*, [w:] *Rocznik Towarzystwa Naukowego w Toruniu*, nr 58, z. 1, Toruń 1953, s. 27.

⁵ M. Grzegorz, *Pomorze Gdańskie pod rządami zakonu krzyżackiego w latach 1308-1466*, Bydgoszcz 1997, s.142.

⁶ M. Biskup, A. Tomczak, *op. cit.*, s. 25.

⁷ Podziały terytorialne i administracyjne, z niewielkimi zmianami, przejęto z czasów krzyżackich i wcześniejszych podziałach z okresu ksiąząt pomorskich. Powiat mirachowski był kontynuacją krzyżackiego komornictwa, które odpowiadało w całości granicom kasztelanii chmieleńskiej, zob.: M. Biskup, A. Tomczak, *op. cit.*, s. 26, s. 27. O krainie i kasztelanii chmieleńskiej w okresie przedkrzyżackim, zob.: K. Ślaski, *Podziały terytorialne Pomorza w XII-XIII wieku*, [w:] *Prace Komisji Historycznej Wydziału Historii i Nauk Społecznych Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk*, t. 18, z. 4. Poznań 1960, s. 190-194.

W 2. poł. XVI w. dobra łączyńskie należały do J. Przewoskiego, herbu 3 pęki ruty, pochodzenia pomorskiego i obejmowały 16 łanów⁸. W 1717 r. majątek znajdował się w powiecie kartuskim; razem wymieniono folwark Wygoda i młyn (*Lonczyner-Mühle*); całkowity areał wynosił wówczas 2239 mórg⁹.

Il. 1. Mapa tzw. „Szwajcarii Kaszubskiej”; wieś Łączyn i folwark Wygoda (u góry); źródło: W. Schwandt, *Tumberg und Umgebung: Wege-Karte durch die Kassubische Schweiz*, Blatt 2, Verlag von A. W. Kafemann, H. F. Jütte, Danzig-Leipzig, 1903-1913.

W 1772 r. Łączyno miało dwóch właścicieli¹⁰. Po pierwszym rozbiórce Polski, rząd pruski w latach 1772-1775 dokonał na tych obszarach nowego podziału administracyjnego¹¹. Województwo pomorskie, z wyłączeniem Gdańska, weszło w skład nowej prowincji Prusy Zachodnie (*Westpreußen*)¹², pod zarządem Kamery Wojennej i Domen w Kwidzynie, w 1808 r. zniesionej i przemianowanej w Rejencję (*Ragierungsbezirke*), natomiast po jej podziale w 1816 r. pod zwierzchnictwem Rejencji Gdańskiej, przy tym liczbę powiatów zwiększono z 11 do 17¹³. Majątek i folwark przynależały do powiatu kartuskiego (*Kreis Karthaus*). W 1855 r. zamieszkiwało tam

⁸ F. Sulimierski, B. Chlebowski, W. Walewski (red.), *Słownik (...)*, s. 631.

⁹ Ibidem.

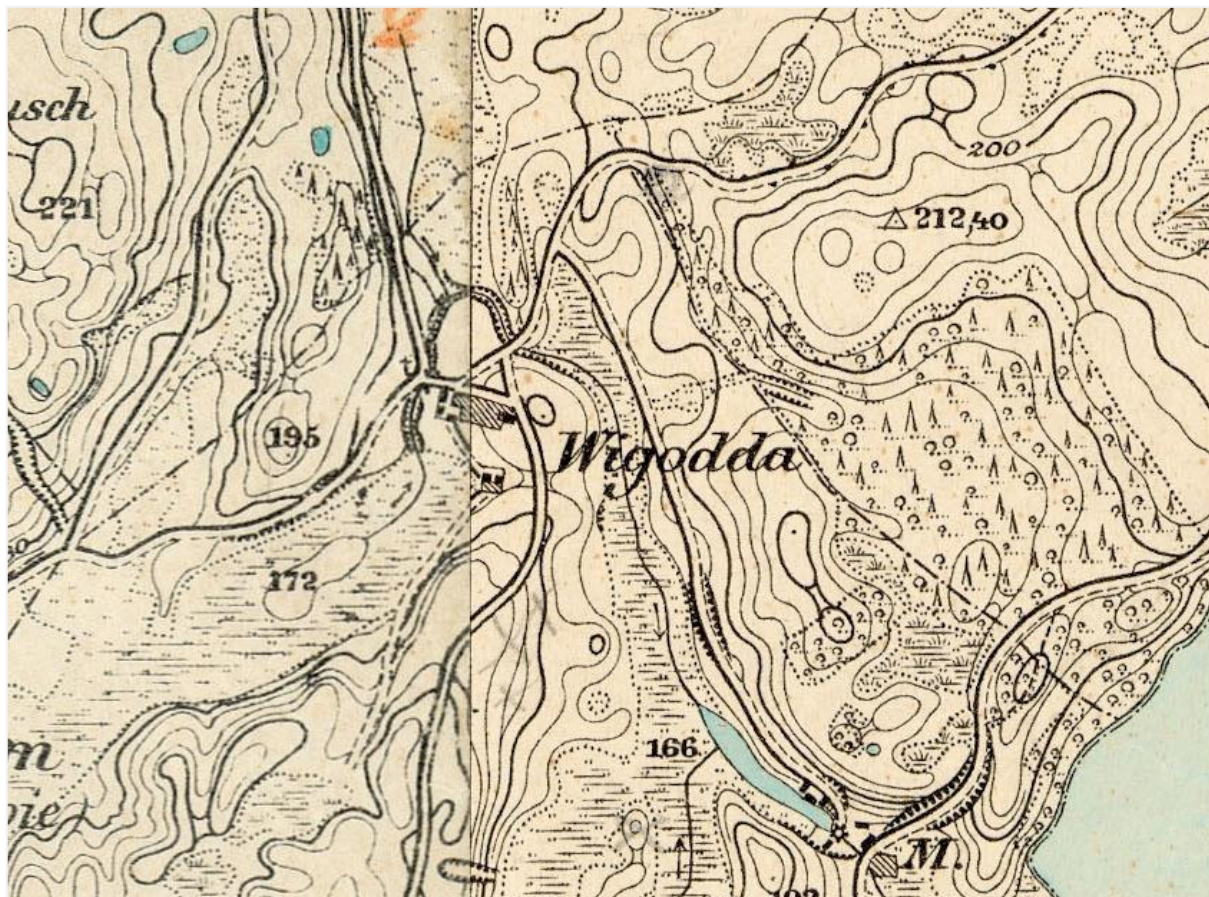
¹⁰ M. Kiełczewska – Zalewska, *op. cit.*, s. 126.

¹¹ K. Ślaski, *Nazwy Pomorza i Prus w okresie od 1772 do 1919 roku*, [w:] G. Labuda (red.), *op. cit.*, s. 41.

¹² Ibidem.

¹³ Szczegółowo na temat ówczesnych podziałów administracyjnych, zob.: W. Trzebiński, *Niemieckie podziały administracyjne ziem polskich w okresie 1815-1945*, [w:] Dokumentacja Geograficzna IG PAN, z. 1, Warszawa 1955, *passim*.

113 osób; w 1868 r. 176 osób, w tym 39 ewangelików i 137 katolików, istniało 16 domostw, właścicielem był T. Żelewski¹⁴. Kolejnym właścicielem Wygody był prawdopodobnie niejaki Mahrung – Meklemburczyk, który sprzedał swe gospodarstwo (całość 250 mórg) w marcu 1902 r. dozorowi kościelnemu w Chmielnie¹⁵. W 1918 r. Rzesza Niemiecka utraciła większość terytorium Prus Zachodnich na rzecz Polski, zachowując jedynie niewielkie fragmenty (1474 ha) powiatu kartuskiego¹⁶, który włączono do województwa pomorskiego¹⁷.

Il. 2. Wygoda łączyńska – Wigodda; fragmenty niemieckich map topograficznych, Mesßischblatt nr 458-459 (1902); źródło: *Skorowidz map Mesßischblatt*, http://amzpbig.com/maps/025_TK25/1773_Stendsitz_1902.jpg (dostęp: 07.10.2022); http://amzpbig.com/maps/025_TK25/1774_Schonberg_1902.jpg (dostęp: 07.10.2022).

Po 1939 r., w okresie okupacji niemieckiej większą część województwa pomorskiego z terytorium Wolnego Miasta Gdańska przyłączono do dotychczasowej rejencji Prusy Zachodnie, jednocześnie utworzono prowincję Gdańsk-Prusy Zachodnie (*Reischgau Danzing-Westpreussen*)¹⁸, natomiast powiat kartuski włączono do rejencji gdańskiej¹⁹. Po wojnie, w czasie PRL, później także okresowo w III RP wieś Wygoda przynależała do województwa gdańskiego. Po ostatniej reformie

¹⁴ F. Sulimierski, B. Chlebowski, W. Walewski (red.), *Słownik (...)*, s. 631.

¹⁵ A. Sadowski, *Kościół św. Józefa w Wygodzie*, Poznań 1915, s. 6.

¹⁶ W. Trzebiński, *op. cit.*, s. 34.

¹⁷ O. Samoliński, *Podziały administracyjne Polski w latach 1795-1950*, [w:] *Rocznik Lubuski*, t. 10, Zielona Góra 1978, s. 67.

¹⁸ W. Trzebiński, *op. cit.*, s. 44.

¹⁹ *Ibidem*, s. 46.

administracyjnej w 1998 r. znajduje w województwie pomorskim, w powiecie kartuskim, w gminie Stężyca, w sołectwie Łączyno.

1.2. KOŚCIÓŁ

Od czasów chrystianizacji w pocz. XIII w. obszar Pomorza Gdańskiego przynależał w większości do Archidiecezji Pomorskiej – wysuniętej na północ części Diecezji Włocławskiej, w metropolii gnieźnieńskiej²⁰. Pomimo prób przejęcia kontroli nad władzą kościelną po zagarnięciu Pomorza przez Zakon Krzyżacki Archidiecezja pozostała pod władzą biskupów włocławskich²¹. Od początku szybko rozwijała się sieć parafialna. Prawdopodobnie w połowie XIII w. zaczął się kształtować wewnętrzny podział biskupstwa włocławskiego na dekanaty, czyli administracyjne jednostki średniego typu, za pomocą których ordynariusze zarządzali poszczególnymi parafiami²². Wiadomo, że w poł. 2. poł. XVI w. Łączyno z folwarkiem Wygoda wchodziły w skład parafii Chmielno, w dekanacie mirachowskim²³. Podobnie było także w 1855 r., natomiast parafia ewangelicka znajdowała się w Mirachowie²⁴. W 1902 r. z parafii chmielńskiej wydzielono wikariat Wygoda, który cztery lata później stał się samodzielną parafią²⁵. Dekret erekcyjny wystawiono 19 kwietnia 1906 r., natomiast 17 kwietnia został potwierdzony przez władze²⁶. W obręb parafii weszły miejscowości: Borzestowska Huta, Łączyńska Huta, Łączyn, Łączyński Młyn, Zajezierze, Borzestowo, Starydwór i Długikierz – odłączone od parafii chmielńskiej; Szramnica, Ostrów, Leszczynki, Lisiejamy, Kamienicka Huta, Nowa-Ameryka, Poljańska i część Szklany – odłączone od Sierakowic; Borucin, Przyrowie, Karnienica – odłączone od Stężycy²⁷. Nieznacznie później Szklanę i Mojszewską Hutę przyłączono ponownie do Sierakowic²⁸. W czasach współczesnych, parafia pw. Św. Józefa w Wygodzie weszła w skład Diecezji Pelplińskiej – utworzonej w 1992 r. z części dawnej Diecezji Chełmińskiej, Diecezji Włocławskiej (archidiecezja pomorska i część kujawskiego) i Diecezji Gnieźnieńskiej (archidiecezja kamieńska)²⁹. Obecnie należy do Dekanatu Stężyca.

²⁰ T. Nowicki, *Uposażenie kleru parafialnego w Archidiecezji Pomorskiej w XVIII wieku*, [w:] Roczniki Humanistyczne, t. 51, z. 2, Lublin 2003, s. 45.

²¹ Szczegółowo na ten temat: K. Bieszk, *Walka zakonu krzyżackiego z Polską o przynależność kościelną Archidiecezji Pomorskiej*, Toruń 1928.

²² A. Kobus, *Rozwój organizacji dekanalnej kościoła gdańskiego*, [w:] Studia Pelplińskie, t. 49, Pelplin 2016, s. 147.

²³ M. Biskup, A. Tomczak, *op. cit.*, s. 148. Dekanat mirachowski wyodrębnił się z dekanatu gdańskiego w koń. XIV w., spr. A. Kobus, *op. cit.*, s. 147.

²⁴ F. Sulimierski, B. Chlebowski, W. Walewski (red.), *Słownik (...)*, s. 631.

²⁵ P. Kowalewski, *Szwajcaria kaszubska: Przewodnik turystyczny*, Kraków 2014, s. 126.

²⁶ A. Sadowski, *op. cit.*, s. 9.

²⁷ Ibidem, s. 3.

²⁸ Ibidem, s. 10.

²⁹ J. Walkusz, *Diecezja Pelplińska w kontekście reorganizacji struktur kościoła w Polsce w 1992 r.*, [w:] Studia Pelplińskie, nr 52, Pelplin 2018, s. 401.

Parafia w Wygodzie powstała z inicjatywy ks. Józefa Szotowskiego – ówczesnego proboszcza w Chmielnie³⁰. W skład komitetu założycielsko – organizacyjnego budowy świątyni weszli ks. kan. F. von der Marvitz z Długiegokrza i ks. prob. Thokarski z Subków³¹. Znacznego wsparcia udzielali także ks. prob. G. Pobłocki z Kokoszek i ks. prob. Łosiński z Sierakowic³². W 1902 r. kuria biskupia w Pelplinie powołała wikariat w Wygodzie, który objął ksiądz Anastazy Sadowski, pełniący wcześniej funkcję wikarego w Chmielnie i ściśle współpracujący z ks. Szotowskim.³³ Jeszcze w 1902 r. wybudowano prowizoryczną kaplicę³⁴; w 1903 r. plebanię, organistówkę i budynki gospodarcze dla organisty³⁵. W 1906 roku erygowano samodzielną parafię w Wygodzie, zaś ks. Sadowskiego ustanowiono administratorem.³⁶ W 1907 r. sporządzono wstępny kosztorys oraz projekt budowlany kościoła³⁷. W maju 1910 r. nowy, zaakceptowany projekt przedstawił architekt Fritz Kunst z Kolonii, jednak pozwolenie na budowę wydano dopiero w 30 stycznia 1913 r.³⁸ Pokażną świątynię zaprojektowano w stylu neobarokowym. Roboty rozpoczęto w koń. kwietnia 1913 r., poświęcenie kamienia węgielnego odbyło się 6 lipca³⁹. Prace przebiegały szybko i sprawnie, spowolnił je jednak wybuch wojny w 1914 r.⁴⁰ Kościół wkrótce ukończono, zaś cała inwestycja wyniosła ok. 100 tysięcy marek.⁴¹ Praktycznie nienaruszony przetrwał obie wojny światowe, chociaż podczas ostatniej zdemontowano i skonfiskowano trzy spośród czterech dzwonów⁴². Później budynek nie przeszedł poważniejszych przeobrażeń. Pracom remontowym poddano jedynie najbliższe otoczenie – mury oporowe, bramę i schody⁴³.

³⁰ A. Sadowski, *op. cit.*, s. 5.

³¹ Ibidem, s. 6.

³² Ibidem.

³³ Ibidem, s. 7; J. Borzyszkowski, *Anastazy Sadowski*, [hasło w:] Internetowy Polski Słownik Biograficzny (IPSB), [Internet: <https://www.ipsb.nina.gov.pl/a/biografia/anastazy-sadowski>, dostęp 12.09.2022r.].

³⁴ A. Sadowski, *op. cit.*, s. 7.

³⁵ Ibidem, s. 9.

³⁶ W wyniku sprzeciwów administracji pruskiej, ks. Sadowski otrzymał nominację na proboszcza dopiero 1918 roku. Zob.: J. Borzyszkowski, *op. cit.*

³⁷ Ibidem, s. 10.

³⁸ Ibidem.

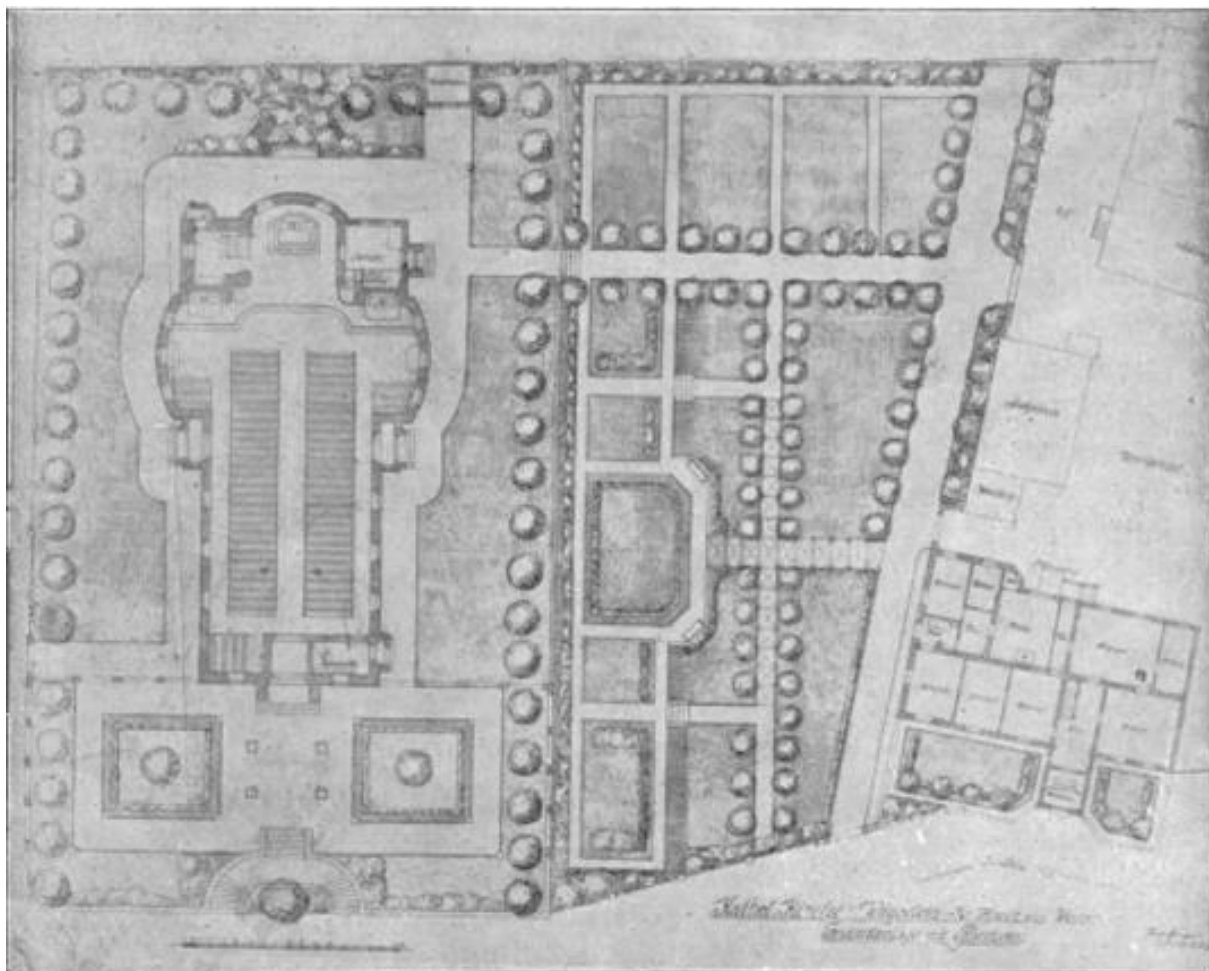
³⁹ Ibidem, s. 18.

⁴⁰ Szczegółowe omówienie koncepcji architektonicznej i funkcjonalnej, wystroju, wyposażenia kościoła, oraz przebiegu najważniejszych prac budowlanych, zob.: Ibidem, s. 11-29.

⁴¹ Ibidem, s. 17.

⁴² J. Walkusz, *Kościół katolicki w kartuskiem w latach 1939-1945*, [w:] *Nasza Przeszłość: Studia z dziejów Kościoła i kultury katolickiej w Polsce*, t. 70, Kraków 1988, s. 190. Więcej na temat parafii powiatu kartuskiego w okresie okupacji niemieckiej, zob.: Ibidem, s. 149-224.

⁴³ *Wygoda Łączyńska, kościół paraf. pw. Św. Józefa*, Karta zabytku nieruchomego, J. Barton-Piórkowska (oprac.), październik 2007, Narodowy Instytut Dziedzictwa, Oddział terenowy w Gdańsku (NID-G), nr 5642.

Il. 3. Wygodza łączyńska; kościół parafialny pw. Św. Józefa; plan przyziemia i otoczenia; źródło: A. Sadowski, *Kościół św. Józefa w Wygodzie*, Poznań 1915, s. 4.

WYBRANA BIBLIOGRAFIA

Biskup M., *Osady na prawie polskim na Pomorzu Gdańskim w pierwszej połowie XV wieku*, [w:] Dziewoński K. (red.), *Prace Geograficzne Instytutu Geografii Polskiej Akademii Nauk (IG PAN) nr 5*, Warszawa 1956, s. 179-224.

Biskup M., *Wsie chłopskie prawa polskiego na Pomorzu Gdańskim*, [w:] G. Labuda (red.), *Historia Pomorza*, t. 1, cz. 1, Poznań 1972, s. 634-635.

Biskup M., Tomczak A., *Mapy województwa pomorskiego w drugiej połowie XVI wieku*, [w:] *Rocznik Towarzystwa Naukowego w Toruniu*, nr 58, z. 1, Toruń 1953.

Grzegorz M., *Pomorze Gdańskie pod rządami zakonu krzyżackiego w latach 1308-1466*, Bydgoszcz 1997.

Kiełczewska – Zalewska M., *O powstaniu i przeobrażeniu kształtów wsi Pomorza Gdańskiego*, [w:] Dziewoński K. (red.), *Prace Geograficzne IG PAN*, nr 5, Warszawa 1956, s. 9-178.

Kobus A., *Rozwój organizacji dekanalnej kościoła gdańskiego*, [w:] *Studia Pelplińskie*, t. 49, Pelplin 2016, s. 147-160.

Kowalewski P., *Szwajcaria kaszubska: Przewodnik turystyczny*, Kraków 2014.

Mikulski K., *Osadnictwo wiejskie województwa pomorskiego od poł. XVI do koń. XVII w.*, [w:] Roczniki Towarzystwa Naukowego w Toruniu, nr 86, z. 6, Toruń 1994.

Sadowski A., *Kościół św. Józefa w Wygodzie*, Poznań 1915.

Samoliński O., *Podziały administracyjne Polski w latach 1795-1950*, [w:] Rocznik Lubuski, t. 10, Zielona Góra 1978, s. 47-89.

Sulimierski F., Chlebowski B., W. Walewski (red.), *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, t. 5, Warszawa 1884, s. 631.

Śląski, K. *Podziały terytorialne Pomorza w XII-XIII wieku*, [w:] Prace Komisji Historycznej Wydziału Historii i Nauk Społecznych Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, t. 18, z. 4. Poznań 1960.

Trzebiński W., *Niemieckie podziały administracyjne ziem polskich w okresie 1815-1945*, [w:] Dokumentacja Geograficzna IG PAN, z. 1, Warszawa 1955.

Walkusz J., *Diecezja Pelplińska w kontekście reorganizacji struktur kościoła w Polsce w 1992 r.*, [w:] Studia Pelplińskie, nr 52, Pelplin 2018, s. 397-406.

MATERIAŁY NIEPUBLIKOWANE

Wygoda Łączyńska (Łączyño), kościół paraf. pw. Św. Józefa, Karta ewidencyjna zabytku nieruchomego, J. Barton-Piórkowska (oprac.), październik 2007, Narodowy Instytut Dziedzictwa, Oddział terenowy w Gdańsku (NID-G), sygn. 5642.

Wygoda Łączyńska, Karta cmentarza, G. Olszewska-Hellmann (oprac.), 30 październik 1985, NID-G, nr 15127.

IKONOGRAFIA

1. Wygodza Łączyńska; kościół parafialny pw. Św. Józefa; widok ogólny, od południowego – zachodu;
źródło: A. Sadowski, *Kościół św. Józefa w Wygodzie*, Poznań 1915, s. 5.
Autor: nieznany.

2. Wygodza Łączyńska; kościół parafialny pw. Św. Józefa; uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego;
źródło: A. Sadowski, *Kościół św. Józefa w Wygodzie*, Poznań 1915, s. 13.
Autor: nieznany.

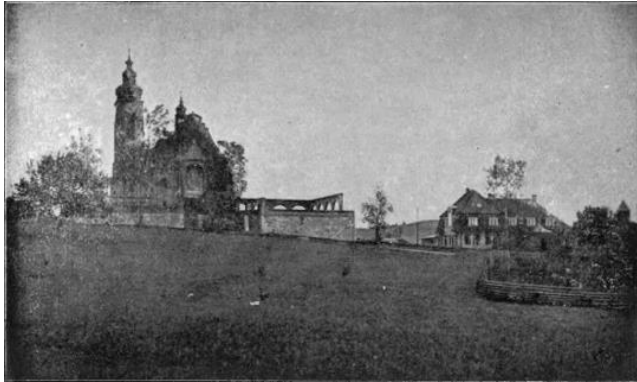
3. Wygodza Łączyńska; kościół parafialny pw. Św. Józefa; widok ogólny, od północnego – zachodu;
źródło: A. Sadowski, *Kościół św. Józefa w Wygodzie*, Poznań 1915, s. 7.
Autor: nieznany.

4. Wygodza Łączyńska; kościół parafialny pw. Św. Józefa; widok ogólny, od południowego – zachodu;
źródło: A. Sadowski, *Kościół św. Józefa w Wygodzie*, Poznań 1915, s. 8.
Autor: nieznany.

5. Wygodza Łączyńska; kościół parafialny pw. Św. Józefa; widok ogólny, od południowego – zachodu;
źródło: A. Sadowski, *Kościół św. Józefa w Wygodzie*, Poznań 1915, s. 9.
Autor: nieznany.

6. Wygodza Łączyńska; kościół parafialny pw. Św. Józefa; widok ogólny, od północnego – zachodu;
źródło: A. Sadowski, *Kościół św. Józefa w Wygodzie*, Poznań 1915, s. 11.
Autor: nieznany.

7. Wygodza Łączyńska; kościół parafialny pw. Św. Józefa; korpus, fragment elewacji zachodniej;
źródło: A. Sadowski, *Kościół św. Józefa w Wygodzie*, Poznań 1915, s. 14.
Autor: nieznany.

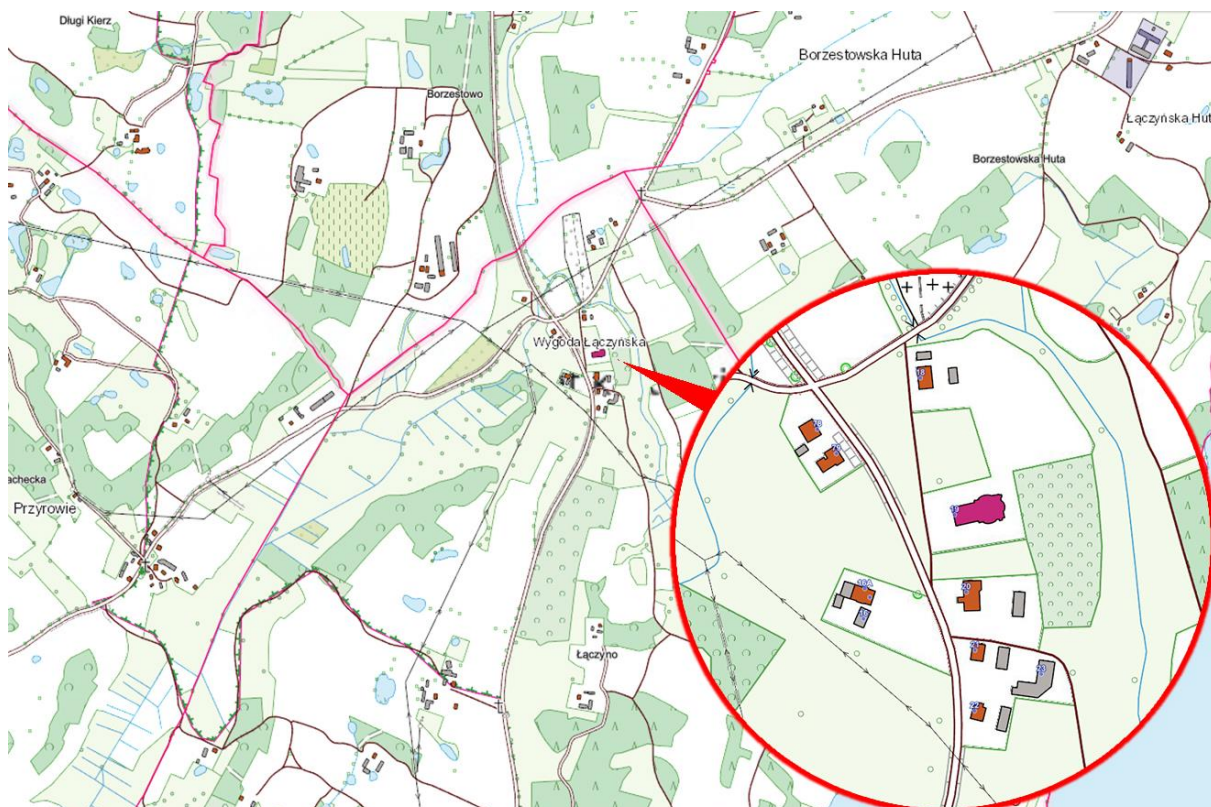
2. OPIS FORMALNY OBIEKTU

2.1. LOKALIZACJA

Kościół PW. Św. Józefa zlokalizowany jest w Wygodzie Łączyńskiej, stanowiącej część wsi Łączyńno, leżącej w północno-środkowej części województwa pomorskiego, na obszarze powiatu kartuskiego, gminy Stężyca. Wygoda Łączyńska ulokowana jest na Pojezierzu Kaszubskim, na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, w pobliżu Jeziora Raduńskiego Dolnego. Położona jest wzdłuż drogi pomiędzy Borucinem a Borzestowem. Oddalona ok. 2 km na północ od Kościerzyny, ok. 50 km na zachód od Gdańska i ok. 40 km na północny wschód od Bytowa.

Świątynia usytuowana jest po wschodniej stronie drogi, na działce o nr 246 (id. 220506_2.0007.246), pod adresem Wygoda Łączyńska 19. Położona jest na wypłaszczeniu, poprzedzona arkadowym atrium. Działka ograniczona jest murem kamienno-ceglanym z bramą główną od zachodu i otwartymi wejściami od północy i południa. Brama na rzucie półkolistym, ceglana o wciętych narożach, ujęta ciągami arkad. Poprzedzona masywnymi, kamiennymi schodami w układzie lustrzanym.

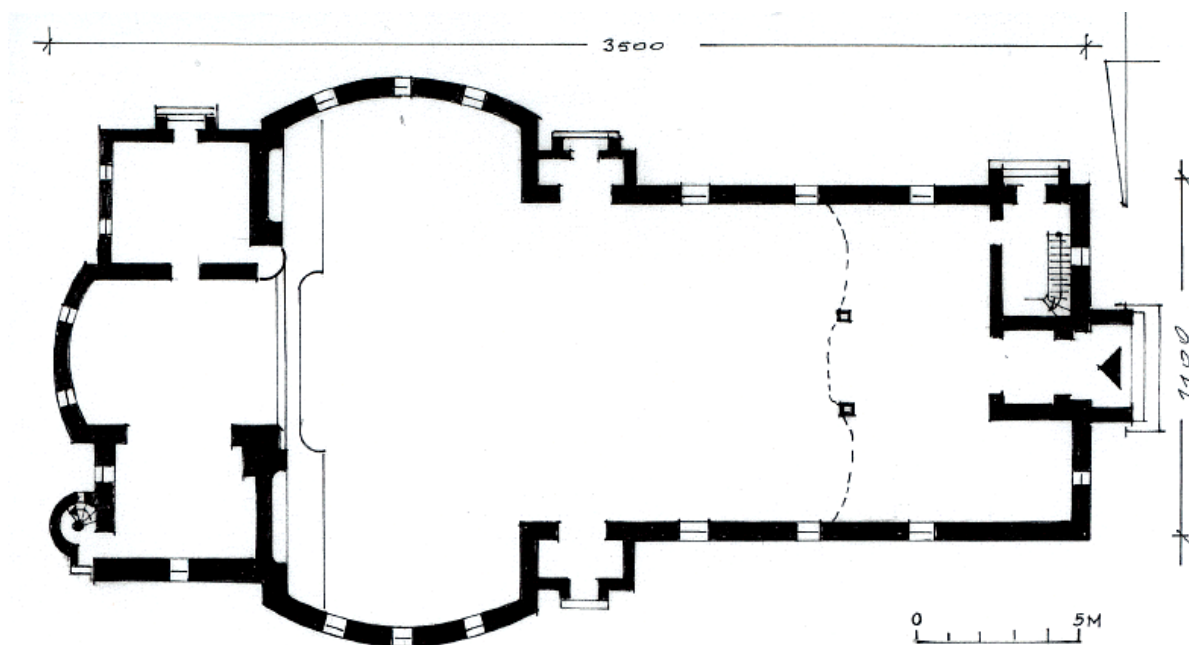
W najbliższym sąsiedztwie kościoła, na południe od niego, zlokalizowana jest plebania. Pozostałe sąsiedztwo stanowią domy mieszkalne, budynki gospodarcze i pola uprawne. 200 m na północ od kościoła znajduje się cmentarz parafialny.

Il. 4. Wygoda łączyńska, lokalizacja kościoła PW. Św. Józefa; fragment mapy topograficznej. Źródło: Geoportal krajowy [Internet: https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/lmgp_2.html?gpmmap=gp0].

2.2. RZUT I BRYŁA

Obiekt założony na planie krzyża łacińskiego, orientowany, jednonawowy z transeptem i prezbiterium na osi. Korpus na rzucie prostokąta o wymiarach ok. 28 x 11 m; we wschodniej części transept na planie prostokąta o krótszych bokach zamkniętych odcinkowo, o wymiarach ok. 20 x 8 m; prezbiterium założone na rzucie prostokąta o odcinkowo zamkniętym boku wschodnim, o wymiarach ok. 8 x 6,5 m. Od północnego wschodu do prezbiterium i transeptu przylega wieża na planie czworoboku o wymiarach ok. 5 x 4,5 m, z cylindryczną klatką schodową od wschodu; od południowego wschodu zakrystia o zbliżonych wymiarach. W narożnikach pomiędzy korpusem a transeptem niewielkie, otwarte kruchty boczne o wymiarach ok. 3 x 1 m. Nawa poprzedzona niewielką kruchtą na planie czworoboku o wymiarach około 2,5 x 2 m. W południowo zachodnim narożniku nawy klatka schodowa na emporę organową, na planie prostokąta o wymiarach ok. 4 x 2,5 m.

Il. 5. Wygoda łączyńska, rzut przyziemia kościoła PW. Św. Józefa, rys. J. Barton-Piórkowska. Źródło: *Wygoda łączyńska (Łączyño), kościół paraf. pw. Św. Józefa*, Karta ewidencyjna zabytku nieruchomego, J. Barton-Piórkowska (oprac.), październik 2007, Narodowy Instytut Dziedzictwa, Oddział terenowy w Gdańsku (NID-G), sygn. 5642.

Bryła kościoła rozczłonkowana. Korpus nawowy w formie leżącego prostopadłościanu, przykryty dachem dwuspadowym. W centralnej części dachu sygnaturka z arkadowym przeźrocem, zwieńczona iglicą i krzyżem. Przed korpusem nawowym od zachodu aneks wejściowy w formie smukłego, stojącego prostopadłościanu, przykryty dachem dwuspadowym o wąskich połaciach. Wieża w formie stojącego, smukłego prostopadłościanu zwieńczona dachem hełmowym o 3 zmniejszających się ku górze kopułach, zakończonym iglicą z krzyżem. Przy wieży klatka schodowa w formie smukłego stojącego walca, nakryta dachem stożkowym. Prezbiterium w formie stojącego prostopadłościanu z zaobloną ścianą wschodnią, przykryte dachem trójpołaciowym, o dwóch prostych połaciach i trzeciej łukowato wygiętej. Ramiona transeptu w takiej samej formie

z zaobloną ścianą północną i południową. Zakrycia w formie spłaszczonego sześcianu, kryta dachem jednospadowym. Przed nią mały aneks wejściowy, w formie stojącego prostopadłościanu przykryty dachem dwuspadowym. W narożnikach pomiędzy korpusem nawowym a ramionami transeptu dwa takie same aneksy wejściowe w formie graniastosłupa o podstawie prostokąta i przylegającego do niego prostopadłościanu, przykryte dachem jednospadowym i prostopadłe usytuowanym do niego dachem kolebkowym.

2.3. KOMPOZYCJA I WYSTRÓJ ARCHITEKTONICZNY ELEWACJI

Kościół o formie neobarokowej, elewacje ceglane wsparte na cokole z regularnych ciosów kamiennych. Detal architektoniczny ceglany za wyjątkiem ciągnionych gzymśów i portalu głównego, wykonanego z piaskowca, zwieńczonego płaskorzeźbą ze sceną Wniebowzięcia NMP autorstwa Franza Vlasdecka z Mainz-Mombach nad Renem.

Elewacja zachodnia – fasada – symetryczna, 2- kondygnacyjna 3- osiowa. Zwieńczona trójkątnym szczytem. Na osi środkowej 3- uskokowy, otwarty ryzalit o ościeżach dekorowanych rytmicznie usytuowanymi pasami występujących przed lica cegieł. Wewnątrz ryzalitu półkuliście zamknięta nisza mieszcząca portal z jasnego piaskowca i tympanon z płaskorzeźbą. W portalu wgłębnie usytuowany otwór drzwiowy zamknięty odcinkowo. Wewnątrz otworu drzwi 2- skrzydłowe, pełne. Portal zwieńczony polem mieszczącym trzy profilowane obramienia, z których środkowe szersze, z dwoma dodatkowymi podziałami pionowymi, mieszczące na środku płaskorzeźbiony napis IHS. Powyżej pola fryz arkadkowy oddzielający portal od tympanonu. W tympanonie płaskorzeźba figuralna przedstawiająca scenę Wniebowzięcia NMP oraz inskrypcja. Ryzalit zamknięty schodkowo; zwieńczony nieznacznie cofniętym krzywoliniowym szczytem o zaokrąglonych spływach. Na osi szczytu niewielki otwór okienny o okrągłym wykroju, mieszczący okno 4- kwaterowe. Szczyt zwieńczony krzyżem.

Na bocznych osiach fasady po dwa prostokątne otwory okienne zamknięte odcinkowo, ujęte we wspólne, 2- uskokowe obramienie. Okna ujęte dodatkowo w proste, ceglane opaski, poniżej których czworoboczne pola.

Elewacja zwieńczona szczytem oddzielnym uskokowym gzymsem z centralnym pasem cegieł ustawionych wozówkami „na rolkę”. Szczyt trójkątny o łagodnych spływach zakończonych wolutami, ze schodkowo rozwiązany wierzchołkiem zamkniętym trójbocznie. Ujęty w 2- uskokowe obramienie. W obrębie szczytu dwa niewielkie otwory okienne o wykroju okrągłym, w strefie wierzchołka 8- boczne obramienie.

Po obu stronach fasady widoczne boczne elewacje transeptu, gładkie, w większości przesłonięte niskimi kruchkami bocznymi. Kruchty o gładkich elewacjach z jednym niewielkim oknem o wykroju prostokątnym zamkniętym kratą. Zwieńczone dachami pulpitowymi i odcinkowymi szczytami skierowanymi odpowiednio na północ i na południe.

Na północ od fasady częściowo widoczna elewacja wieży, rozwiązana analogicznie do pozostałych.

Elewacja północna – niesymetryczna, 1- kondygnacyjna, 5- osiowa. Z osiami wyznaczonymi rytmem otworów okiennych. Pomiędzy osiami po jednej 2- uskokowej lizenie. Elewacja zwieńczona profilowanym gzymsem o barwie kremowej. Od wschodu przylega do niej północna elewacja transeptu i wieży.

Na każdej z osi po jednym prostokątnym otworze okiennym zamkniętym odcinkowo, ujętym w prostą ceglana opaskę. Otwór na 1. osi zachodniej znacznie mniejszy od pozostałych, umieszczony w górnej partii elewacji. Otwór na 5. osi zachodniej krótszy od pozostałych o 1/3 wysokości. Pod nim kruchta boczna poprzedzona aneksem otwartym odcinkowo, zwieńczonym szczytem odcinkowym. W głębi otwór drzwiowy zamknięty analogicznie.

Północna elewacja transeptu 3- osiowa, zaoblona. Rozwiązana analogicznie do części zachodniej. Zwieńczona krzywoliniowym szczytem z nasadą w połąci dachu. Szczyt ujęty prostym obramieniem, na nim jeden niewielki otwór okienny o wykroju koła.

Północna elewacja wieży 6- kondygnacyjna, 1- osiowa, za wyjątkiem ostatniej kondygnacji, gdzie 3- osiowa. Zwieńczona gzymsem koronującym, nakryta hełmem kopulastym. Kondygnacje II-V ujęte w parę 2- uskokowych lizen. I kondygnacja kamienna, na jej osi w głębie usytuowany otwór okienny zamknięty łukiem pełnym, ujęty w ceglane oboknie, mieszczący okno 2- kwaterowe. Na osi II kondygnacji analogiczny otwór okienny. Na osi III i IV kondygnacji po jednym prostokątnym, szczelinowym otworze okiennym. Na poziomie V kondygnacji masywne, eliptyczne przeźrocze ujęte w prostą opaskę, zamknięte drewnianą żaluzją. VI kondygnacja 3- osiowa. W partii środkowej zegar z białą tarczą i złotymi wskazówkami. Osie skrajne nieznacznie cofnięte. Na nich po jednym prostokątnym, szczelinowym otworze okiennym.

Do wschodniej elewacji wieża przylega cylindryczna klatka schodowa sięgająca III kondygnacji wieży, poprzedzona aneksem wejściowym mieszczącym otwór drzwiowy zamknięty odcinkowo.

Elewacja wschodnia - gładka, w większości przesłonięta wschodnią elewacją zakrystii, prezbiterium i wieży. Zwieńczona krzywoliniowym szczytem. Szczyt nieznacznie nadwieszony, oddzielony od elewacji odcinkiem gzymsu analogicznego do występującego na fasadzie. Ujęty w 2- uskokowe obramienie. Na szczycie jeden, niewielki otwór okienny o wykroju okrągłym. Wschodnia elewacja zakrystii 1- kondygnacyjna, 2- osiowa. Na niej dwa prostokątne otwory okienne mieszczące okna 4-kwaterowe z kratami. Zwieńczona prostym gzymsem.

Elewacja prezbiterium 1- kondygnacyjna, 3- osiowa, rozwiązana analogicznie do północnej elewacji transeptu, za wyjątkiem braku otworu okiennego na osi środkowej.

Wschodnia elewacja wieży w części północnej przesłonięta wieżyczką klatki schodowej. Rozwiązana analogicznie do elewacji północnej za wyjątkiem I-II kondygnacji, gdzie brak otworów okiennych. Otwór na III kondygnacji przesunięty w kierunku południowym. Na najwyższej kondygnacji brak zegara.

Elewacja południowa- rozwiązana analogicznie do północnej, poprzedzona 2. aneksami na osiach 1. i 5. zachodniej.

Od wschodu widoczna południowa elewacja zakrystii, gładka, poprzedzona aneksem wejściowym analogicznym do pozostałych. Zwieńczona niewyodrębnionym półszczytem zakończonym od wschodu wolutą. Szczyt ujęty w proste obramienie. Na nim jeden, niewielki otwór okienny o wykroju okrągłym.

Południowa elewacja wieży rozwiązana analogicznie do pozostałych.

2.4. BUDOWA TECHNOLOGICZNA

2.4.1. FUNDAMENTY I MURY

Kościół posadowiony na fundamencie z regularnych ciosów kamiennych układanych warstwowo, murowanych na zaprawę wapienno cementową. Fundament wyniesiony w postaci cokołu. Spoina cokołu kształtowana wypukle, z obustronnym podcięciem.

Mury z cegły palonej pełnej o barwie pomarańczowo-czerwonej (wiśniówki), formowanej maszynowo. Budulec o wymiarach standardowych, murowany na zaprawę wapienno cementową, ze spoiną kształtowaną gładko, z nieznacznym cofnięciem. Cegła w układzie krzyżykowym, za wyjątkiem fasady, klatki schodowej wieży i aneksów bocznych, które w wątku główkowym.

Detal architektoniczny ceramiczny i tynkarski – ciągniony, imitujący kamień naturalny. Portal główny z piaskowca.

2.4.2. STOLARKI I ŚLUSARKI ELEWACYJNE

Drzwi;/

;główne: drewniane, zamknięte odcinkowo, 2- skrzydłowe, ramowo-płycinowe (skrzydła 8- płycinowe), o opracowanych krawędziach ramiaków i lustrach płycin, z listwą przymykową opracowaną snycersko – ze śmigami na krawędziach i guzami, na zawiasach czopowych, zamknięcie na zamek wpuszczany z klamką przegubową i szyldelem podłużnym;

drzwi do kruchty południowej: drewniane, zamknięte odcinkowo, 2- skrzydłowe, ramowe z wypełnieniem deskowym, z listwami przymykowymi ze śmigami na krawędziach, na zdobionych zawiasach kątowych, zamknięcie na zamek wpuszczany z klamką przegubową, z szyldelem podłużnym;

;na klatkę schodową chóru: analogiczne do drzwi kruchty pd., 1- skrzydłowe;

;do zakrystii: analogiczne do drzwi kruchty pd., 1- skrzydłowe;

;na klatkę schodową wieży: analogiczne do drzwi kruchty pd., 1- skrzydłowe;

;do kruchty północnej: drewniane, zamknięte odcinkowo, 2- skrzydłowe, deskowe z dekoracją pseudopłycinową i opierzeniem guzami, z listwą przymykową o zaoblonych krawędziach, zamknięcie na zamek – *nie badano*, z klamką przegubową i szyldelem okrągłym (historyczne).

Okna;/

; w korpusie metalowe, prostokątne, zamknięte odcinkowo, 2-, 3-, 5- kwaterowe o podziałach poprzecznych, szklone szkłem witrażowym fakturalnym;

;w prezbiterium: analogiczne do okien w nawie, 4- kwaterowe, z witrażami figuralnymi;

okna w transepcie: analogiczne do okien prezbiterium;
;w kruchtach: metalowe, prostokątne, 2- kwaterowe, szklone szkłem fakturalnym;
;w klatce schodowej wieży: analogiczne do okien w kruchtach;
;w wieży: metalowe, prostokątne, zamknięte odcinkowo, 2- kwaterowe szklone szkłem fakturalnym;
;w szczytach metalowe, okrągłe, 6- kwaterowe, szklone szkłem fakturalnym;
Żaluzje;/
;w przeźroczach wieży drewniane, krosnowe; prostokątne, od góry i od dołu zamknięte odcinkowo, 2- pozirome o ślemieniu przesuniętym ku górze.

2.4.3. DACH

Dach drewniany o konstrukcji wieszarowej, kryty dachówką ceramiczną – karpiówką. Hełm wieży o konstrukcji drewnianej, kryty blachą miedzianą o arkuszach łączonych na „rąbek stojący”.

3. OPIS STANU ZACHOWANIA

Budowa kościoła PW. Św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej ukończona została w 1915 r. W kolejnych latach świątynia nie uległa poważniejszym uszkodzeniom oraz nie została poddana modyfikacjom, za wyjątkiem prac związanych z okalającym ją terenem, dlatego przetrwała do dnia dzisiejszego w praktycznie niezmięnionej formie. W ostatnich latach przeprowadzony został remont dachu świątyni wraz z sygnaturką. Wymianie uległa także większość stolarek drzwiowych.

Zabytek zachowany w stanie ogólnym dostatecznym, jednak bliższe oględziny uwidaczniają problemy wymagające pilnej interwencji konserwatorskiej. W obrębie przyziemia stwierdzono skutki działania wilgoci w postaci zacieków i zabrudzeń spowodowanych m.in. brakiem odpowiedniego wyprofilowania podokienników. Kumulacja wilgoci wewnątrz murów spowodowała także krystalizację soli rozpuszczalnych w wodzie na powierzchni elewacji. Wysolenia zauważalne są do wysokości ok. 1 m powyżej cokołu.

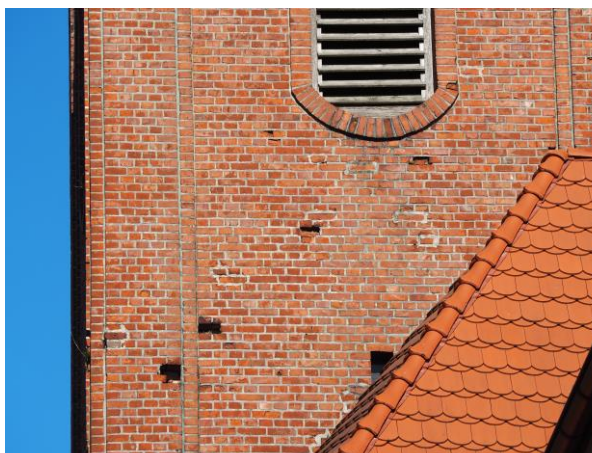

Il. 6. Zasolony fragment elewacji.

Il. 7. Wysolenie widoczne na pojedynczej cegle.

Rozległe płaszczyzny murów porastają organizmy plechowe – glony i porosty. Występują one przede wszystkim na cokole kościoła, a także na północnej elewacji korpusu. Czynnikiem sprzyjającymi rozwojowi plechowców są między innymi: zacienienie, zmiany temperatur oraz zawilgojenie muru. Miejscowo (na podokiennikach okien wieżowych i w uszkodzonej partii zachodniej elewacji wieży) występują rośliny zielne, których korzenie mogą przyczyniać się do dalszego uszkodzania struktury budynku.

Il. 8. Lokalne ubytki budulca na zachodniej elewacji wieży.

Il. 9. Mechaniczne uszkodzenie cegieł na elewacji wieżyczki schodowej.

Największy problem dla zachowania zabytku stanowi zwietrzenie i utrata spistości zapraw prowadząca do osłabienia konstrukcji, powstawania ubytków i obłuzowywania budulca. Na wszystkich elewacjach, a przede wszystkim na elewacjach wieży, zauważalne są pokaźne płaszczyzny lica, w obrębie których zaprawa zerodowała i w dużej części wypadła. Na wszystkich elewacjach widoczne są uszkodzenia budulca ceglanego, powstałe w wyniku wspomnianej wcześniej utraty spistości zapraw, długotrwałego narażenia na zmienne warunki atmosferyczne, a także uszkodzeń mechanicznych oraz działania bakterii nitryfikacyjnych, powodujących pudrowanie cegieł. Na elewacjach kościoła zauważalne są także liczne ubytki całych cegieł lub ich dużych części oraz cegły poważnie obłuzowane, mogące stwarzać poważne zagrożenie użytkownikom obiektu. Podczas oględzin zabytku nie stwierdzono jednak występowania uszkodzeń strukturalnych – rys i spękań porzecznego muru, mogących zagrażać statyce budowli

Il. 10. Poważne ubytki zaprawy spoinowej widoczne na zachodniej elewacji wieży.

Il. 11. Poważne ubytki zaprawy i cegieł na powierzchni szczytu zachodniego.

Lokalnie na elewacjach zauważalne są ślady doraźnych napraw przeprowadzonych w sposób nieestetyczny i niefachowy. Ślady takich przemiarowań dostrzegalne są m.in. na elewacjach wieży.

Stołarki elewacyjne w większości wymienione, zachowane w zadowalającym stanie, jednak z widocznymi nieznacznymi uszkodzeniami, ubytkami warstw malarskich i śladami korozji biologicznej. Drzwi udokumentowane w Karcie Ewidencyjnej⁴⁴ z 2007 roku nie zachowały się. Stan zachowania żaluzji drewnianych średni, lokalnie zły.⁴⁵ drewno w większości rozeschnięte, pozbawione powłoki ochronnej, z widocznymi ubytkami i spękaniem. Na powierzchni zauważalne kolonie mikroorganizmów. Ślusarki okienne zachowane w dobrym stanie, elementy metalowe wymagają jednak odmalowania.

Szczególnie zły stan zachowania prezentują arkady wokół atrium świątyni. Są one silnie zawilgoczone, występują na nich liczne wysolenia oraz uszkodzenia cegieł i siatki spoin.

Zaobserwowane uszkodzenia mają w większości charakter postępujący, dlatego w celu zminimalizowania koniecznej ingerencji w strukturę zabytku, niezbędne jest pilne podjęcie prac konserwatorskich.

Il. 12. Poważne wysolenia na powierzchni południowego ciągu arkadowego.

Il. 13. Uszkodzenia na powierzchni arkad.

⁴⁴ *Wygoda Łączyńska (Łączyno), kościół paraf. pw. Św. Józefa*, Karta ewidencyjna zabytku nieruchomego, J. Barton-Piórkowska (oprac.), październik 2007, Narodowy Instytut Dziedzictwa, Oddział terenowy w Gdańsku (NID-G), sygn. 5642.

⁴⁵ Por. *Opinia techniczna mykologiczno-budowlana. Żaluzje drewniane wieży dzwonnicy kościoła pw. Św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej*, APP PURE A Tomasz Bobras (oprac.), czerwiec 2023.

III PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH I RESTAURATORSKICH

1. WNIOSKI KONSERWATORSKIE

Kościół Św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej stanowi zabytek o wysokim stopniu autentyczności i integralności. Na przestrzeni lat nie uległ on większym uszkodzeniom, nie poddawano go także modyfikacjom, stanowi zatem oryginalne świadectwo historycznej myśli architektonicznej okresu. Obiekt charakteryzuje się wysoką wartością artystyczną, wynikającą z ciekawej formy architektonicznej, wzbogaconej wysokiej klasy płaskorzeźbą w tympanonie wejściowym. Założenie imponuje także rozmachem, spotęgowanym przez usytuowanie świątyni na wzniesieniu.

2. POSTULATY I WYTYCZNE KONSERWATORSKIE

2.1. POSTULATY OGÓLNE

- Prace konserwatorskie i restauratorskie prowadzone przy budynku powinny mieć charakter kompleksowy i doprowadzić obiekt do jak najlepszego stanu technicznego, przy jednoczesnym przywróceniu walorów estetycznych utraconych na skutek działania czynników niszczących.
- Planowane prace powinny być prowadzone i koordynowane przez osobę doświadczoną, posiadającą odpowiednie kwalifikacje określone w Ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. Ponadto, powinny być realizowane przez zespół doświadczonych konserwatorów i fachowców posiadających aktualną wiedzę o metodach prowadzenia prac konserwatorsko - restauratorskich, korzystających w sposób umiemytny z nowoczesnych, jak i tradycyjnych technik oraz technologii budowlanych, z zastosowaniem wysokogatunkowych, atestowanych produktów przeznaczonych do prac przy obiektach zabytkowych.

2.2. WYTYCZNE KONSERWATORSKIE

- Prowadzone prace ograniczyć należy do konserwacji zachowawczej, mającej na celu przede wszystkim zatrzymanie procesów niszczących i eliminację zagrożeń konstrukcyjnych. Nie należy dopuścić do utraty autentyczności zabytku.
- Zaleca się usunięcie kostki brukowej z bezpośredniej bliskości murów świątyni.
- Zaleca się podjęcie prac w obrębie muru granicznego świątyni oraz arkadowego atrium, gdzie zauważalne są poważne wysolenia i dezintegracja budulca.
- Po uzyskaniu dostępu do obiektu należy sprawdzić stan obróbek i przeprowadzić niezbędne korekty.
- W celu przywrócenia obiektu do stanu dawnej świetności, zaleca się kontynuowanie prac konserwatorskich w obrębie wnętrza budynku. Prace te powinny zostać poprzedzone stosownymi badaniami konserwatorskimi.
- Dopuszcza się wprowadzenie oświetlenia zewnętrznego o estetycznej, subtelnej formie.

- Historyczne stolarki i ślusarki należy zachować i poddać konserwacji.
- Podczas konserwacji żaluzji drewnianych uwzględnić należy ustalenia zawarte w opinii technicznej mykologiczno-budowlanej, opracowanej przez *APP PURE A* Tomasz Bobras (aneks).
- Portal był stosunkowo niedawno poddany pracom konserwatorskim. Proponuje się przeprowadzenie szczegółowych oględzin i wykonanie prac z zakresu konserwacji profilaktycznej i scalenia kolorystycznego.

3. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKO – RESTAURATORSKICH

3.1. INFORMACJE WSTĘPNE

1. Każdy etap prac należy poprzedzić wykonaniem szczegółowych fotografii dokumentujących wyjściowy stan zachowania poszczególnych elementów. Dokumentację należy także wykonywać w trakcie prowadzenia prac oraz po ich zakończeniu.
2. Miejscowe badania struktur zabytkowych oraz ewentualną weryfikację ustaleń dokonanych przed rozpoczęciem prac, należy przeprowadzać przy udziale wykwalifikowanego konserwatora.
3. Wszelkie korekty oraz dodatkowe czynności konserwatorskie, nie uwzględnione w niniejszym programie, których zasadność wyniknie w trakcie prowadzonych prac, powinny być konsultowane komisyjnie z udziałem Inwestora, Autorów Projektu oraz Nadzoru Konserwatorskiego z ramienia WUOZ.
4. Przeprowadzone prace konserwatorsko-restauratorskie podsumować należy stosowną dokumentacją powykonawczą, zawierającą opis i technologie przeprowadzonych prac oraz szczegółową dokumentację fotograficzną, którą dostarczyć należy zainteresowanym stronom w przeciągu trzech miesięcy od daty sporządzenia protokołu odbioru konserwatorskiego.

3.2. COKÓŁ KAMIENNY

1. Usunąć kostkę brukową bezpośrednio przylegającą do muru.
5. Przejrzeć spoiny – usunąć fragmenty zapraw o znacznym stopniu erozji, odspojone lub silnie spękane oraz zaprawy zastosowane do napraw i uzupełnień.
6. Wykonać dezynfekcję w miejscach wzrostu mikroorganizmów. Zaleca się zastosowanie środka biobójczego np. *Biotin R* prod. *C.T.S* lub zbliżony, zgodnie z kartą techniczną produktu.
7. Oczyszczyć pokryte nawarstwieniami fragmenty powierzchni cokołu. Zalecane jest zastosowanie piaskarki i delikatnego ścierniwa (np. drobnoziarnistego korundu lub piasku szklarskiego) pod warunkiem zachowania ostrożności i dobierania parametrów zabiegu tak, aby nie uszkodzić powierzchni skał i zachowanych w spoinach zapraw. Szczególnej uwagi wymagają partie znajdujące się poniżej krat okiennych, gdzie powstały nawarstwienia produktów korozji żelaza.
8. Wykonać dezynfekcję w miejscach wzrostu mikroorganizmów. Zaleca się zastosowanie środka biobójczego np. *Biotin R* prod. *C.T.S* lub zbliżony, zgodnie z kartą techniczną produktu.

9. Uzupełnić ubytki zapraw w spoinach ręcznie mieszaną zaprawą wapienno piaskową z dodatkiem białego cementu (12 : 3 :1) dobraną kolorystycznie i fakturalnie do zapraw historycznych tj. z zastosowaniem piasku kwarcowego i pigmentów mineralnych oraz dyspersji akrylowej w celu poprawienia parametrów lub gotową zaprawą przeznaczoną do użytku w obiektach zabytkowych np. *Optosan TrassFuge* prod. *Hufgard Optolith* w kolorze dobranym do oryginalnej zaprawy.
10. Przeprowadzić hydrofobizację powierzchni cokołu przy użyciu preparatu na bazie siloksanowo-akrylowej np. *Funcosil AS* prod. *Remmers*, który dodatkowo intensyfikuje barwę kamienia.
11. Zastąpić kostkę brukową na szerokości min. 30 cm kruszywem przepuszczalnym, z wprowadzeniem membrany np. z maty drenarskiej pomiędzy murem a kruszywem.

3.3. ELEWACJE I MURY

3.3.1. MUR CEGLANY

1. Zlustrować elementy pod kątem występowania obluzowanych elementów stwarzających zagrożenie podczas robót. Elementy takie należy ostrożnie zdemontować i w miarę możliwości pozostawić do wtórnego użycia.
2. Ostrożnie usunąć roślinność porastającą mury. Można przed wrywaniem punktowo zastosować herbicyd w minimalnej ilości i usunąć rośliny po okresie karencji. W przypadku głęboko zakorzenionych roślin zaleca się ostrożną rozbiórkę muru w obrębie głównych korzeni systemu korzeniowego, co umożliwi dokładne oczyszczenie wnętrza muru z humusu utworzonego wokół korzeni.
3. Zdezynfekować mury w miejscach występowania kolonii mikroorganizmów - glonów i porostów. Zastosować należy preparat biobójczy np. *Algat* prod. *Altax*, *Biotin R* prod. *C.T.S* lub zbliżonym.
4. Zlokalizować i usunąć zdeintegrowane, obluzowane i spękane zaprawy.
5. Zlokalizować i ostrożnie usunąć cegły, których stan techniczny nie pozwala na naprawę czyli wzmocnienie strukturalne lub uzupełnienie ubytków (tj. jeśli obejmują ponad 50% powierzchnia).
6. Skonsolidować elementy poważnie osłabione – pozbawione spieku cegły, zwiertzałe i zdeintegrowane zaprawy, których stan umożliwia przywrócenie optymalnych parametrów mechanicznych. Zaleca się zastosowanie hydrofilnego preparatu na bazie estrów kwasu krzemowego, np. *KSE 100* lub *KSE 300* prod. *Remmers*, w zależności od stopnia dezintegracji materiału.
7. Oczyszczyć lico muru z nawarstwień i zabrudzeń powierzchniowych. Należy je umyć wodą przy użyciu myjki wysokociśnieniowej, elewacje myjąc od góry do dołu. Nie należy stosować długotrwałego moczenia materiałów i ilość wody ograniczyć do minimum. Przed czyszczeniem zaleca się uzupełnienie głębszych pustek, aby zapobiec penetracji wody w głąb murów.

8. W przypadku stwierdzenia trudnych do usunięcia zanieczyszczeń zastosować należy metodę chemiczną - gotową pastą czyszczącą np. *Fassadenreiniger Paste* prod. *Remmers* lub przygotowany samodzielnie preparat o konsystencji żelowej – 3% roztwór kwasu fluorowodorowego, zagęszczony metylocelulozą, naniesiony na zabrudzoną powierzchnię za pomocą pędzla i pozostawiony na czas nie dłuższy niż 10 min., następnie spłukany obficie wodą pod ciśnieniem alternatywnie dopuszcza się miejscowe zastosowanie mikro piaskarki z drobnym ścierniwem dobranym doświadczalnie. Podczas użycia piaskarki zachować należy szczególną ostrożność i nie dopuścić do uszkodzenia lic ceglanych (spieku).
9. W miejscach, w których zauważalne są wykrystalizowane sole rozpuszczalne w wodzie zaleca się mechaniczne usunięcie wykwitów przy użyciu pędzla lub szpachelki, następnie wykonanie okładów odsalających z pulpy celulozowej lub ligniny nasączonej wodą. Okład taki powinien ściśle przylegać do muru i wysychać powoli w celu zapewnienia swobodnej migracji soli do środowiska rozszerzonego. Zabieg należy powtarzać co najmniej dwukrotnie.
10. Przystąpić do prac murarskich – ubytki lica uzupełnić cegłą o właściwościach fizyko-mechanicznych jak najbardziej zbliżonych do materiału stosowanego historycznie. Nie należy stosować współczesnej cegły klinkierowej, ale cegłę licową o możliwie najbardziej zbliżonej fakturze i kolorze, o nasiąkliwości około 10% (max.-14%). Cegły należy murować przy użyciu zaprawy wapienno piaskowej z niewielkim dodatkiem białego cementu lub gotowej zaprawy murarskiej przeznaczonej do pracy przy obiektach zabytkowych, np. *Optosan TrassMörtel* prod. *Hufgard Optolith*.
11. Mniejsze ubytki w cegle – odkruszenia, spękania, ubytki lic – uzupełnić przy użyciu gotowej zaprawy mineralnej do reprofiliacji ubytków, np. *Optosan NSR* prod. *Hufgard Optolith* lub samodzielnie przygotowanej zaprawy wapiennej z niewielkim dodatkiem białego cementu oraz piaskiem frakcjonowanym poniżej 0,5 mm, barwionej w masie pigmentami mineralnymi. Głębsze ubytki oraz rekonstrukcje krawędzi i narożników cegieł należy uprzednio zazbroić przy użyciu drutu niekorodującego. Rekonstrukjom nadać należy kolor i fakturę możliwie najbardziej zbliżoną do oryginału.
12. Ubytki zaprawy w spoinach należy wypełnić zaprawą wapienno-cementową, na bazie moczonego wapna hydratyzowanego z dodatkiem białego cementu 52,5 o granulacji i fakturze dopasowanej do otaczających zapraw. Do barwienia należy zastosować pigmenty mineralne o wysokiej światłotrwałości. Alternatywnie można stosować *Optosan TrassFuge* prod. *Hufgard Optolith* w kolorze odpowiadającym zaprawie oryginalnej. Spoiny opracować należy analogicznie do zachowanych – wgłębnie względem lica, na gładko.
13. W razie potrzeby należy lokalnie scalić kolorystyczne lico muru przy użyciu krzemianowych farb laserunkowych o spoiwie zolowo-krzemianowym. Taki rodzaj spoiwa zapewni większą trwałość scalania. Zaleca się wykonanie prób kolorystycznych w celu dobrania odpowiedniego odcienia i rozcieńczenia farby. Proponuje się farby *Restaurolasur* prod. *KEIM*.
14. Na podokiennikach okien wieżowych wprowadzić wyprofilowaną obróbkę z blachy tytanowo-cynkowej, która zabezpieczy je przed ponownym zarastaniem i pozwoli na bardziej kontrolowane rozprowadzanie wody opadowej.
15. Po wysezonowaniu uzupełnień zaleca się przeprowadzić hydrofobizację powierzchni np. preparatem *Funcosil SNL* prod. *Remmers*, lub *Lotexan* prod. *Keim*, za pomocą pędzlowania. W

przypadku powierzchni szczególnie narażonych na działanie wody takich jak parapety, gzymsy, dolne partie ościeży okiennych, etc. zabieg należy wykonać dwukrotnie, z dużą starannością.

3.3.2. GZYMSY CIAGNIONE

1. Mechanicznie oczyścić powierzchnie z odspojonych i luźnych fragmentów powłoki malarskiej przy użyciu szpachelek, cyklin i przecinaków.
2. Pogłębić istniejące spękania przy użyciu szpachelek sztukatorskich i przecinaków.
3. Uzupełnić ubytki zaprawą sztukatorską np. *StuckoGroB* prod. *Hufgard Optolith* lub gruboziarnistym tynkiem na bazie wapna hydraulicznego np. *KalkPutz GroB* prod. *Keim*.
4. Wykonać reprofilację najbardziej zniszczonych fragmentów gzymsów przy użyciu zapraw jw.
5. Przygotować gzymsy do malowania – odpylenie przy użyciu sprężonego powietrza i pędzli o włosiu syntetycznym.
6. Pokryć gzymsy warstwą silikatowego podkładu gruntującego np. *Fassadengrund* prod. *Keim*.
7. Ujednolicić powierzchnie gzymsów farbami na bazie dyspersji wodnej żywic akrylowych i pigmentów mineralnych lub gotowymi farbami laserunkowymi np. *Restauro Lasur* prod. *Keim*, o barwie dobranej do otoczenia. W razie potrzeby dopuszcza się całych gzymsów przy użyciu farb *Restauro Lasur* prod. *Keim* lub *Histolith Sol-Silikat* prod. *Caparol*.

3.4. STOLARKI I ŚLUSARKI ELEWACYJNE

3.4.1. STOLARKI

1. Stolarki w miarę możliwości zdemontować i przenieść do pracowni. Rozbroić stolarki z elementów metalowych, usunąć elementy wtórne (reperatury, haki, gwoździe etc.).
2. Oczyścić powierzchnie z istniejących warstw farby - mechanicznie poprzez szlifowanie, metodą termiczną - przy użyciu opalarki, szpachelek i skrobaków lub chemicznie poprzez użycie środków do usuwania powłok np. *Scansol* prod. *Scandia Cosmetics S.A*, *Deck* prod. *C.T.S* lub podobne. Następnie doczyścić przy pomocy materiałów ściernych o odpowiednio dobranych gradacjach, pozostawiając w miarę możliwości pozostałości pierwszej warstwy barwnej.
3. Zdezynfekować drewno środkiem owadobójczym np. *Produkt owadobójczy do drewna* prod. *Altax*, *Anti-insekt* prod. *Remmers* lub podobny.
4. Zrekonstruować nieodwracalnie zniszczone elementy i wprawić je przy użyciu naprawczych złącz stolarskich lub kleju na bazie żywicy poliuretanowej. Do flekowania użyć takiego samego gatunku drewna umieszczonego zgodnie z zastanym kierunkiem usłojenia.
5. Nasączyć osłabione elementy drewniane roztworem 5-10% żywicy akrylowej na bazie metaakrylanu etylu i akrylanu metylu, np. *Paraloid B 72*, rozpuszczonej w toluenie, acetonie lub ksylenie.
6. Uzupełnić większe ubytków nie kwalifikujące się do flekowania zaprawą na bazie żywicy epoksydowej z elastycznym utwardzaczem i wypełniaczem lub gotową żywicą np.: *Araldit SV/HV*.

7. Wypełnienie mniejszych uszkodzeń i rys szpachlówką przeznaczoną do drewna, np.: Tikkurila Colowood Putty, lub Remmers PU-Holzersatzmass.
8. Przygotować powierzchnię do malowania: wyszlifowanie drobnoziarnistym papierem ściernym i pokrycie dwukrotnie warstwą gruntującą, a następnie warstwami malarskimi. Zaleca się użycie emalii akrylowo-uretanowej lub emalii na bazie żywic poliuretanowych o satynowym wykończeniu np. Sigma Contour Aqua PU Satin, lub półmatowej emalia akrylowej Tikkurila Everal Aqua Semi Matt. W szczególności zwrócić uwagę na dokładne zabezpieczenie przekrojów poprzecznych drewna.

3.4.2. ŚLUSARKI

1. Oczyszczyć powierzchnie z produktów korozji – mechaniczne przy użyciu materiałów ściernych o odpowiednio dobranej gradacji.
2. Odpylić i odtłuścić powierzchnię.
3. Zabezpieczyć powierzchnię metalu 10% roztworem taniny w alkoholu lub cynkowym podkładem antykorozyjnym.
4. Zabezpieczyć powierzchnię metalu farbą reaktywną zawierającą inhibitory korozji np. *Peganox* prod. *Rust-Oleum* lub *STAL-KOR* prod. *TrokenTech*, w kolorze ciemno szarym lub czarnym.

3.5 ATRIUM – ARKADY

Poza zakresem prac jak przy murze ceglanym należy dodatkowo wykonać:

1. Usunąć kostkę brukową bezpośrednio przylegającą do arkad i wykonać przepuszczalną nawierzchnię wraz z izolacją przy murze z maty drenarskiej.
5. Usunąć spoiny do wysokości co najmniej 1 m na głębokość pozwalającą swobodnie wprowadzić nową zaprawę i pozostawić do osuszenia.
6. Przeprowadzić zabiegi odsalające w obrębie partii z widocznymi zniszczeniami zgodnie z wskazówkami z p. 3.3.1. -9.
7. Wykonać niezbędne prace murarskie i konserwatorskie.
8. Wykonać spoinowania przy użyciu hydrofobowej, *szerokoporowej* zaprawy renowacyjnej WTA np. *Porosan HF Sanierputz* prod. *Keim*

3.6. PORTAL Z TYMPANONEM

1. Na wstępie należy przeprowadzić szczegółowe oględziny powierzchni w celu identyfikacji uszkodzeń i zniszczeń, które powstały od czasu renowacji.
2. Następnie należy usunąć luźne fragmenty zapraw i innych materiałów w obrębie spoin i spękań.
3. Zidentyfikowane nawarstwienia i luźne zanieczyszczenia należy usunąć. Zaleca się zastosowanie parownicy – oczyszczenie parą wodną i ewentualne doczyszczenie mechaniczne.

4. Zabielenia z powierzchni należy usunąć przy pomocy mikropiaskarki lub lokalnie zastosowanych sztyftów z włókna szklanego.
5. Uzupełnienie ubytków przy pomocy zaprawy mineralnej na bazie dołowanego wapna z dodatkiem białego cementu 52,5 i pigmentów mineralnych.
6. Scalenie kolorystyczne powierzchni przy pomocy laserunków na bazie spoiwa krzemianowego.
7. Hydrofobizacja powierzchni przy pomocy Funcosil SNL.

KONSERWACJA DZIEŁ SZTUKI
Katarzyna Polak
60-707 Poznań, ul. Małeckiego 13/4
NIP 7791073831, Tel. 601 840 410
Katarzyna Polak

IV DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA STANU ZACHOWANIA

1. SPIS FOTOGRAFII

1. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Widok ogólny od zachodu.
2. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Atrium, północny ciąg arkadowy. Widoczna figura Dobrego Pasterza.
3. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada.
4. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja korpusu i transeptu.
5. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja korpusu, transeptu i wieży.
6. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Wschodnia elewacja prezbiterium i zakrystii.
7. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Południowa elewacja korpusu, transeptu zakrystii i wieży.
8. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Ryzalit środkowy. Widoczne zniszczone lico cegieł w północnej części szczytu.
9. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Przyziemie, strona północna. Widoczne ubytki zaprawy spoinowej.
10. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Północne ościeże ryzalitu. Widoczne zacieki; kolonie mikroorganizmów.
11. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Północne ościeże ryzalitu. Widoczna spudrowana cegła.
12. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Północne ościeże ryzalitu. Widoczny wykwit solny; kolonie mikroorganizmów; nawarstwienia zanieczyszczeń.
13. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Strona północna. Widoczny stan cokołu.
14. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Południowe ościeże ryzalitu. Widoczne kolonie mikroorganizmów; ubytki zaprawy.
15. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Południowe ościeże ryzalitu. Widoczne wysolenie na cegle; ubytki zaprawy.
16. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Tympanon ryzalitu środkowego – Wniebowzięcie NMP.
17. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Szczyt.
18. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Szczyt, strona północna. Widoczny stan lica ceglanego.
19. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja korpusu. Widoczny stan lica ceglanego.
20. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja korpusu – detal. Widoczny stan zaprawy spoinowej.

21. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja transeptu. Widoczny stan lica cokołu i elewacji.
22. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja transeptu i wieży. Widoczny stan lica wieży pomiędzy II i III kondygnacją.
23. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja wieży. Widoczne ubytki zaprawy spoinowej; cegły pozbawione lica; ubytki materiału.
24. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północno wschodni narożnik wieży. Widoczna wieżyczka schodowa.
25. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Zachodnia elewacja wieży. Kondygnacja V-VI. Widoczne ubytki materiału; rośliny zielne na podokiennikach.
26. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Zachodnia elewacja wieży. Kondygnacja IV-V. Widoczne ubytki materiału; niefachowo przeprowadzone naprawy.
27. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Szczyt wschodni. Widok od północnego wschodu.
28. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Szczyt wschodni. Widok od południowego wschodu.
29. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Wschodnia elewacja przedsionka zakrystii. Widoczne odspojenie szczytu.
30. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Południowa elewacja przedsionka zakrystii.
31. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Portal główny, drzwi wejściowe.
32. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Kruchta północna, drzwi.
33. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Wieżyczka schodowa, drzwi.
34. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Przedsionek zakrystii, drzwi.
35. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Kruchta południowa, drzwi.
36. Wygoda Łączyńska, kościół pw. Św. Józefa. Wieża, elewacja zachodnia – przeźrocze z żaluzją drewnianą.
37. Wygoda Łączyńska, kościół pw. Św. Józefa. Wieża, elewacja północna – ślusarki elewacyjne.

2. FOTOGRAFIE

Fot. 1. Wygodza Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Widok ogólny od zachodu.

Fot. 2. Wygodza Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Atrium, północny ciąg arkadowy. Widoczna figura Dobrego Pasterza.

Fot. 3. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada.

Fot. 4. Wygodza łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja korpusu i transeptu.

Fot. 5. Wygodza łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja korpusu, transeptu i wieży.

Fot. 6. Wygodza łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Wschodnia elewacja prezbiterium i zakrystii.

Fot. 7. Wygodza łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Południowa elewacja korpusu, transeptu zakrystii i wieży.

Fot. 8. Wygodza łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Ryzalit środkowy. Widoczne zniszczone lico cegieł w północnej części szczytu.

Fot. 9. Wygodza łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Przyziemie, strona północna. Widoczne ubytki zaprawy spoinowej.

Fot. 10. Wygoda łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Północne ościeże ryzalitu.
Widoczne zacieki; kolonie mikroorganizmów.

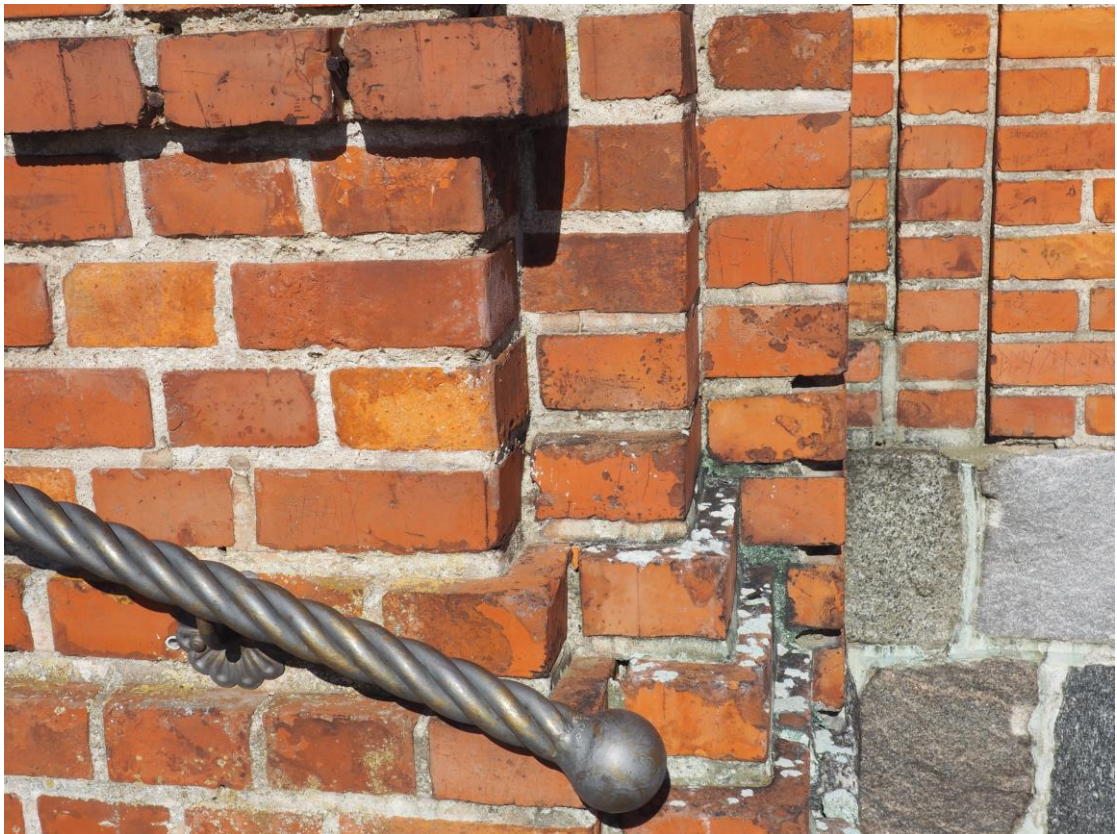
Fot. 11. Wygoda łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Północne ościeże ryzalitu.
Widoczna spudrowana cegła.

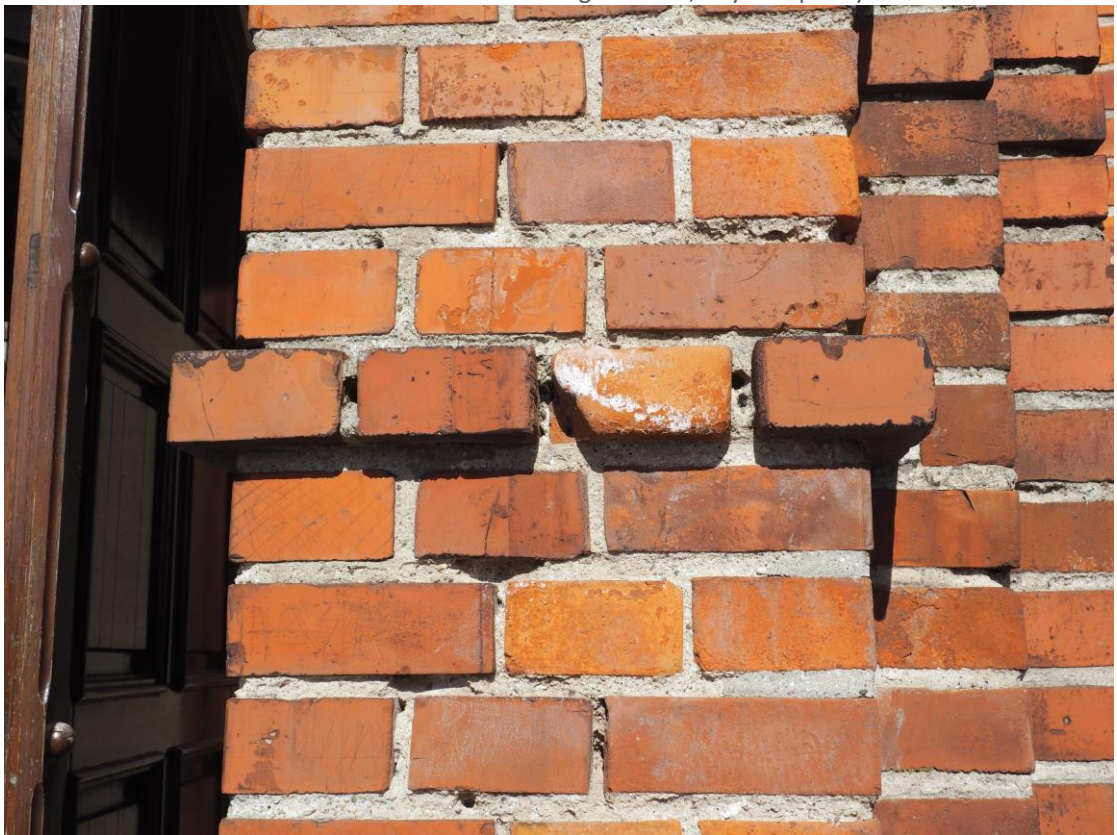
Fot. 12. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Północne ościeże ryzalitu.
Widoczny wykwit solny; kolonie mikroorganizmów; nawarstwienia zanieczyszczeń.

Fot. 13. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Strona północna. Widoczny stan cokołu.

Fot. 14. Wygoda łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Południowe ościeże ryzalitu. Widoczne kolonie mikroorganizmów; ubytki zaprawy.

Fot. 15. Wygoda łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Południowe ościeże ryzalitu. Widoczne wysolenie na cegle; ubytki zaprawy.

Fot. 16. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Tympanon ryzalitu środkowego – Wniebowzięcie NMP.

Fot. 17. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Szczyt.

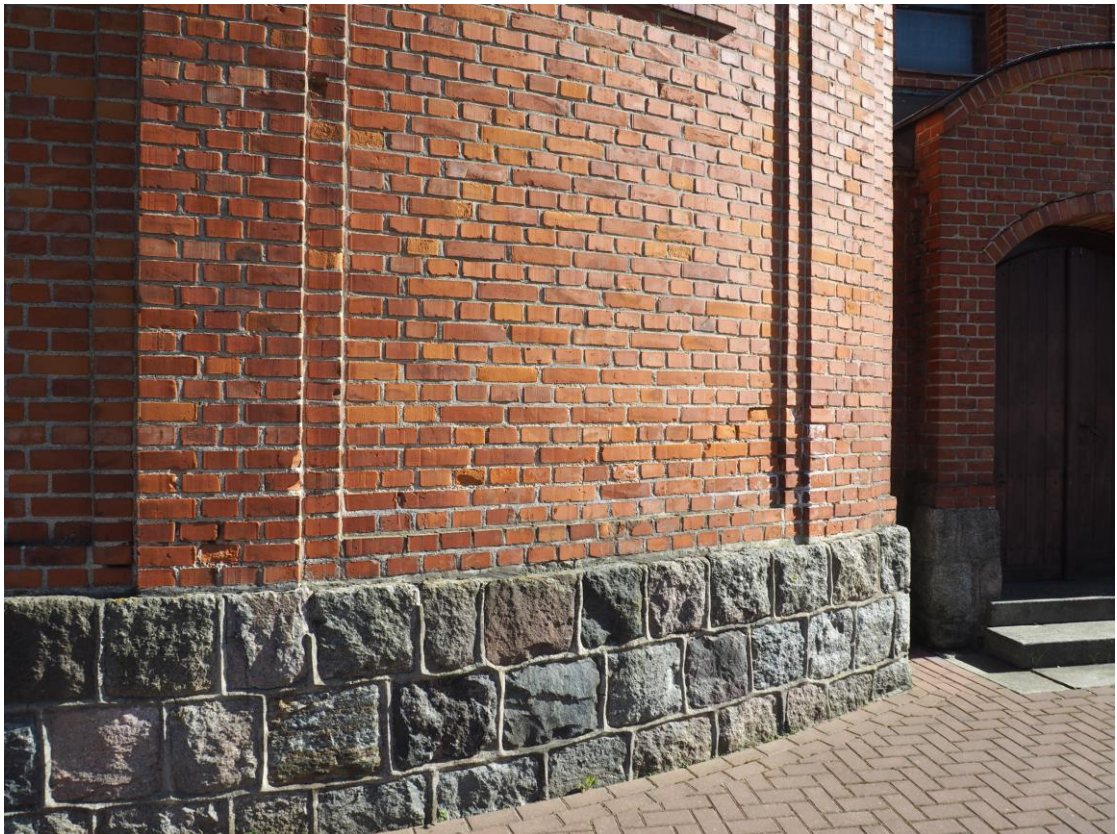
Fot. 18. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Szczyt, strona północna.
Widoczny stan lica ceglanego.

Fot. 19. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja korpusu. Widoczny stan lica ceglano-
nego.

Fot. 20. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja korpusu – detal. Widoczny stan za-
prawy spoinowej.

Fot. 21. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja transeptu. Widoczny stan lica cokołu i elewacji.

Fot. 22. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja transeptu i wieży. Widoczny stan lica wieży pomiędzy II i III kondygnacją.

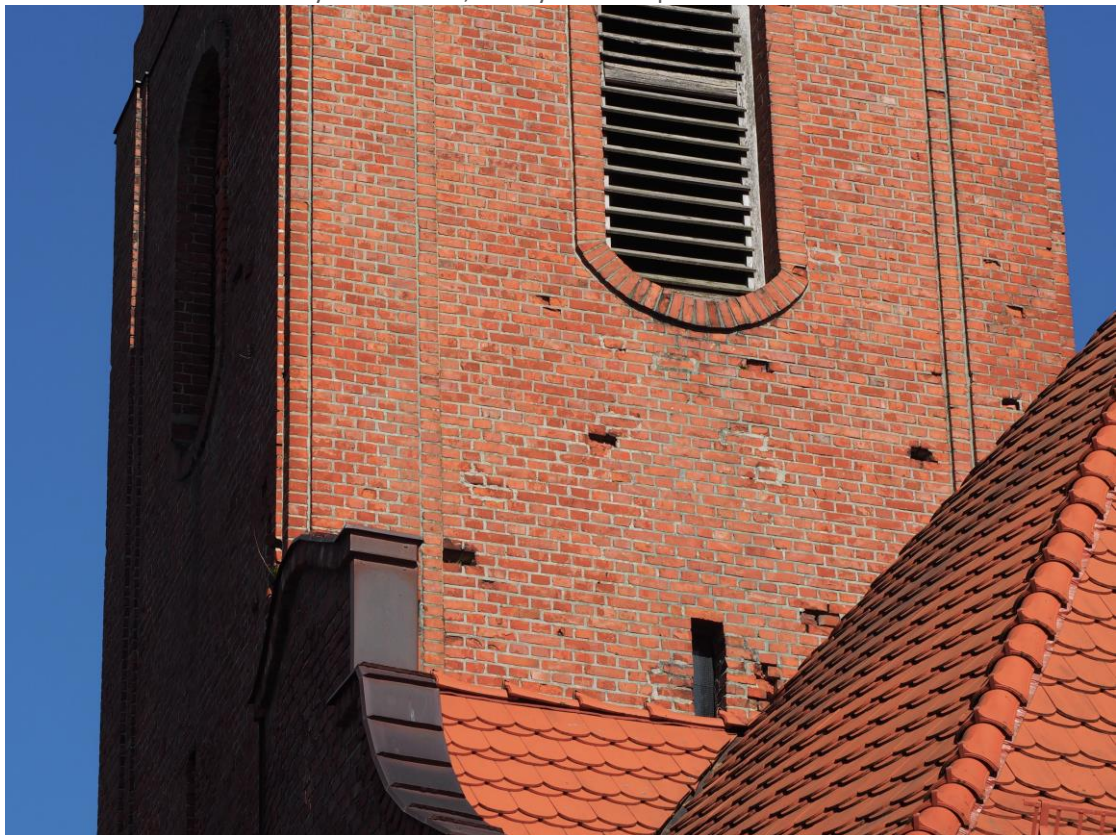
Fot. 23. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północna elewacja wieży. Widoczne ubytki zaprawy spoinowej; cegły pozbawione lica; ubytki materiału.

Fot. 24. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Północno wschodni narożnik wieży. Widoczna wieżyczka schodowa.

Fot. 25. Wygoda łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Zachodnia elewacja wieży. Kondygnacja V-VI. Widoczne ubytki materiału; rośliny zielne na podokiennikach.

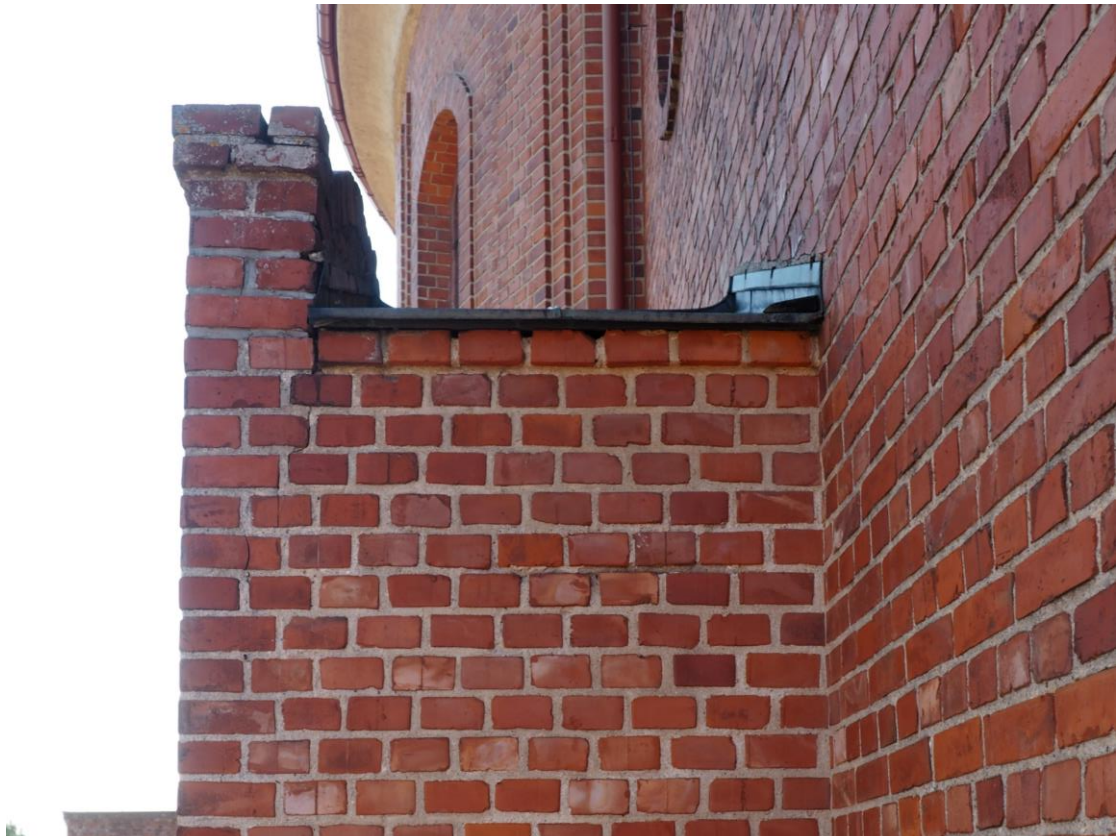
Fot. 26. Wygoda łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Zachodnia elewacja wieży. Kondygnacja IV-V. Widoczne ubytki materiału; niefachowo przeprowadzone naprawy.

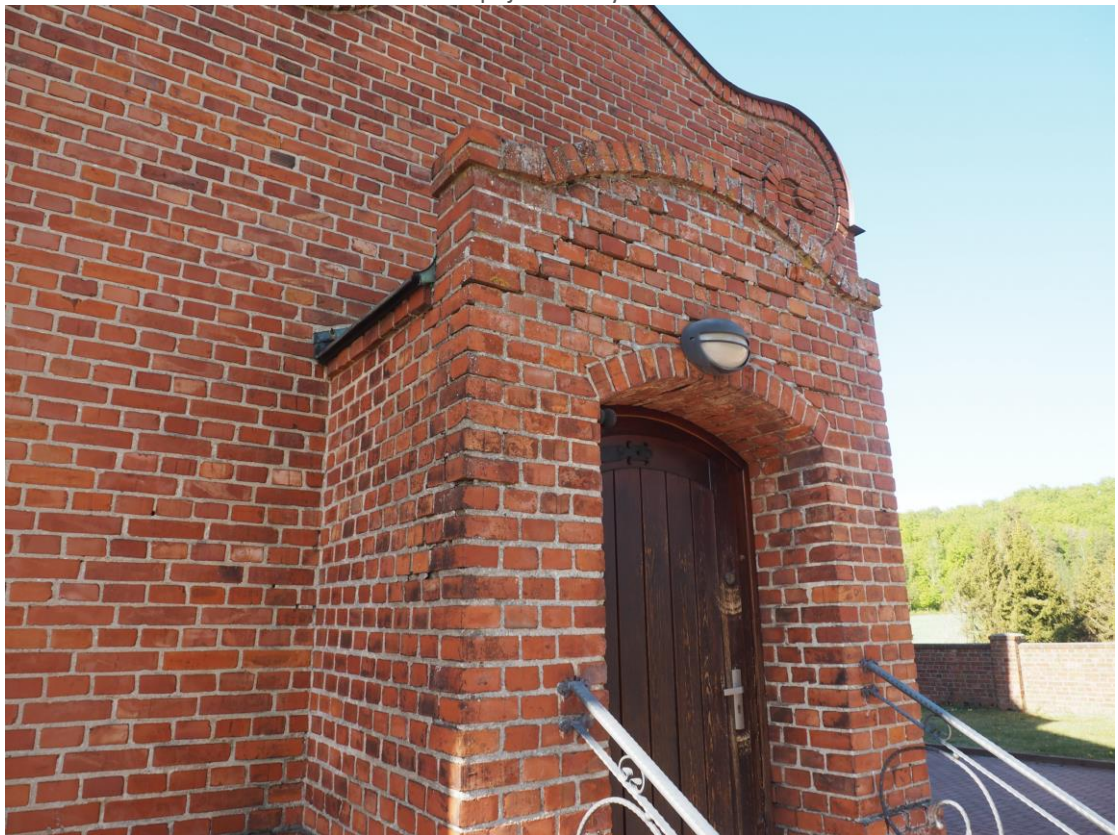
Fot. 27. Wygoda łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Szczyt wschodni. Widok od północnego wschodu.

Fot. 28. Wygoda łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Szczyt wschodni. Widok od południowego wschodu.

Fot. 29. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Wschodnia elewacja przedsionka zakrystii. Widoczne odspojenie szczytu.

Fot. 30. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Południowa elewacja przedsionka zakrystii.

Fot. 31. Wygoda łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Elewacja zachodnia – fasada. Portal główny, drzwi wejściowe.

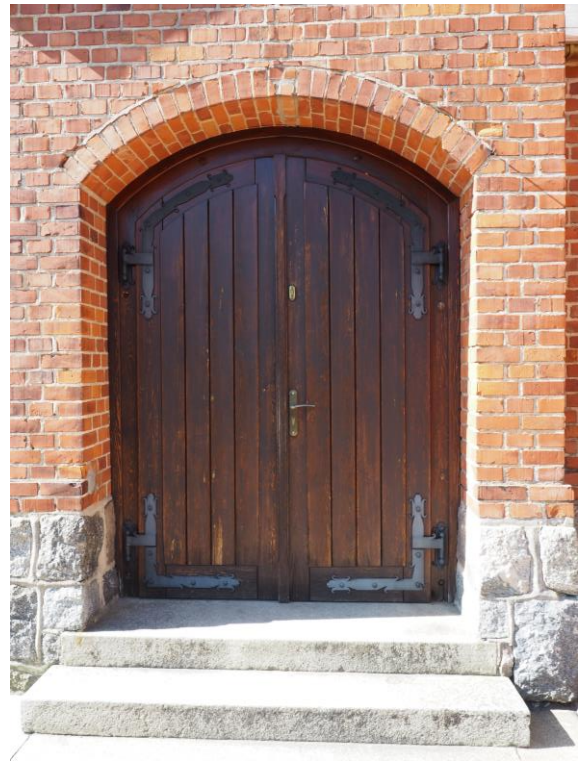
Fot. 32. Wygoda łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Kruchta północna, drzwi.

Fot. 33. Wygoda łączyńska, kościół PW. Św. Józefa. Wieżyczka schodowa, drzwi.

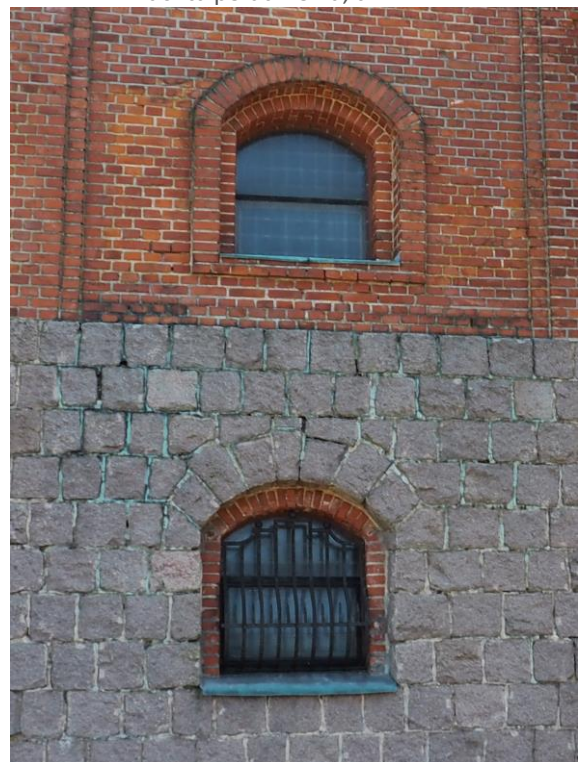
Fot. 34. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa.
Przedśionek zakrystii, drzwi.

Fot. 35. Wygoda Łączyńska, kościół PW. Św. Józefa.
Kruchta południowa, drzwi.

Fot. 36. Wygoda Łączyńska, kościół pw. Św. Józefa.
Wieża, elewacja zachodnia – przeźrocze z żaluzją
drewnianą.

Fot. 37. Wygoda Łączyńska, kościół pw. Św. Józefa.
Wieża, elewacja północna – ślusarki elewacyjne.

V ANEKS - BADANIA KONSERWATORSKIE WIEŻY

1. CEL I METODYKA BADAŃ

Przeprowadzone badania miały na celu określenie techniki wykonania i materiałów użytych przy budowie wieży dzwonnej kościoła pw. Św. Józefa w Wygodzie. Badania poprzedzone zostały oględzinami obiektu oraz analizą stanu zachowania. Z uprzednio wytypowanych miejsc pobrano próbki zapraw, budulca i stolarki. Próbki zostały następnie sfotografowane, poddane porównawczej analizie makroskopowej i opisane.

2. SPIS I LOKALIZACJA PRÓBEK

1. Wygoda Łączyńska, kościół pw. św. Józefa, wieża, lico cokołu kamiennego klatki schodowej – zaprawa murarska -z wnętrza muru.
2. Wygoda Łączyńska, kościół pw. św. Józefa, wieża, lico muru ceglanego klatki schodowej – zaprawa z powierzchni muru -ze spoiny.
3. Wygoda Łączyńska, kościół pw. św. Józefa, wieża, elewacja wschodnia, lico muru kamiennego – zaprawa z powierzchni muru -ze spoiny.
4. Wygoda Łączyńska, kościół pw. św. Józefa, wieża, lico muru ceglanego klatki schodowej – cegła ceramiczna pełna.
5. Wygoda Łączyńska, kościół pw. św. Józefa, wieża, elewacja północna, żaluzja drewniana – lamela

3. ANALIZA PRÓBEK

NR PRÓBK	1
-----------------	----------

Data pobrania: 08.07.2023

MIEJSCE POBRANIA: Wygoda Łączyńska,
kościół pw. św. Józefa, wieża, lico cokołu kamien-
nego klatki schodowej

CHARAKTERYSTYKA PRÓBK: zaprawa murarska -
z wnętrza muru

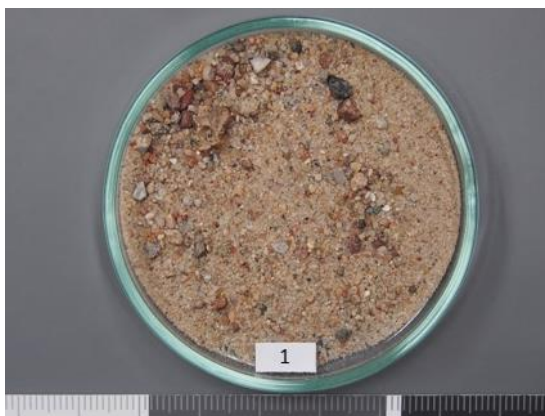
MIEJSCE POBRANIA

FOTOGRAFIA PRÓBK

ZBLIŻENIE

FOTOGRAFIA KRUSZYWA

ZBLIŻENIE

OPIS MAKROSKOPOWY ZAPRAWY

BARWA	beżowa
STRUKTURA	różnoziarnista, źle wyselekcjonowana pod względem frakcji, aleurytowo-psamitowa
TEKSTURA	porowata, bezładna
SPOISTOŚĆ	krucha
SPOIWO	TYP: spoiwo porowe RODZAJ: spoiwo wapienne REAKCJA Z 2M HCL: burzliwa reakcja z wydzieleniem gazu CO ₂ , spoiwo całkowicie uległo rozтворzeniu
WYPEŁNIACZ	RODZAJ: kruszywo nieorganiczne: kwarc (bezbarwny, mleczny, żółty, zielonkawy, szary), okruchy skał barwnych nieprzezroczystych STOPIEŃ OBTOCZENIA: ziarna dobrze i średnio obtoczone
STOSUNEK SPOIWA DO KRUSZYWA	1:2,5
NASIĄKLIWOŚĆ WODĄ	brak możliwości wyznaczenia ze względu na rozpad próbki
WARSTWY NA POWIERZCHNI	BRAK

NR PRÓBK	2
----------	---

Data pobrania: 08.07.2023

miejsce pobrania: Wygoda Łączyńska,
kościół pw. św. Józefa, wieża, lico muru ceglanego
klatki schodowej

charakterystyka próbki:

zaprawa z powierzchni muru- ze spoiny

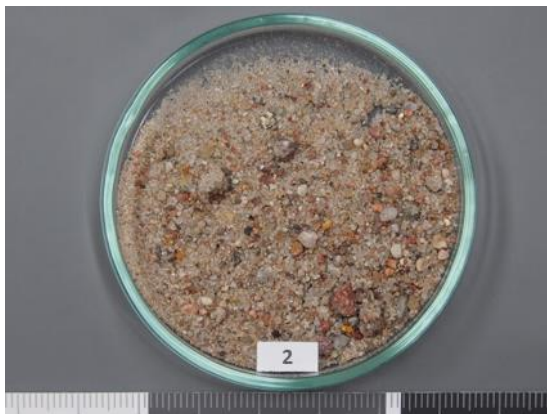
MIEJSCE POBRANIA

FOTOGRAFIA PRÓBK

ZBLIŻENIE

FOTOGRAFIA KRUSZYWA

ZBLIŻENIE

OPIS MAKROSKOPOWY ZAPRAWY

BARWA	beżowa
STRUKTURA	różnoziarnista, źle wyselekcjonowana pod względem frakcji, psamitowa
TEKSTURA	porowata, bezładna
SPOISTOŚĆ	dość zwięzła
SPOIWO	TYP: spoiwo porowe RODZAJ: spoiwo wapienne REAKCJA Z 2M HCL: burzliwa reakcja z wydzieleniem gazu CO ₂ , spoiwo całkowicie uległo rozтворzeniu
WYPEŁNIACZ	RODZAJ: kruszywo nieorganiczne: kwarc (bezbarwny, mleczny, żółty, zielonkawy, różowawy), okruchy skał barwnych nieprzezroczystych, okruchy ceglane STOPIEŃ OBTOCZENIA: ziarna obtoczone i średnio obtoczone
STOSUNEK SPOIWA DO KRUSZYWA: 1:3	
NASIĄKLIWOŚĆ WODĄ: 8%	
WARSTWY NA POWIERZCHNI: BRAK	

NR PRÓBK	3
-----------------	----------

Data pobrania: 08.07.2023

MIEJSCE POBRANIA: Wygoda Łączyńska,
kościół pw. św. Józefa, wieża, elewacja
wschodnia, lico muru kamiennego

CHARAKTERYSTYKA PRÓBK:

zaprawa z powierzchni muru – ze spoiny

MIEJSCE POBRANIA

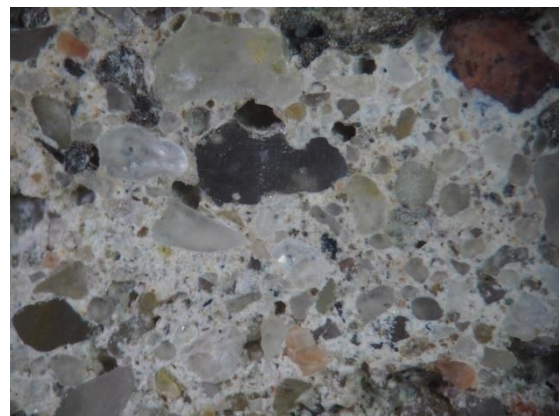
FOTOGRAFIA PRÓBK

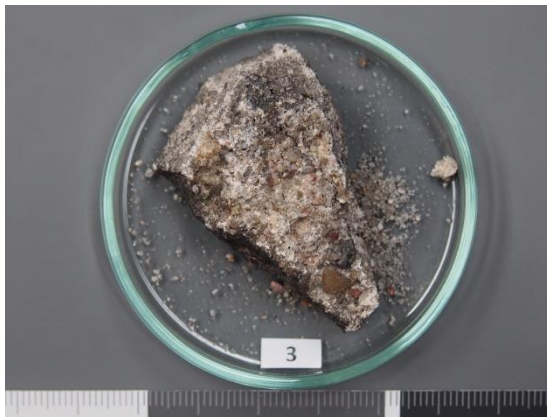
ZBLIŻENIE

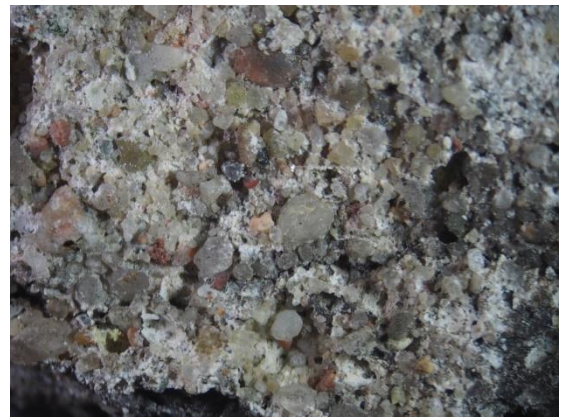
FOTOGRAFIA PRZEKROJU

ZBLIŻENIE

FOTOGRAFIA KRUSZYWA

ZBLIŻENIE

OPIS MAKROSKOPOWY ZAPRAWY

BARWA	szara
STRUKTURA	różnoziarnista, źle wyselekcjonowana pod względem frakcji, pasmitowa
TEKSTURA	porowata, bezładna
SPOISTOŚĆ	zwięzła, twarda
SPOIWO	TYP: spoiwo bazalne RODZAJ: spoiwo cementowe REAKCJA Z 2M HCL: brak wyraźnej reakcji, spoiwo nie uległo rozтворzeniu
WYPEŁNIACZ	RODZAJ: kruszywo nieorganiczne: kwarc (bezbarwny, mleczny, różowawy, zielonkawy, żółty), okruchy skał nieprzezroczystych STOPIEŃ OBTOCZENIA: ziarna średnio i słabo obtoczone
STOSUNEK SPOIWA DO KRUSZYWA	brak możliwości wyznaczenia metodą chemiczną
NASIĄKLIWOŚĆ WODĄ	6,9%
WARSTWY NA POWIERZCHNI	BRAK

NR PRÓBK	4
-----------------	----------

Data pobrania: 08.07.2023

MIEJSCE POBRANIA: Wygoda Łączyńska,
kościół pw. św. Józefa, wieża, lico muru ceglano-
nego klatki schodowej

CHARAKTERYSTYKA PRÓBK:

Cegła ceramiczna pełna

MIEJSCE POBRANIA

FOTOGRAFIA PRÓBK

ZBLIŻENIE

BARWA	pomarańczowoczerwona cegła
POWIERZCHNIA ZEWNĘTRZNA	z widocznym wypukłym kruszywem
STRUKTURA	różnoziarnista
TEKSTURA	porowata, bezładna lokalnie uwarstwiona
SPOISTOŚĆ	zwięzła twarda
SPOIWO	TYP: spoiwo skrytokrystaliczne, nieprzezroczyste
WYPEŁNIACZ	RODZAJ: kruszywo nieorganiczne: kwarc bezbarwny, mleczny, barwny (różowy, szary) okruchy skał barwnych nieprzezroczystych (czerwone, żółte, czarne, jasnobieżowe); skupiska mikrytowe STOPIEŃ OBTOCZENIA: ziarna średnio oraz dobrze obtoczone
NASIĄKLIWOŚĆ WODĄ	12,7%
STRATYGRAFIA	czerwona w. m. cegła

NR PRÓBK	5
---------------------	----------

Data pobrania: 08.07.2023

MIEJSCE POBRANIA: Wygoda Łączyńska,
kościół pw. św. Józefa, wieża, elewacja północna,
żaluzja drewniana - lamela

CHARAKTERYSTYKA PRÓBK:

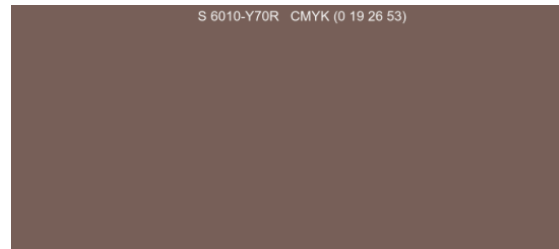
Silnie złuszczone relikty brązowej warstwy barwnej

MIEJSCE POBRANIA

FOTOGRAFIA ODKRYWKI

ZBLIŻONY KOLOR NCS

**VI ANEKS – OPINIA TECHNICZNA MYKOLOGICZNO-BUDOWLANA.
ŻALUZJE DREWNIANE WIEŻY DZWONNICZEJ KOŚCIOŁA PW. ŚW. JÓZEFA W
WYGODZIE ŁĄCZYŃSKIEJ, OPRAC. APP PURE A TOMASZ BOBRAS, CZERWIEC 2023.**

WSTĘPNA PROMESA

DOFINANSOWANIA INWESTYCJI Z RZĄDOWEGO PROGRAMU ODBUDOWY ZABYTKÓW

NR Edycja2RPOZ/2023/6106/PolskiLad

Bank Gospodarstwa Krajowego, z siedzibą w Warszawie, Al. Jerozolimskie 7, 00-955 Warszawa, działający na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2153) oraz statutu stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 16 września 2016 r. w sprawie nadania statutu Bankowi Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1321 ze zmianami), NIP: 525-00-12-372, REGON: 000017319, będący dużym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 893 ze zmianami), zwany dalej „BGK”

na podstawie art. 69a ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 ze zm.) zwanej dalej „Ustawą” oraz uchwały Rady Ministrów nr 232/2022 z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie ustanowienia Rządowego Programu Odbudowy Zabytków, zwanej dalej „Uchwałą RM” i Regulaminu Naboru Wniosków o dofinansowanie z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków, zwanego dalej Regulaminem.

w związku z Wnioskiem o dofinansowanie z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków, zwanego dalej „Programem”, z dnia **2023-08-16** nr **Edycja2RPOZ/2023/6106/PolskiLad**, złożonym przez **Gmina Stężycza** z przeznaczeniem na realizację Inwestycji: **Wykonanie prac konserwatorskich i restauratorskich elewacji kościoła pw. Św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej wraz z otoczeniem**

informuje, iż zostali Państwo (dalej „Wnioskodawca”) zakwalifikowani przez Prezesa Rady Ministrów do otrzymania Promesy inwestycyjnej zwanej dalej „Promesą”, o której mowa w art. 69a Ustawy do kwoty **500.000,00 PLN (słownie: pięćset tysięcy złotych zero groszy)**.

Pojęcia użyte w tym dokumencie mają znaczenie nadane im w Regulaminie.

Promesa zostanie Państwu - jako Wnioskodawcy - udzielona w celu zapewnienia Dofinansowania z Programu na realizację Inwestycji: **Wykonanie prac konserwatorskich i restauratorskich elewacji kościoła pw. Św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej wraz z otoczeniem** po spełnieniu następujących warunków:

1. Podjęcia przez organ stanowiący Wnioskodawcy indywidualnej uchwały o przyznaniu Dotacji Beneficjentowi dotacji, stosownie do treści przepisów odrębnych.
2. Ogłoszenia przez Beneficjenta dotacji Postępowania zakupowego mającego na celu wyłonienie Wykonawcy/Wykonawców Inwestycji w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia udostępnienia Wnioskodawcy niniejszej Wstępnej promesy w Aplikacji służącej do obsługi Programu; nierozpoczęcie Postępowania zakupowego w ww. terminie jest

równoznaczne z rezygnacją Wnioskodawcy z dofinansowania Inwestycji z Programu, o czym BGK informuje Prezesa RM.

3. Zapewnienia przez Wnioskodawcę Beneficjentowi dotacji wsparcia w czynnościach związanych z ogłoszeniem i przeprowadzeniem Postępowania zakupowego, w tym zamieszczenia na swojej stronie internetowej ogłoszenia Postępowania zakupowego. Obowiązek ten dotyczy Postępowania zakupowego prowadzonego na podstawie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz Postępowania zakupowego, do którego ustawa ta nie znajduje zastosowania.

4. Zapewnienia przez Wnioskodawcę Udziału własnego w kwocie nie niższej niż Udział własny wskazany we Wniosku o dofinansowanie.

5. Zapewnienia przez Wnioskodawcę że Inwestycja, której dotyczyć będzie Postępowanie zakupowe będzie tożsama z Nazwą i opisem Inwestycji zawartym we Wniosku o dofinansowanie.

6. Przekazania przez Wnioskodawcę do BGK potwierdzenia ogłoszenia Postępowania zakupowego w terminie 12 miesięcy od udostępnienia Wstępnej promesy zgodnie z wzorem stanowiącym załącznik nr 7a do Regulaminu.

7. Zapewnienia przez Wnioskodawcę przeprowadzenia przez Beneficjenta dotacji Postępowania zakupowego zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa, w szczególności ustawą z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych, jeżeli ta ustawa będzie miała zastosowanie.

8. Zapewnienia przez Wnioskodawcę, gdy zastosowanie przepisów ustawy - Prawo zamówień publicznych nie jest wymagane, że Beneficjent dotacji przeprowadzi Postępowanie zakupowe w sposób konkurencyjny i transparentny, a w szczególności z uwzględnieniem § 8 ust. 6 Regulaminu.

9. Pouczenia Beneficjenta dotacji o sposobie wypłaty środków z Promesy z uwzględnieniem, że Udział własny będzie przez Wnioskodawcę wypłacony przed wypłatą środków z dofinansowania, a wypłata z Promesy jest możliwa po zakończeniu Inwestycji albo wydzielonego jej etapu.

10. Warunki wskazane w niniejszej Wstępnej promesie nie naruszają obowiązków wynikających z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, w szczególności ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

11. Zasady wypłaty dofinansowania normuje § 11 załącznika do Uchwały RM i zależą one m.in. od czasu trwania Inwestycji. Wnioskodawca informuje za pośrednictwem Aplikacji o zakończeniu Inwestycji lub jej wydzielonego etapu.

Pod warunkiem ogłoszenia Postępowania zakupowego w ciągu 12 miesięcy od daty udzielenia Wstępnej promesy, jest ona ważna przez cały okres Postępowania zakupowego do daty rozstrzygnięcia tego postępowania.

W imieniu BGK dokument podpisano Podpisem kwalifikowanym:

Signed by /
Podpisano przez:
Grzegorz Adamczuk
Bank Gospodarstwa
Krajowego
Date / Data:
2023-10-04 09:41

Signed by /
Podpisano przez:
Katarzyna Teresa
Marczak
Date / Data:
2023-10-04 13:55

Pełnomocnik

Pełnomocnik

Decyzja jest ostateczna

z dniem 28.08.2024.

Pomorski Wojewódzki Konserwator

Zabytków
inż. Renata Kodym
Inspektor

Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków

ZN.5142.1019.2024.ReKo

Gdańsk, dnia 2024-08-26 roku

DECYZJA

Działając na podstawie przepisów następujących aktów prawnych:

- (1) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 572.) [KPA]: art. 104 § 1 i 2, art. 107 § 1 i 2 KPA
- (1) ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tj. Dz. U. z 2022 r., poz. 840) [Ustawa o Ochronie Zabytków]: art. 89 pkt 2, art. 91 ust. 4 pkt 4, art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. c, art. 36 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 7 pkt 1, art. 36 ust. 3 Ustawy o Ochronie Zabytków
- (2) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 725) [Prawo Budowlane]: art. 39 ust. 1 Prawo Budowlane,
- (3) Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (tj. Dz. U. z 2021 r., poz. 81): [Rozporządzenie]: §12 i § 13 Rozporządzenia,

Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków

(dalej też zwany: „PWKZ”)

po rozpatrzeniu podania wnioskodawcy: Parafii Rzymskokatolickiej pw. Św. Józefa w Wygodzie, Wygoda Łączyńska, 83-335 Borzestowo, dotyczącego:

- (1) dnia 20.06.2024 roku, wpłynęło dnia 21.06.2024 roku

POZWALA

Wnioskodawcy: Parafii Rzymskokatolickiej pw. Św. Józefa w Wygodzie, Wygoda Łączyńska 20, 83-335 Borzestowo:

- (1) zabytku:
 - i. zespół kościoła parafialnego rzym.-kat. p.w. Św. Józefa, w skład którego wchodzi następujące obiekty: kościół (1), kaplica przedpogrzebowa (2), atrium (3), mur kościelny (4) z bramą (5), plebania (6), budynek gospodarczy I z garażem (7), budynek gospodarczy II (8), zachowany fragment kamiennego cokołu pierwszej kaplicy katolickiej w Wygodzie (9), starodrzew w granicach wpisu do rejestru zabytków, część działki o nr 246, na której zabytek jest usytuowany, w granicach określonych na załączniku graficznym (...) wpisany do rejestru zabytków pod numerem 1918 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 23.07.2015 roku;
 - ii. otoczenie ww. zabytku obejmujące: plac przykościelny (P), działkę o numerze geodezyjnym 22/3, na którym ww. plac jest usytuowany, drogę do kościoła, prowadzącą wzdłuż muru północnego do bocznego wejścia do kościoła, usytuowaną na części działki nr 246 (...) wpisany do rejestru zabytków pod numerem 1918 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 23.07.2015 roku;
- (2) lokalizacji: kościół parafialny pw. Św. Józefa, Wygoda Łączyńska 19, 83-335 Borzestowo, działka nr 246, jednostka ewidencyjna: 220506_2.0007 Łączyno,

na prowadzenie:

- robót budowlanych,

- prac konserwatorskich i restauratorskich.

Zakres prowadzenia:

- (1) robót budowlanych:
 - a. rozbiórka kostki brukowej wokół budynku kościoła o szerokości minimum 30 cm oraz wokół arkad;
 - b. zastąpienie kostki brukowej kruszywem przepuszczalnym z wprowadzeniem membrany z maty drenarskiej,
 - c. naprawa rys i spękań ścian w murach,
 - d. wykonanie obróbek blacharskich – opierzenia,

- (2) prac konserwatorskich i restauratorskich
 - a. cokół kamienny;
 - b. elewacje:
 - mury,
 - gzymsy ciągnione,
 - stolarka,
 - ślusarka
 - c. atrium - arkady
 - d. żaluzje drewniane,

Sposób prowadzenia ww. robót – zgodnie z dokumentacją

1. (...) PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY; NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO: REMONT ELEWACJI; OBIEKT: KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. JÓZEFA; ADRES: WYGODA ŁĄCZYŃSKA 19, 83-335 BORZESTOWO; POZOSTAŁE DANE ADRESOWE: NAZWA JEDNOSTKI EWIDENCYJNEJ: 220506_2.0007.246; NAZWA I NUMER OBRĘBU EWIDENCYJNEGO: 220506_2.0007 ŁĄCZYNO; NUMER DZIAŁKI EWIDENCYJNEJ: 246; KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO: X; RODZAJ OBIEKTU BUDOWLANEGO: BUDYNEK KULTU RELIGIJNEGO (...) data opracowania: 05.06.2024 r; autor: Zbigniew Kocur;
2. (...) DOKUMENTACJA KONSERWATORSKA; PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH I RESTAURATORSKICH ELEWACJI KOŚCIOŁA PW. ŚW. JÓZEFA W WYGODZIE ŁĄCZYŃSKIEJ WRAZ Z OTOCZENIEM (...) data opracowania: Toruń 2023; autor: Katarzyna Polak;
3. OPINIA TECHNICZNA MYKOLOGICZNO-BUDOWALNA ŻALUZJE DREWNIANE WIEŻY DZWONNICZEJ KOŚCIOŁA POW. ŚW. JÓZEFA W WYGODZIE ŁĄCZYŃSKIEJ (...) data opracowania: czerwiec 2023; autor: Tomasz Bobras,

z ustaleniem następujących warunków pozwolenia, mających na celu zapobiegnięcie uszkodzeniu lub zniszczeniu zabytku polegających na obowiązku Wnioskodawcy:

- I. dla prowadzonych robót budowlanych:
 - 1) obowiązek kierowania robotami budowlanymi albo wykonywania nadzoru inwestorskiego przez osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 37c ustawy;
 - 2) przekazania wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia robót budowlanych, a w toku robót budowlanych na 14 dni przed dokonaniem zmiany osoby, o której mowa w pkt 1):
 - a) imienia, nazwiska i adresu osoby, o której mowa w pkt 1),
 - b) dokumentów potwierdzających spełnianie przez tę osobę wymagań, o których mowa w art. 37c ustawy,
 - c) oświadczenia osoby, o której mowa w pkt 1), o przyjęciu przez tę osobę obowiązku kierowania robotami budowlanymi albo wykonywania nadzoru inwestorskiego;
 - 3) zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o terminie rozpoczęcia i zakończenia

- robót budowlanych;
- 4) zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o terminie podjęcia określonych czynności związanych z wydanym pozwoleniem, przynajmniej 3 dni przed dniem rozpoczęcia tych czynności;
 - 5) niezwłocznego zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o zagrożeniach lub nowych okolicznościach ujawnionych w trakcie prowadzenia robót budowlanych;
 - 6) dokonywania odbioru częściowego i końcowego wykonanych robót budowlanych z udziałem wojewódzkiego konserwatora zabytków; podjęcia innych działań, które zapobiegają uszkodzeniu lub zniszczeniu zabytku,
 - 7) zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o terminie podjęcia określonych czynności związanych z wydanym pozwoleniem, na 7 dni przed rozpoczęciem tych czynności, co dotyczy:
 1. odbiór częściowy:
 - a) poszczególne etapy robót
 2. odbiór końcowy
 - a) całość robót budowlanych

II dla prowadzenia prac konserwatorskich i restauratorskich::

- 1) warunek polegający na obowiązku kierowania tymi pracami albo badaniami albo samodzielnego ich wykonywania przez osobę spełniającą wymagania, o których mowa odpowiednio w art. 37a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) warunek przekazania wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia prac, a w toku prac na 14 dni przed dokonaniem zmiany osoby, o której mowa w pkt 1):
 - a) imienia, nazwiska i adresu osoby, o której mowa w pkt 1),
 - b) dokumentów potwierdzających spełnianie przez tę osobę wymagań, o których mowa odpowiednio w art. 37a ust. 1 i 2 ustawy,
 - c) oświadczenia osoby, o której mowa w pkt 1), o przyjęciu przez tę osobę obowiązku kierowania tymi pracami albo samodzielnego ich wykonywania,
- 3) zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o terminie rozpoczęcia i zakończenia wskazanych w pozwoleniu prac,
- 4) zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o terminie podjęcia określonych czynności związanych z wydanym pozwoleniem, przynajmniej 3 dni przed dniem rozpoczęcia tych czynności;
- 5) dokonywania odbioru częściowego i końcowego wykonanych robót budowlanych z udziałem wojewódzkiego konserwatora zabytków;
- 6) zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o terminie podjęcia określonych czynności związanych z wydanym pozwoleniem, na 7 dni przed rozpoczęciem tych czynności, co dotyczy:
 1. odbiór częściowy:
 - a) ustalenia kolorystyki spoin,
 - b) ustalenia kolorystyki stolarki
 - c) ustalenia kolorystyki żaluzji drewnianych
 2. odbiór końcowy:
 - a) całość prac konserwatorskich i restauratorskich,
- 3) niezwłocznego zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o zagrożeniach lub nowych okolicznościach ujawnionych w trakcie prowadzenia wskazanych w pozwoleniu prac,

- 4) opracowania sposobu postępowania z zabytkiem po zakończeniu wskazanych w pozwoleniu prac i przekazania tego opracowania wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków i w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia tych prac,
- II. Postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia może zostać wznowione, a następnie pozwolenie może zostać cofnięte lub zmienione na podstawie art. 47 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
 - III. podjęcie innych działań, które zapobiegą zniszczeniu lub uszkodzeniu zabytku:
 - IV. Termin ważności niniejszego pozwolenia: 31.03.2028 roku.

UZASADNIENIE

Do Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Gdańsku wpłynęło w dniu 21.06.2024 roku podanie wnioskodawcy: Parafii Rzymskokatolickiej pw. Św. Józefa w Wygodzie, Wygoda Łączyńska, 83-335 Borzestowo, w sprawie wydania pozwolenia na prowadzenie robót budowlanych oraz prac konserwatorskich i restauratorskich elewacji obiektu oraz arkad, w lokalizacji kościoła parafialny pw. Św. Józefa, Wygoda Łączyńska 19, 83-335 Borzestowo, działka nr 246, jednostka ewidencyjna: 220506_2.0007 Łączyno,

Po rozpoznaniu wniosku ustalono że sprawa dotyczy zabytku: zespół kościoła parafialnego rzym.-kat. p.w. Św. Józefa, w skład którego wchodzi następujące obiekty: kościół (1), kaplica przedpogrzebowa (2), atrium (3), mur kościelny (4) z bramą (5), plebania (6), budynek gospodarczy I z garażem (7), budynek gospodarczy II (8), zachowany fragment kamiennego cokołu pierwszej kaplicy katolickiej w Wygodzie (9), starodrzew w granicach wpisu do rejestru zabytków, część działki o nr 246, na której zabytek jest usytuowany, w granicach określonych na załączniku graficznym (...) wpisany do rejestru zabytków pod numerem 1918 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 23.07.2015 roku; oraz otoczenie ww. zabytku obejmujące: plac przykościelny (P), działkę o numerze geodezyjnym 22/3, na którym ww. plac jest usytuowany, drogę do kościoła, prowadzącą wzdłuż muru północnego do bocznego wejścia do kościoła, usytuowaną na części działki nr 246(...) wpisany do rejestru zabytków pod numerem 1918 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 23.07.2015 roku;

Ocena pod względem formalnym wykazała kompletność podania.

W ocenie organu ochrony zabytków, wydanie decyzji - nie godzi w chronione dobra zabytku, nie wywołuje negatywnych skutków oraz zagrożeń dla chronionych wartości zabytku.

Po stwierdzeniu spełnienia wymagań formalnych i merytorycznych oraz zgodności z prawem, organ orzekł jak w sentencji.

POUCZENIA

1. Od decyzji niniejszej przysługuje stronom odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za pośrednictwem tutejszego organu w terminie 14 dni od dnia doręczenia (art. 129 § 1 i § 2 KPA).
2. W trakcie biegu czternastodniowego terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, jako organu administracji publicznej, który wydał decyzję, składając oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 1 i 2 KPA), a ponadto podlega wykonaniu (art. 130 § 4 KPA).
3. Pozwolenie niniejsze nie zwalnia od obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, w przypadkach wymaganych przepisami Prawa Budowlanego.

4. Zgodnie z art. 47 ust. 1 Ustawy o Ochronie Zabytków, PWKZ może wznowić postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1, a następnie zmienić je lub cofnąć, w drodze decyzji, jeżeli w trakcie wykonywania badań, prac, robót lub innych działań określonych w pozwoleniu wystąpiły nowe fakty i okoliczności, mogące doprowadzić do uszkodzenia lub zniszczenia zabytku.
5. W toku postępowania strona oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swojego adresu, w tym adresu elektronicznego. W razie zaniedbania tego obowiązku, doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny (art. 41 § 1 i 2 KPA).
6. Na podstawie art. 162 § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego PWKZ stwierdza wygaśnięcie decyzji w przypadku, gdy została ona wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonego w tej decyzji warunku, a strona nie dopełniła tego warunku.

Zwolnione z opłaty skarbowej na podstawie art.7 pkt 2 lub pkt 3 ustawy z dnia 16.11.2006r. o opłacie skarbowej;

Nie podlega opłacie skarbowej na podstawie art.2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16.11.2006r. o opłacie skarbowej;

Uiszczono opłatę skarbową na podstawie art.4 ustawy z dnia 16.11.2006r. o opłacie skarbowej w wysokości 82 zł;

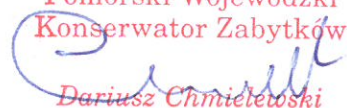
Zwolnione z opłaty skarbowej na podstawie części I ust. 53 kol. 4 pkt 1 załącznika do ustawy z dnia 16.11.2006r. o opłacie skarbowej;

Otrzymują:

1. Parafia Rzymskokatolicka pw. Św. Józefa w Wygodzie, Wygoda Łączyńska, 83-335 Borzestowo
2. a/a ReKo, (RPW/10826/2024) sprawę prowadzi Renata Kodym

Do wiadomości:

1. Starostwo Powiatowe w Kartuzach ul. Dworcowa 1, 83-300 Kartuzy

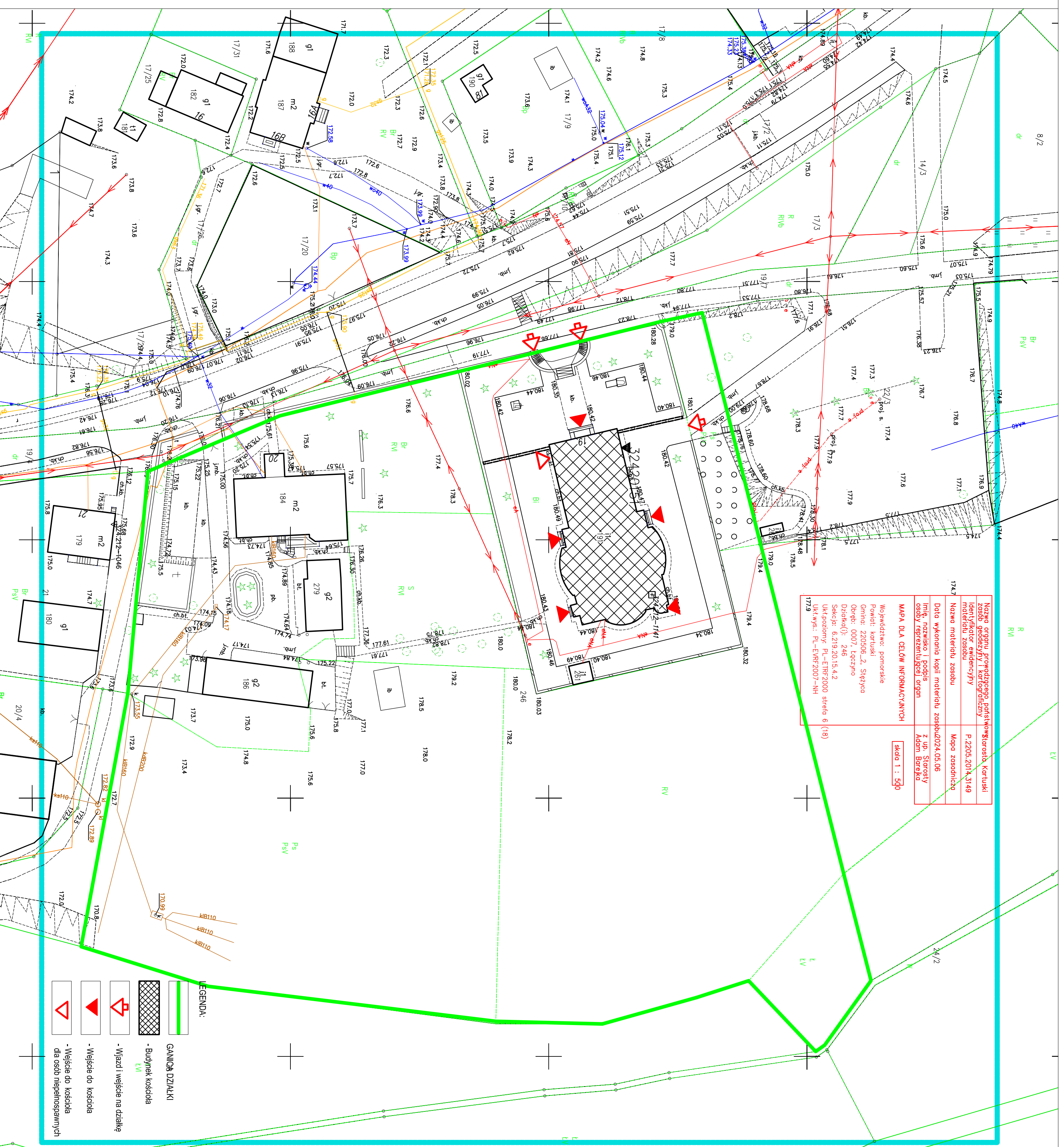
Pomorski Wojewódzki
Konserwator Zabytków

Dariusz Chmielewski

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U.L 119 z 4.05.2016r.) zwanych dalej „RODO”, informuję, że:

- 1) Administratorem przetwarzającym Pani/Pana dane osobowe jest Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków z siedzibą w Gdańsku, ul. Dyrekcyjna 2-4,
- 2) W Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków wyznaczony został Inspektor Ochrony Danych, z którym można skontaktować się:
– przez email: iod@zabytki.mail.pl lub
– listownie na adres: Dyrekcyjna 2-4, 80-852 Gdańsk
- 3) przetwarzanie danych osobowych następuje w celu prowadzenia postępowań administracyjnych na podstawie przepisów prawa-ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz przepisów wykonawczych do ustawy, ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c RODO, przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze
- 4) W związku z przetwarzaniem danych w celu wskazanym powyżej, Pani/Pana dane osobowe mogą być udostępniane innym odbiorcom lub kategoriom odbiorców danych osobowych, którymi mogą być:– podmioty, które przetwarzają Pani/Pana dane osobowe w imieniu Administratora na podstawie zawartej umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych (tzw. podmioty przetwarzające),– inne upoważnione organy lub instytucje publiczne.
- 5) Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej.
- 6) Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres niezbędny do realizacji wskazanego powyżej celu przetwarzania, w tym również obowiązku archiwizacyjnego wynikającego z przepisów prawa.
- 7) Posiada Pani/Pan prawo żądania dostępu do treści swoich danych, prawo ich sprostowania, usunięcia ograniczenia przetwarzania, wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody na przetwarzanie w dowolnym momencie bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem.
- 8) Ma Pani/Pan prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.
- 9) Podanie przez Panią/Pana danych osobowych jest warunkiem rozpatrzenia sprawy (przeprowadzenia postępowania administracyjnego) przez Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku i wynika z przepisów prawa; co do zasady jest dobrowolne, jednak niezbędne do załatwienia sprawy w Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków w Gdańsku, o ile z przepisów ustawy nie wynika prawny obowiązek udostępnienia Pomorskiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków danych osobowych (w szczególności w związku z obowiązkami dysponenta zabytku o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.)
- 10) Przetwarzanie podanych przez Panią/Pana danych osobowych nie będzie podlegało zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym profilowaniu, o którym mowa w art. 22 ust. 1 i 4 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.

Nazwa organu prowadzącego	Parishwójtostwo kartuski
zespół geodezyjny i kartograficzny	P.2205.2014.3149
Identyfikator ewidencyjny	Mapa zasadnicza
materialny zasób	
Nazwa materialu zasobu	Mapa zasadnicza
Data wykonania kopii materialu zasobu	2024.05.06
Imię, nazwisko i podpis osoby reprezentującej organ	z up. Starosty Adam Borek
MAPA DLA CELÓW INFORMACYJNYCH	
Województwo: pomorskie	
Powiat: kartuski	
Gmina: 220506 2. Sierzyca	
Obręb: 0007, kęczyño	
Działka(0): 246	
Sekcja: 6.219.20.15.4.2	
UKI pozioomy: PL-EMR2000 strona 6 (18)	
UKI wys.: PL-EMR2007-NH	
1779	

LEGENDA:

- GANICZA DZIAŁKI
- - Budynek kościoła
- - Wjazd i wejście na działkę
- - Wejście do kościoła
- - Wejście do kościoła dla osób niepełnosprawnych

PA-B
RYS. NR:
01
STRONA:

OPRACOWAŁ:
mgr inż. Zbigniew KOČUR
Upr.ŁAN/N/7210/459/87 i 114/90

ASYSTENT PROJEKTANTA:
mgr inż. Tomasz TURKONIAK

mgr inż. Elżbieta BADESKA
Upr.ŁAN/U/7342/43/91

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY skala 1:100

OBIEKT: Kościół parafialny pw. św. Józefa

WYGODA ŁĄCZYŃSKA, dz. nr 246, obr. 0007 Łączyño, gm. STĘŻYCA

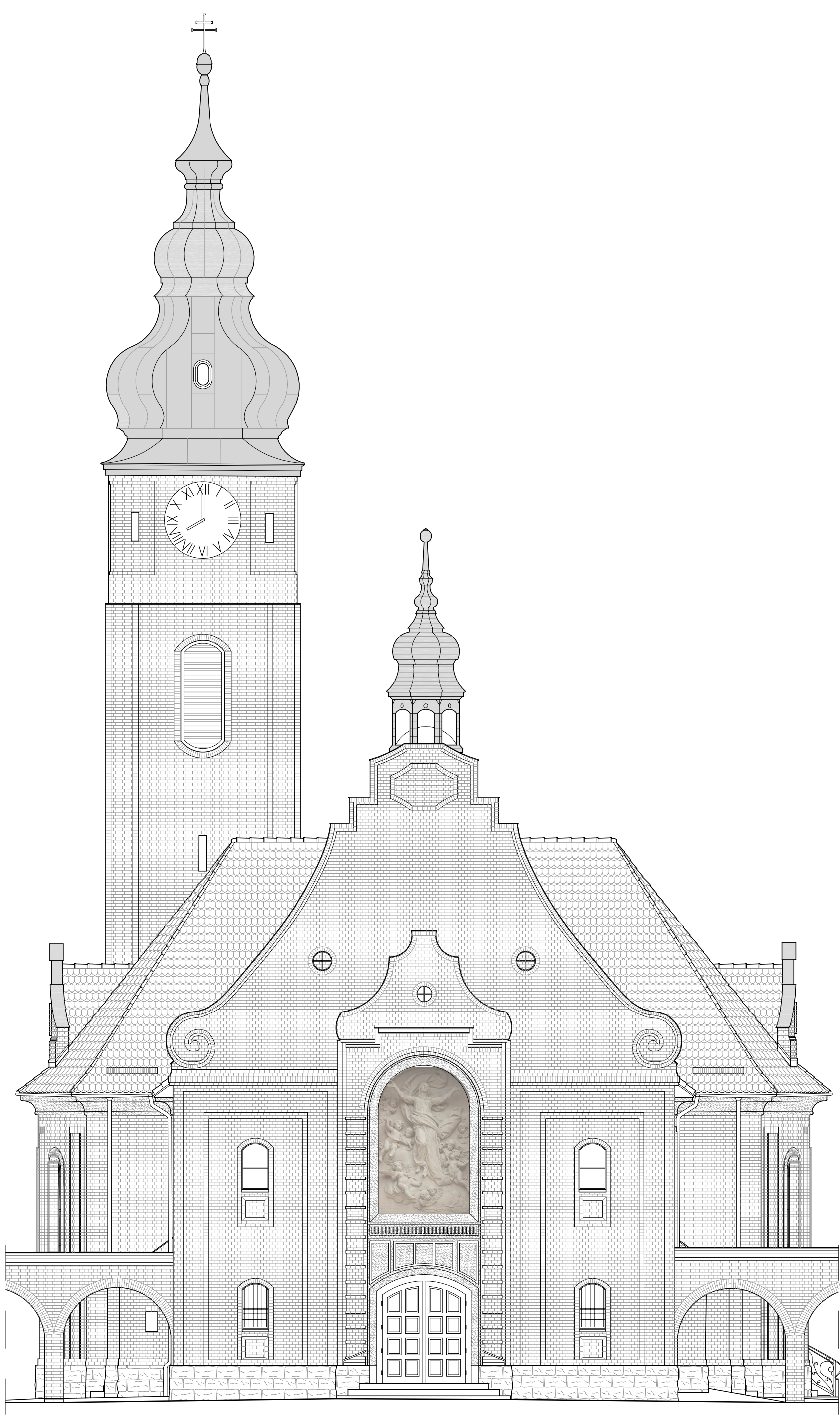
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA pw. św. Józefa

WYGODA ŁĄCZYŃSKA 20, 83-335 BORZESTOWO

AGRO-HATECH
mgr inż. ZBIGNIEW KOČUR

75-630 KOSZALIN ul. Bzów 14
tel. kom. +48 602 633 778
KOSZALIN, V-VI 2024

SYTUACJA

PA-B
RYS. NR.
02
STRONA:

OPRACOWAŁ:
mgr inż. Zbigniew KOCUR
Upz-UN/1/7210/459/87 i 114/90

ASISTENT PRACOWNIKA:
mgr inż. Tomasz TURKONIAK

mgr inż. Ewelina BRUJSKA
Upz-UN/1/7342/43/91

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY skala 1:100

OBIEKT: Kościół parafialny pw. św. Józefa

WYGODA ŁĄCZYŃSKA, dz. nr. 246, obr. 0007 Łęczyno, gm. STEŻYCA

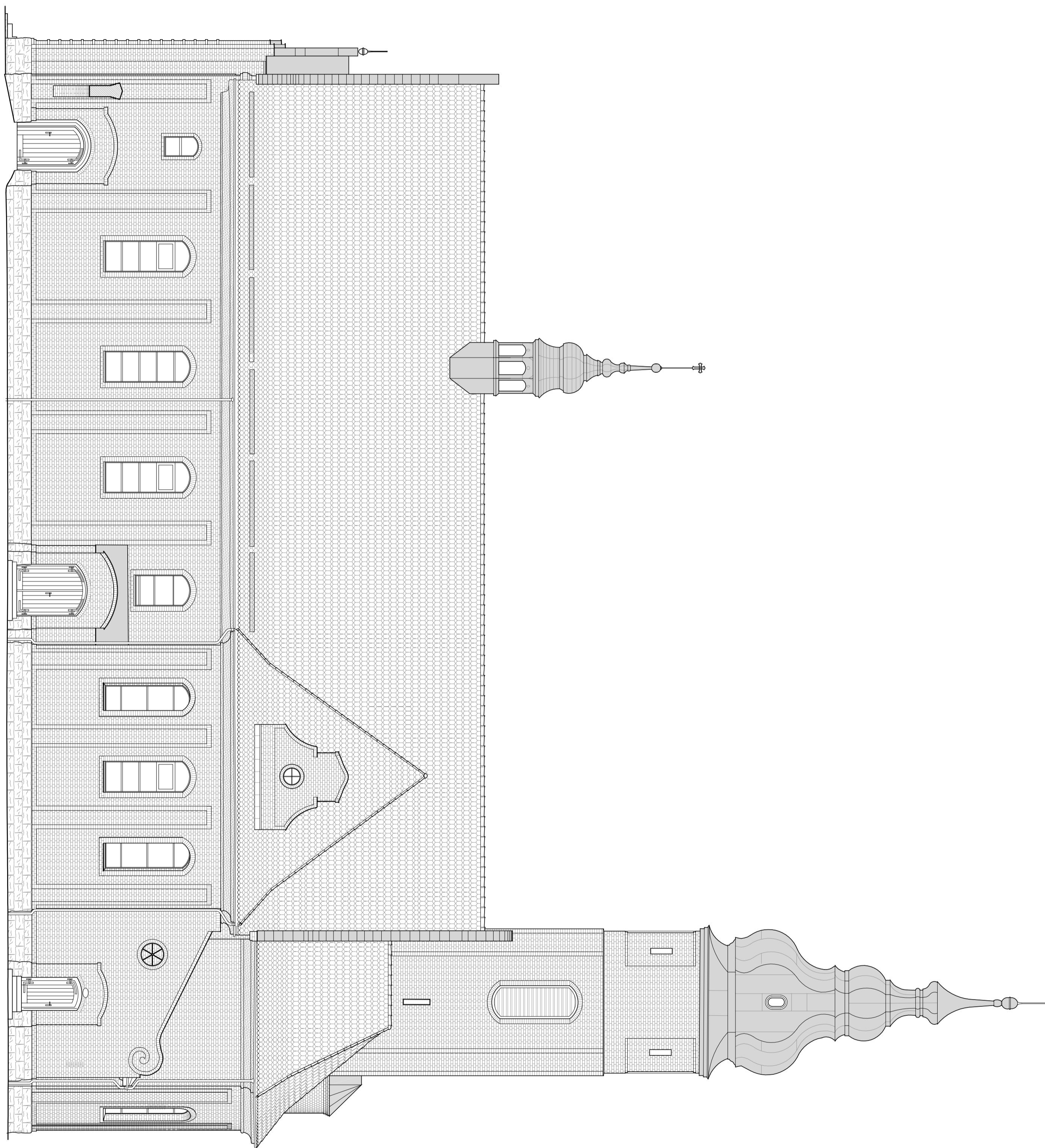
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA pw. św. Józefa

WYGODA ŁĄCZYŃSKA 20, 83-335 BORZESTOWO

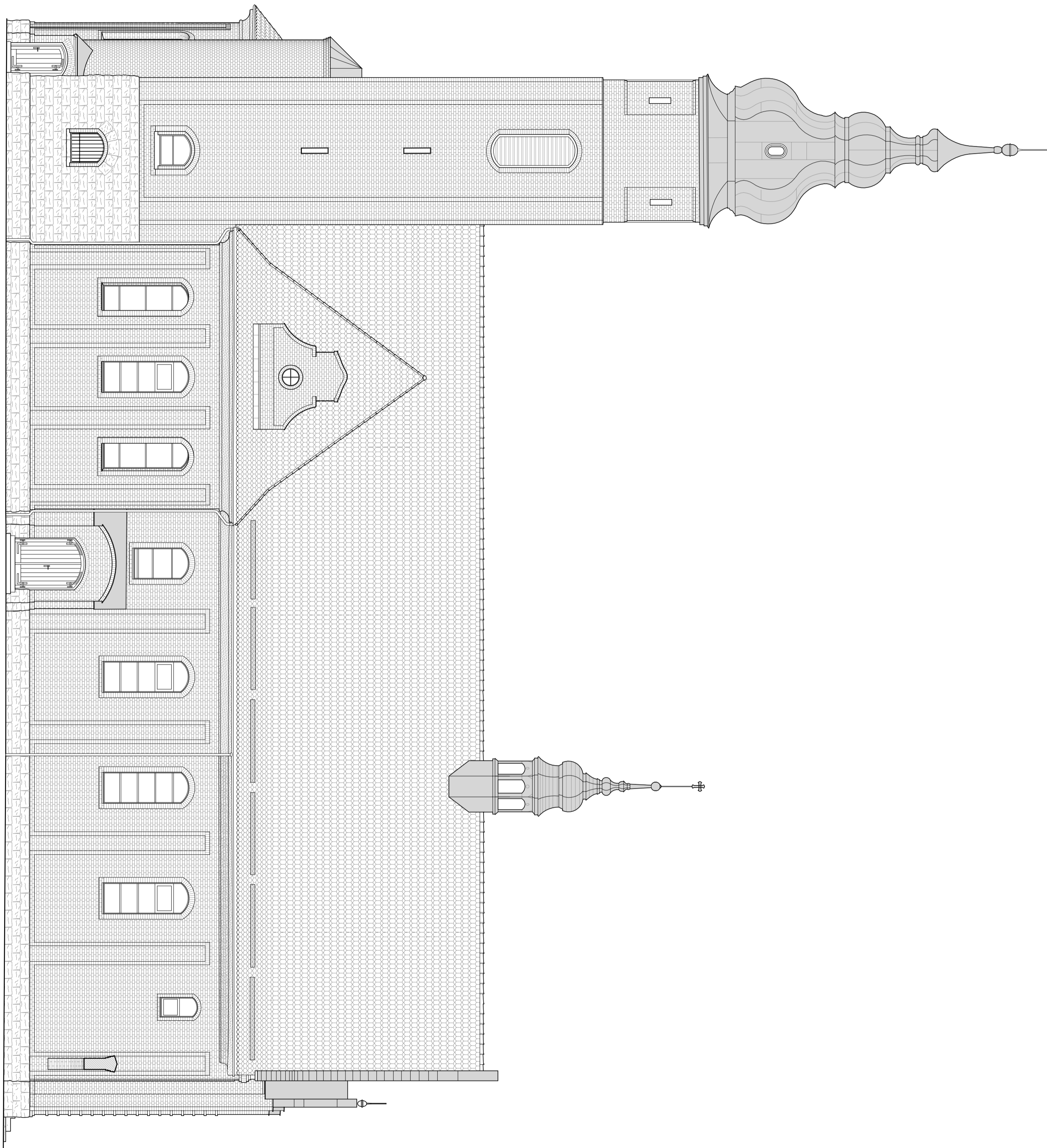
ELEWACJA ZACHODNIA

AGRO-HATECH
mgr inż. ZBIGNIEW KOCUR

75-630 KOSZALIN ul.Brzów 14
tel. kom. +48 602 633 778
KOSZALIN, V-VI 2024

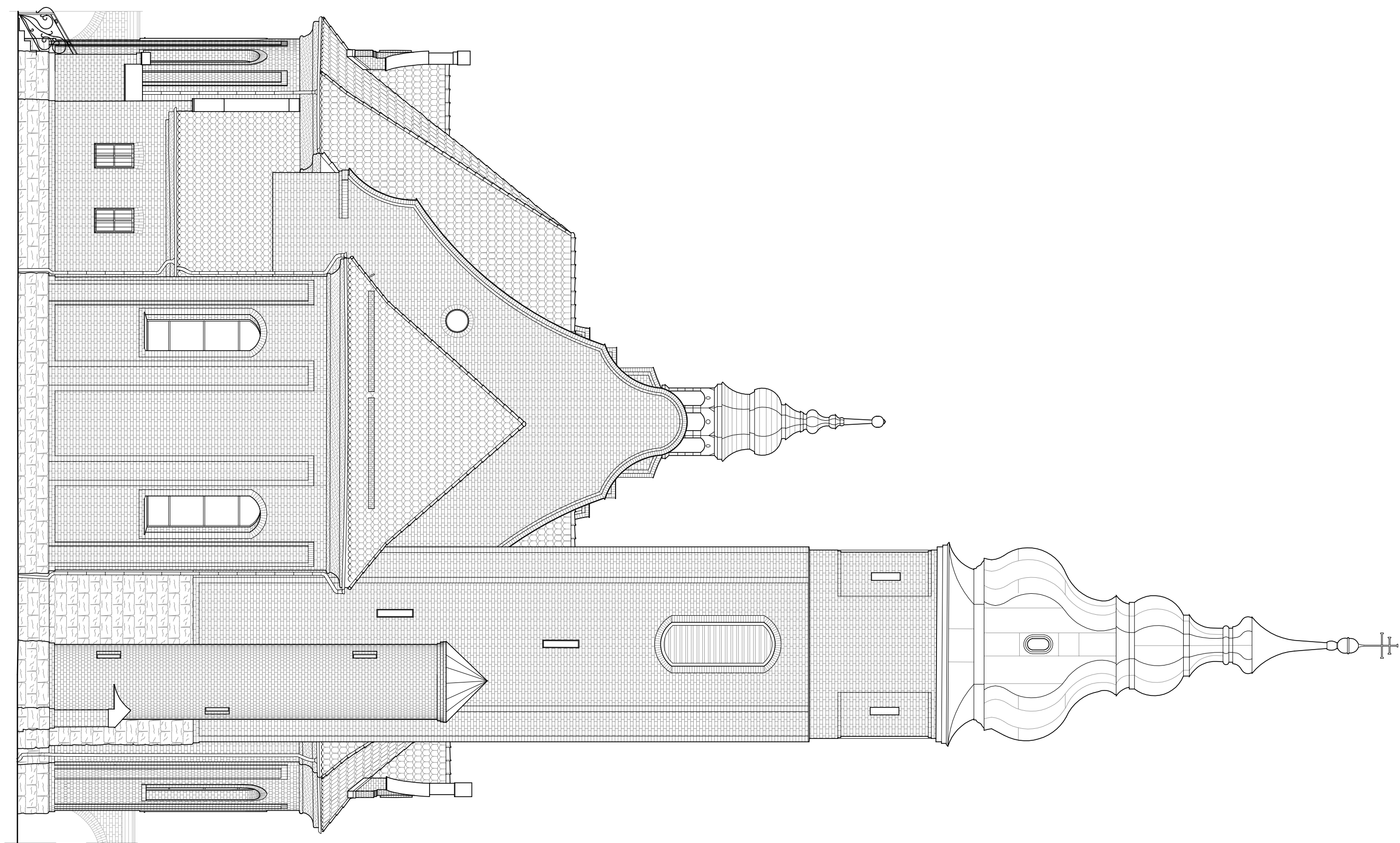

PA-B	OPRACOWAŁ: mgr inż. Zbigniew KOCUR Upr.LAN/N/7210/459/87 i 114/90	PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY	skala 1:100	
	RYS. NR: 03	ASYSTENT PROJEKTANTA: mgr inż. Tomasz TURKONIAK	OBIEKT: Kościół parafialny pw. św. Józefa WYGODA ŁĄCZYŃSKA, dz. nr 246, obr. 0007 Łączyń, gm. STEŻYCA INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA pw. św. Józefa WYGODA ŁĄCZYŃSKA 20, 83-335 BORZESTOWO	
STRONA:	mgr inż. Elżbieta BADEŃSKA Upr.LAN/U/7342/43/91	ELEWACJA POŁUDNIOWA		75-630 KOSZALIN ul.Bzów 14 tel. kom. +48 602 633 778 KOSZALIN, V-VI 2024

PA-B RYS. NR: 04 STRONA:	OPRACOWAŁ: mgr inż. Zbigniew KOCUR Upr./IAN/U/7210/459/87 i 114/90	PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY skala 1:100	
	ASYSTENT PROJEKTANTA: mgr inż. Tomasz TURKONIAK	OBIEKT: Kościół parafialny pw. św. Józefa WYGODA ŁĄCZYŃSKA, dz. nr 246, obr. 0007 Łączyno, gm. STEŻYCA INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA pw. św. Józefa WYGODA ŁĄCZYŃSKA 20, 83-335 BORZESTOWO	

ELEWACJA PÓŁNOCNA

PA-B

OPRACOWAŁ:
mgr inż. Zbigniew KOCUR
Upr:UAN/N/7210/459/87 i 114/90

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY

skala 1:100

OBIEKT: Kościół parafialny pw. św. Józefa

WYGODA ŁĄCZYŃSKA, dz. nr 246, obr. 0007 Łączyno, gm. STEŻYCA

INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA pw. św. Józefa

WYGODA IĄCZYŃSKA 20, 83-335 BORZESTOWO

75-630 KOSZALIN ul.Bz6w 14
tel. kom. +48 602 633 778
KOSZALIN, V-VI 2024

RYS. NR:
05

ASYSTENT PROJEKTANTA:
mgr inż. Tomasz TURKONIAK

STRONA:
mgr inż. Elżbieta BADEŃSKA
Upr:UAN/U/7342/43/91

ELEWACJA WSCHODNIA

AGRO-HATECH

PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUGOWO-HANDLOWE AGRO-HATECH mgr inż. ZBIGNIEW KOCUR
75-630 KOSZALIN UL.BZÓW 14 TEL.KOM 602 633 778
e-mail: hatech@ko.onet.pl, konstruktor@gemma.pl

	PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY
NAZWA ZAMIERZENIA INWESTYCYJNEGO	REMONT ELEWACJI
OBIEKT	KOŚCIÓŁ PARFIALNY pw. św. JÓZEFA
ADRES	WYGODA ŁĄCZYŃSKA 19 83-335 BORZESTOWO
POZOSTAŁE DANE ADRESOWE	Nazwa jednostki ewidencyjnej: 220506_2.0007.246 Nazwa i numer obrębu ewidencyjnego: 220506_2.0007 Łączyno Numer działki ewidencyjnej: 246
INWESTOR	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA pw. św. JÓZEFA WYGODA ŁĄCZYŃSKA 20 83-335 BORZESTOWO
KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO	KATEGORIA X
RODZAJ OBIEKTU BUDOWLANEGO	BUDYNEK KULTU RELIGIJNEGO

	PROJEKTOWAŁ	SPRAWDZIŁ
AUTOR	mgr inż. ZBIGNIEW KOCUR upr. bud.: UAN/N/7210/459/87 i 114/90 ZAP/BO/1300/01 w specjalności konstrukcyjno-budowlanej	mgr inż. ELŻBIETA BADEŃSKA upr. bud.: UAN/N/7210/23/90 ZAP/BO/1297/01 w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
Data opracowania:	05-06/2024	

SPIS TREŚCI PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANEGO

I. Oświadczenia i dokumenty dołączone do projektu

1.0 Oświadczenie projektanta i sprawdzającego	4
2.0 Dokumenty dołączone do projektu.....	5

II. Część opisowa

1.0 Podstawa opracowania	11
2.0 Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego	11
3.0 Przedmiot opracowania	11
4.0 Zakres i cel opracowania.....	11
5.0 Stan prawny	11
5.1 Ochrona zabytków.....	11
5.2 Spełnienie warunków zagospodarowania przestrzennego	11
6.0 Zagospodarowanie terenu	13
6.1 Istniejące zagospodarowanie terenu	13
6.1.1 Zabudowa.....	13
6.1.2 Przyłącza, sieci i instalacje zewnętrzne	14
6.1.3 Zieleń	14
6.1.4 Układ komunikacyjny.....	14
6.2 Projektowane zagospodarowanie terenu	14
7.0 Krótki rys historyczny	14
8.0 Ogólny opis obiektu	14
9.0 Zamierzony sposób użytkowania oraz program użytkowy obiektu budowlanego	14
10.0 Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna obiektu	15
11.0 Opinia geotechniczna oraz informacja o sposobie posadowienia obiektu budowlanego.....	15
12.0 Liczba lokali mieszkalnych i użytkowych	15
13.0 Liczba lokali mieszkalnych dostępnych dla osób niepełnosprawnych	15
14.0 Opis zapewnienia niezbędnych warunków do korzystania z obiektu przez osoby niepełnosprawne.....	15
15.0 Parametry techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu budowlanego na środowisko i jego wykorzystywanie oraz na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie	15
15.1 Zapotrzebowanie w wodę i odprowadzanie ścieków i wód opadowych	15
15.2 Instalacja gazowa.....	15
15.3 Instalacje elektryczne	15
15.4 Emisja zanieczyszczeń, niebezpiecznego promieniowania, gazów toksycznych, ochrona przed zanieczyszczeniem, zatruciem wody lub gleby	15
15.5 Rodzaj i ilość wytwarzanych odpadów stałych	15
15.6 Warunki ochrony przed hałasem i drganiami.....	16
15.7 Wpływ obiektu na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi w tym glebę, wody powierzchniowe i podziemne	16
16.0 Obszar oddziaływania	16
17.0 Charakterystyka energetyczna obiektu.....	17
18.0 Informacja o zasadniczych elementach wyposażenia budowlano -instalacyjnego zapewniających użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem	17
19.0 Warunki ochrony przeciwpożarowej.....	17
20.0 Ocena stanu technicznego elewacji.....	17
21.0 Wnioski i zalecenia	17
22.0 Zakres prac remontowych	17
22.1 Program prac konserwatorsko-restauratorskich	18
22.1.1 Cokół kamienny	18
22.1.2 Mur ceglany.....	18
22.1.3 Gzymsy ciągnięte	19
22.1.4 Stolarka okienna i drzwiowa	20
22.1.5 Ślusarka	20

22.1.6	Atrium – arkady.....	20
22.1.7	Portal z tympanonem.....	20
22.2	Zakres prac budowlanych.....	21
22.2.1	Naprawa rys i spękań ścian w murach	21
22.2.2	Naprawa pęknięć –zszywanie krzyżowe murów:.....	21
23.0	Uwagi ogólne	22
24.0	Część graficzna	23
rys. nr 01	Sytuacja	23
rys. nr 02	Elewacja zachodnia	24
rys. nr 03	Elewacja południowa	25
rys. nr 04	Elewacja wschodnia	26
rys. nr 05	Elewacja północna	27

1.0 Oświadczenie projektanta i sprawdzającego

Oświadczamy, iż opracowanie:

Projekt architektoniczno-budowlany.

Remont elewacji.

Kościół parafialny pw. św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej

Adres: 83-335 Borzestowo, Wygoda Łączyńska 19, dz. nr 246 obr. 0007 Łączyńno

został wykonany zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej.

PROJEKTANT	SPRAWDZAJĄCY
<p>mgr inż. ZBIGNIEW KOCUR upr. bud.: UAN/N/7210/459/87 i 114/90 ZAP/BO/1300/01 w specjalności konstrukcyjno-budowlanej</p>	<p>mgr inż. ELŻBIETA BADEŃSKA upr. bud.: UAN/N/7210/23/90 ZAP/BO/1297/01 w specjalności konstrukcyjno-budowlanej</p>

2.0 Dokumenty dołączone do projektu

URZĄD WOJEWÓDZKI
w KOSZALINIE
Wydział Urbanistyki,
Architektury i Nadzoru Budowlanego

Koszalin, dnia31.07..... 19 ..90.. r.

Nr UAN/N/7210/ 114/90

STWIERDZENIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

Na podstawie § 2 ust. 1 i § 13 ust. 1 pkt. 2
rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie
samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 46) stwierdza się, że

Obywatel Zbigniew KOCUR
(wymienić imię-imiona i nazwisko)

magister inżynier budownictwa
(wymienić tytuł zawodowy)

urodzony dnia 27 lutego 1959 roku w Koszalinie

posiada przygotowanie zawodowe upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji

projektanta
(określić rodzaj funkcji)

w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
(określić rodzaj specjalności techniczno-budowlanej lub specjalizacji zawodowej)

Obywatel Zbigniew KOCUR jest upoważniony do:
(imię-imiona i nazwisko)

1. do sporządzania projektów w zakresie rozwiązań konstrukcyjno-budowlanych budynków oraz innych budowli, z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i melioracji wodnych.

Z up. Wojewody Koszalińskiego
DYREKTOR WYDZIAŁU
Roman Czajkowski
mgr inż. arch. Roman Czajkowski
Główny Architekt Wojewódzki

Otrzymuje:

1. Zbigniew Kocur
ul. Szymanowskiego 28/7
75-574 Koszalin
2. N - a/a

Za zgodność z oryginałem
Zbigniew Kocur

Nr UAN/N/7210/459/87

STWIERDZENIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO

do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

Na podstawie § 5 ust. 1 i § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 46) stwierdza się, że:

Obywatel Zbigniew KOCUR
(wymienić imię-imiona i nazwisko)

mgr inżynier budownictwa
(wymienić tytuł zawodowy)

urodzony dnia 27 lutego 1959 r. w Koszalin

posiada przygotowanie zawodowe upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji

Kierownika budowy i robót
(określić rodzaj funkcji)

w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
(określić rodzaj specjalności techniczno-budowlanej lub specjalizacji zawodowej)

Obywatel Zbigniew KOCUR jest upoważniony do:
(imię-imiona i nazwisko)

- 1/ dokierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego w zakresie wszelkich budynków i innych budowli, z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i wodnomelioracyjnych,
- 2/ do sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań konstrukcyjno-budowlanych wszelkich budynków i innych budowli,
- 3/ do sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych:
 - a/ budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji projektów typowych i powtarzalnych innych budynków oraz do sporządzania planów zagospodarowania działki związanych z realizacją tych budynków,
 - b/ budowli nie będących budynkami..-

Otrzymuje:

1/ Zbigniew Kocur
Świerszczewo
Drzonowo

DYREKTOR WYDZIAŁU
mgr inż. arch. Witold Skawinski
Główny Architekt Wojewódzki

Za zgodność z oryginałem
Zbigniew Kocur

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:
ZAP-8CN-11I-M7E *

Pan Zbigniew Mieczysław KOCUR o numerze ewidencyjnym ZAP/BO/1300/01
adres zamieszkania ul. Bzów 14, 75-630 KOSZALIN
jest członkiem Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada
wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2024-01-01 do 2024-12-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2023-12-21 roku przez:

Jan Bobkiewicz, Przewodniczący Rady Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1430) dane w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.pib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

UNIwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Wydział Sztuk Pięknych

ŚWIADECTWO UKOŃCZENIA STUDIÓW PODYPLOMOWYCH

wydane w Rzeczypospolitej Polskiej

Zbigniew Mieczysław Kocur

27 lutego 1959 r.
data urodzenia

Koszalin
miejsce urodzenia

ukończył studia podyplomowe w zakresie
zabytkoznawstwa i konserwatorstwa dziedzictwa architektonicznego

liczba semestrów: 3

wynik studiów: bardzo dobry

DZIEKAN

dr hab. Elżbieta Basiul, prof. UMK

1400/180/2013
Nr świadectwa

REKTOR

z up. Rektora

dr hab. Beata Przybyłowska, prof. UMK

Toruń, dnia 13 lipca 2013 r.
Miejscowość, data

mp.

Za zgodność z oryginałem
Zbigniew Kocur

Koszalin, dnia 30.01. 19 90 r.

Nr UAN/N/7210/23/90

STWIERDZENIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

Na podstawie § 2 ust. 1 i § 13 ust. 1 pkt. 2
rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie
samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 46) stwierdza się, że

Obywatel Elżbieta B A D E Ń S K A
(wymienić imię-imiona i nazwisko)

magister inżynier budownictwa
(wymienić tytuł zawodowy)

urodzony dnia 24 maja 1960 roku w Koszalinie

posiada przygotowanie zawodowe upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji

projektanta
(określić rodzaj funkcji)

w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
(określić rodzaj specjalności techniczno-budowlanej lub specjalizacji zawodowej)

Obywatel Elżbieta B A D E Ń S K A jest upoważniony do:

- do sporządzania projektów w zakresie rozwiązań konstrukcyjno-budowlanych budynków oraz innych budowli, z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i melioracji wodnych,
- do sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych:
a/ budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji projektów typowych i powtarzalnych innych budynków oraz sporządzania planów zagospodarowania działki związanych z realizacją tych budynków,
b/ budowli nie będących budynkami,
- w budownictwie osób fizycznych - do kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego obiektów budowlanych.

Otrzymuje:

- Elżbieta Badeńska
ul. Grottgera 7/3
Koszalin
- N - a/a

DYREKTOR WYDZIAŁU

mgr inż. Andrzej Kosiński
Główny Architekt Wojewódzki

Za zgodność z oryginałem
Zbigniew Kocur

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:
ZAP-KEF-R1X-7WN *

Pani Elżbieta BADEŃSKA o numerze ewidencyjnym ZAP/BO/1297/01
adres zamieszkania ul. Bosmańska 14A/7, 75-257 KOSZALIN
jest członkiem Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada
wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2024-01-01 do 2024-12-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2024-01-02 roku przez:

Jan Bobkiewicz, Przewodniczący Rady Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1430) dane w postaci
elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są
równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na
stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piiib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa.

1.0 Podstawa opracowania

- Zlecenie Inwestora - Parafii Rzymskokatolickiej pw. św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej.
- Program prac konserwatorskich i restauratorskich elewacji kościoła pw. św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej wraz z otoczeniem opracowany w 2023 r. przez mgr sztuki Katarzynę Polak.
- Wizja lokalna autora niniejszego opracowania.
- Skaniny 3D urządzeniem Leica RTC3360.
- Obowiązujące normy i przepisy.

2.0 Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego

Kategoria obiektu budowlanego: **X**

Rodzaj obiektu budowlanego: **budynek kultu religijnego.**

3.0 Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest budynek kościoła parafialnego pw. św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej zlokalizowany na działce nr 246 obręb 0007 Łączyńno, gmina Stężyca, powiat kartuski, województwo Pomorskie.

4.0 Zakres i cel opracowania

Zakresem opracowania objęte są elewacje kościoła parafialnego pw. św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej.

Celem opracowania jest remont ceramicznego lica ścian zewnętrznych - elewacji budynku kościoła, w opracowaniu określono stan techniczny tynków oraz niezbędny zakres prac remontowych przywracających należyty stan techniczny.

5.0 Stan prawny

5.1 Ochrona zabytków

Budynek kościoła został wpisany do rejestru zabytków województwa pomorskiego pod numerem A-1837 decyzją z dnia 29 października 2008 r. i podlega ochronie prawnej na podstawie art. 7 pkt 1 Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Zgodnie z ww. ustawą wszelkie działania związane z zabytkiem należy uzgadniać z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku, a na prowadzenie robót budowlanych przy zabytku należy uzyskać zgodę PWKZ w Gdańsku w formie decyzji administracyjnej, a następnie uzyskać decyzję Starosty Kartuskiego udzielającą pozwolenie na prowadzenie robót budowlanych.

5.2 Spełnienie warunków zagospodarowania przestrzennego

Dla obszaru, na którym zlokalizowana jest działka nr 246 z budynkiem kościoła obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty uchwałą Rady Gminy Stężyca nr XXXVIII/357/2010 z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu geodezyjnego Łączyńno, w gminie Stężyca. Uchwała opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego z dnia 10 sierpnia 2010 r., poz. 2010.

W obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego teren działki 246 oznaczony numerem i symbolem jednostki lub terenu urbanistycznego etykietą **2.2.3 U – teren usług sakralnych.**

Zapisy uchwały dla przedmiotowego terenu:

- **§3 USTALENIA OGÓLNE**

1. ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO.

1) Wskazuje się, że na terenach objętych planem istnieją budynki o historycznych wartościach architektonicznych (zaznaczone na załącznikach graficznych nr 2, 3), które należy poddać rewaloryzacji, prowadząc w nich remonty kapitalne lub doraźne, z poszanowaniem historycznej formy

architektonicznej, skali, wystroju elewacji, w tym stolarki okiennej i drzwiowej, w uzgodnieniu z właściwym terenowo Konserwatorem Zabytków;

2) Dla budynków objętych ochroną, rozbiórki budynków o wartościach historycznych możliwe jest w sytuacjach szczególnie uzasadnionych ich stanem zachowania, stwarzającym zagrożenie dla życia lub mienia ludzkiego, potwierdzonym opinią o stanie zachowania, wykonaną przez osoby posiadające stosowne uprawnienia do wykonywania takich opinii oraz po wykonaniu inwentaryzacji architektonicznej dopuszczonego do rozbiórki obiektu w uzgodnieniu z właściwym terenowo Konserwatorem Zabytków;

3) Wszelkie inwestycje dotyczące obiektów zaznaczonych na załącznikach graficznych jako o wysokich walorach historycznych wymagają uzgodnienia z właściwym Konserwatorem Zabytków;

4) Ustala się strefę ochrony układu ruralistycznego wsi Wygoda Łączyńska (jej granice określono na załączniku nr 1 i 3 do uchwały), na obszarze której obowiązują następujące zasady:

a) ochronie konserwatorskiej poddaje się historyczną kompozycję przestrzenną, historyczne podziały katastralne, historyczną nawierzchnię, historyczny układ zabudowy, historyczną zieleń komponowaną oraz historyczne budynki oraz inne elementy o wartościach historycznych, zachowane zarówno w części nadziemnej, jak i podziemnej;

b) wskazuje się, że w zagospodarowywaniu terenów objętych ochroną należy uwzględniać historyczną formy zagospodarowania, zaś w przypadku wprowadzenia nowej zabudowy należy ją pod względem linii zabudowy, skali, gabarytów, usytuowania i formy dachu kształtować w nawiązaniu do tradycji historycznych;

c) wskazuje się, że należy doprowadzić do rewaloryzacji terenów objętych ochroną, powodując usunięcie elementów szpecących poprzez likwidację obcych historycznemu charakterowi zagospodarowania form zabudowy lub też przekształcenia tej zabudowy, zgodne z historycznym charakterem zabudowy miasta;

d) wskazuje się, że na terenach objętych ochroną należy dążyć do uzupełniania brakującej zabudowy w miejscach jej historycznego występowania, z zachowaniem historycznych linii zabudowy, skali, gabarytów, usytuowania i formy dachu, kształtowanych w nawiązaniu do przekazów historycznych, a w przypadku ich braku w oparciu o analogie; nadto w zabudowie tej należy w sposób harmonijny łączyć tradycję ze współczesnością;

e) wskazuje się, że na terenach objętych ochroną budynki o historycznych wartościach architektonicznych należy poddać rewaloryzacji, prowadząc w nich remonty kapitalne lub doraźne, z poszanowaniem historycznej formy architektonicznej, skali, wystroju elewacji, w tym stolarki okiennej i drzwiowej;

f) na terenach objętych ochroną rozbiórki budynków o wartościach historycznych możliwe jest w sytuacjach szczególnie uzasadnionych ich stanem zachowania, stwarzającym zagrożenie dla życia lub mienia ludzkiego, potwierdzonym opinią o stanie zachowania, wykonaną przez osoby posiadające stosowne uprawnienia do wykonywania takich opinii oraz po wykonaniu inwentaryzacji architektonicznej dopuszczonego do rozbiórki obiektu;

g) zakłada się projektowanie nowej zabudowy o dobrym standardzie materiałowym i technologicznym, przy użyciu tradycyjnych metod i materiałów; ustala się zakaz lokalizacji obiektów budowlanych według dokumentacji typowej i powtarzalnej;

h) historyczne założenia zieleni, w tym parki, na terenie objętym strefą obejmuje się ochroną konserwatorską w ich historycznych granicach;

i) na terenie objętym ochroną zaleca się by elementy małej architektury oraz elementy wystroju wnętrz przestrzennych dostosować do zabytkowego charakteru tych wnętrz;

j) wszelkie inwestycje w obszarze strefy ochrony konserwatorskiej zespołu ruralistycznego wsi Wygoda Łączyńska, jak również dotyczące obiektów zaznaczonych na załącznikach graficznych jako o wysokich walorach historycznych wymagają uzgodnienia z właściwym Konserwatorem Zabytków.

5) Ustala się strefę ochrony ekspozycji wsi Wygoda Łączyńska zgodnie z załącznikiem graficznym nr 1 i 3 do uchwały:

a) ochronie konserwatorskiej w granicach strefy podlegają zachowane historyczne elementy krajobrazu urządzonego, krajobraz naturalny związany przestrzennie z historycznymi elementami zabudowy, formy i sposób użytkowania rozłogów pól, układu dróg, miedz, zadrzewień śródpolnych, zadrzewień parkowych, lesistych, alej, szpalerów, grobli, stawów, przebiegu cieków wodnych;

b) w ramach wyznaczonej strefy na wyznaczonych obszarach w celu ochrony ekspozycji biernej i czynnej cennych obiektów i zespołów architektonicznych wprowadza się zakaz wszelkiej zabudowy i zakłada się nadrzędność priorytetów konserwatorskich nad innymi priorytetami;

6) Na obszarze planu zlokalizowane zostały 4 stanowiska archeologiczne płaskie w tym jedno wpisane do rejestru zabytków decyzją nr 161/Archeol z dnia 21.11.1971r. (cmentarzysko płaskie z wczesnej epoki żelaza). Dla stanowisk płaskich ustanowione są strefy archeologicznej ochrony konserwatorskiej (ich zasięg zobrazowano na załączniku graficznym nr 1 do uchwały). Dla obiektów archeologicznych i ich stref ochrony obowiązuje wymóg uzyskania opinii Muzeum Archeologicznego w Gdańsku. W strefie, dla wszystkich inwestycji w niej lokalizowanych, obowiązuje zakaz jakichkolwiek prac ziemnych i inwestycyjnych bez zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, który każdorazowo określi inwestorowi, w wydanym pozwoleniu zakres niezbędnych do wykonania badań ratowniczych wyprzedzających proces zainwestowania terenu;

7) Na obszarze planu znajdują się małe elementy sakralne (kapliczki i krzyże przydrożne), które należy zachować i poddawać sukcesywnej rewaloryzacji;

- **§ 4 SZCZEGÓŁOWE ZASADY ZAGOSPODAROWANIA TERENU I ZABUDOWY DLA POSZCZEGÓLNYCH STREF, TERENÓW I JEDNOSTEK URBANISTYCZNYCH.**

2. Strefa mieszkaniowa.

2.2 Zabudowa mieszkaniowa we wsi Wygoda Łączyńska

Tereny usług, zabudowa sakralna;

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA DLA OBRĘBU GEODEZYJNEGO ŁĄCZYNO, GMINA STĘŻYCA		
1. NUMER I SYMBOL JEDNOSTKI LUB TERENU URBANISTYCZNEGO:	2.2.3.	U
2. FUNKCJA Z WYSZCZEGÓLNIENIEM FUNKCJI PREFEROWANEJ:	2.1. Funkcja podstawowa : usługi sakralne (zał. nr 3); 2.2. Funkcja uzupełniająca : handel, oświata, rekreacja;	
3. FUNKCJA TYMCZASOWA	Nie ustala się.	
4.1. WARUNKI URBANISTYCZNE: a) zabudowa istniejąca; zespół zabudowy z 1913r. objęty ochroną konserwatorską – wszelkie prace inwestycyjne należy uzgodnić z właściwym Konserwatorem Zabytków; b) Patrz: "USTALENIA OGÓLNE" §3 pkt.1.; 4.2. WSKAŹNIKI KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY: a) nie ustala się.		
5. ZASADY OBSŁUGI W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ: a) patrz: "USTALENIA OGÓLNE" §3 pkt.4.;		
6. ZASADY OBSŁUGI KOMUNIKACYJNEJ: a) obsługa komunikacyjna w oparciu o drogi: gminne i wewnętrzne, możliwy jest jeden wjazd na działkę; b) miejsca parkingowe wynikające z programu inwestycji należy przewidzieć w ramach własności nieruchomości, z założeniami: dla funkcji usługowych zabezpieczyć na każde 25 m ² powierzchni użytkowej/ Imp;		
7. ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO: a) patrz: "USTALENIA OGÓLNE" §3 pkt.2.; b) należy pozostawić przynajmniej 50 % powierzchni jako biologicznie czynnej;		
8. ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW: a) patrz: "USTALENIA OGÓLNE" ; strefy archeologiczne §3 pkt.1.6		
9. USTALENIA DOTYCZĄCE TERENÓW REKREACYJNYCH I SŁUŻĄCYCH DO REALIZACJI IMPREZ MASOWYCH: Nie ustala się.		
10. USTALENIA DOTYCZĄCE WYMAGAŃ DOTYCZĄCYCH KSZTAŁTOWANIA PRZESTRZENI PUBLICZNYCH: a) patrz: "USTALENIA OGÓLNE" §3 pkt.3.;		
11. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW CHRONIONYCH PRZEPISAMI SZCZEGÓŁOWYMI: Nie ustala się.		
12. STAWKA PROCENTOWA - Ustala się stawkę procentową służącą do naliczania opłat z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, o której mowa w art. 36 ust.3 Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym – nie dotyczy;		

Projektowana inwestycja spełnia zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu geodezyjnego Łączyno, w gminie Stężyca.

6.0 Zagospodarowanie terenu

6.1 Istniejące zagospodarowanie terenu

6.1.1 Zabudowa

Działka nr 246 zlokalizowana jest w centrum miejscowości Wygoda Łączyńska, po wschodniej stronie lokalnej drogi pomiędzy Borucinem, a Borzestowem (dz. nr 19/7).

Budynek kościoła zlokalizowany w północno-zachodniej części rozległej działki – w odległości ok. 18,1 m od granicy północnej i ok. 18,00 m od granicy zachodniej. Teren wokół kościoła wypłaszczone wydzielony murem, z kamienia i cegły ceramicznej, ogrodzeniem. W części południowo-zachodniej zlokalizowany jest budynek mieszkalny – plebania wraz z towarzyszącymi budynkami gospodarczymi.

6.1.2 Przyłącza, sieci i instalacje zewnętrzne

Na terenie działki nr 246 znajduje się wewnętrzna instalacja elektroenergetyczna podziemna i napowietrzna zasilająca w energię elektryczną budynek kościoła i plebanii; instalacja wodociągowa, instalacja kanalizacji sanitarnej, instalacja telekomunikacyjna obsługujące budynek plebanii i budynki gospodarcze.

6.1.3 Zieleń

Teren działki porośnięty nieregularnie roślinnością niską i wysoką, porośnięty trawą. W bezpośrednim sąsiedztwie budynku kościoła ścieżka procesyjna z nawierzchnią z barwnej kostki betonowej i płomieniowanej kostki granitowej.

6.1.4 Układ komunikacyjny

Dostęp bezpośredni na teren działki możliwy, od zachodu z drogi lokalnej (dz. nr r19/7) i od północy z terenu działki 22/3.

6.2 Projektowane zagospodarowanie terenu

Celem opracowania jest wykonanie projektu architektoniczno-budowlanego pn. "Remont elewacji".

Nie projektuje się jakichkolwiek zmian w istniejącym zagospodarowaniu terenu. Nie projektuje się nowych obiektów budowlanych, zmian układu istniejących ciągów komunikacyjnych, ani nowych sieci i uzbrojenia terenu.

7.0 Krótki rys historyczny

Budynek kościoła wzniesiony w latach 1913-1915 r. w stylu neobarokowym, autorstwa architekta Fritza Kunsta z Kolonii.

Roboty rozpoczęto w kwietniu 1913 r., poświęcenie kamienia węgielnego odbyło się 6 lipca 1939 roku. Prace spowolnił wybuch wojny w 1914 r. Budynek kościoła przetrwał nienaruszony obie wojny światowe. Do chwili obecnej budynek kościoła nie przechodził poważniejszych przeobrażeń ani remontów, pracom remontowym poddano jedynie najbliższe otoczenie – mury oporowe, bramę i schody.

8.0 Ogólny opis obiektu

Bryła budynku orientowana, niepodpiwniczona, I kondygnacyjna, założona na planie krzyża łacińskiego, w narożniku północno-wschodnim dostawiona wysoka wieża z cylindryczną klatką schodową. Bryła kościoła rozczłonkowana, nawa w formie leżącego prostopadłościanu, przykryta wysokim dachem dwuspadowym z sygnaturką. Korpus nawowy od zachodu poprzedzony aneksem wejściowy przykryty dachem dwuspadowym. Wysoka wieża, założona na planie zbliżonym do kwadratu, zwieńczona dachem hełmowym o 3 zmniejszających się ku górze kopułach. Przy wieży cylindryczna klatka schodowa w formie smukłego walca, nakryta dachem stożkowym. Prezbiterium zamknięte zaoblona ścianą wschodnią, przykryte dachem trójpołaciowym. W narożnikach pomiędzy korpusem nawowym a ramionami transeptu dwa aneksy wejściowe przykryte dachem pulpitowym i prostopadle usytuowanym do niego dachem kolebkowym.

Pokrycie dachowe wykonane z ceramicznej dachówki karpiówki ułożonej podwójnie "w koronkę", pokrycie dachowe cylindrycznej klatki schodowej, aneksów wejściowych z blachy miedzianej.

9.0 Zamierzony sposób użytkowania oraz program użytkowy obiektu budowlanego

Nie projektuje się zmiany sposobu użytkowania. Projektowany zakres robót dotyczy remontu tynków zewnętrznych.

10.0 Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna obiektu

Działka nr 246 zlokalizowana jest w centrum miejscowości Wygoda Łączyńska, po wschodniej stronie lokalnej drogi pomiędzy Borucinem, a Borzestowem (dz. nr 19/7).

Budynek kościoła zlokalizowany w północno-zachodniej części rozległej działki – w odległości ok. 18,1 m od granicy północnej i ok. 18,00 m od granicy zachodniej. Teren wokół kościoła wypłaszczony wydzielony murowanym, z kamienia i cegły ceramicznej, ogrodzeniem. W części południowo-zachodniej zlokalizowany jest budynek mieszkalny – plebania wraz z towarzyszącymi budynkami gospodarczymi.

Budynek zlokalizowany jest w całości na działce nr 246 obręb 0007 Łączyno.

11.0 Opinia geotechniczna oraz informacja o sposobie posadowienia obiektu budowlanego

Nie sporządzono opinii geotechnicznej. Projektowany zakres robót dotyczy remontu elewacji.

12.0 Liczba lokali mieszkalnych i użytkowych

Nie dotyczy. Budynek kultu religijnego. Projektowany zakres robót dotyczy remontu elewacji.

13.0 Liczba lokali mieszkalnych dostępnych dla osób niepełnosprawnych

Nie dotyczy. Budynek kultu religijnego. Projektowany zakres robót dotyczy remontu elewacji.

14.0 Opis zapewnienia niezbędnych warunków do korzystania z obiektu przez osoby niepełnosprawne

Projektowany zakres robót remontowych nie zmienia panujących w obiekcie warunków do korzystania z obiektu dla osób niepełnosprawnych. Projektowany zakres robót dotyczy remontu elewacji.

Dostęp dla osób niepełnosprawnych możliwy po pochylni prowadzącej do wejścia zlokalizowanego w południowo-zachodnim narożniku budynku.

15.0 Parametry techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu budowlanego na środowisko i jego wykorzystywanie oraz na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie

Powierzchnia zabudowy	- 582,35 m ²
Kubatura	- ~ 6561.74 m ³
Wysokość nawy	- 16,90 m, sygnaturka z krzyżem - 24.70 m
Wysokość wieży	- 35,70 m, wieża z krzyżem – 36,75 m
Długość x szerokość	- 20,45 x 38,40 m

15.1 Zapotrzebowanie w wodę i odprowadzanie ścieków i wód opadowych

Według stanu istniejącego - nie dotyczy. Projektowany zakres robót dotyczy remontu elewacji.

15.2 Instalacja gazowa

Według stanu istniejącego - nie dotyczy. Projektowany zakres robót dotyczy remontu elewacji.

15.3 Instalacje elektryczne

Według stanu istniejącego - nie dotyczy. Projektowany zakres robót dotyczy remontu elewacji.

15.4 Emisja zanieczyszczeń, niebezpiecznego promieniowania, gazów toksycznych, ochrona przed zanieczyszczeniem, zatruciem wody lub gleby

Według stanu istniejącego - nie dotyczy. Projektowany zakres robót dotyczy remontu elewacji.

15.5 Rodzaj i ilość wytwarzanych odpadów stałych

Powstałe w wyniku remontu elewacji odpady należy posegregować według kryterium możliwości wtórnego ich wykorzystania. Pozostałą część należy wstępnie posegregować i przekazać specjalistycznej firmie, która zajmuje się utylizacją odpadów. Nie dopuszcza się jakiegokolwiek formy utylizacji materiałów pochodzących z remontu elewacji na placu budowy. Dokumentację potwierdzającą przekazanie materiałów pochodzących z remontu do utylizacji należy przekazać Inwestorowi.

15.6 Warunki ochrony przed hałasem i drganiami

Nie dotyczy. Projektowany zakres robót dotyczy remontu elewacji.

15.7 Wpływ obiektu na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi w tym glebę, wody powierzchniowe i podziemne

Według stanu istniejącego - nie dotyczy. Projektowany zakres robót dotyczy elewacji i nie będzie miał negatywnego wpływu na drzewostan, gleby powierzchniowe i stosunki wodne.

16.0 Obszar oddziaływania

Obiekt, którego dotyczy niniejsze opracowanie zlokalizowany jest na działce nr 246, całkowicie mieści się w obrębie tej działki. Zabudowa istniejąca na terenie tej działki istnieje od początku XX wieku.

Akt prawny	Obszar oddziaływania inwestycji
§ 12 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2022 poz. 1225)	Zakres oddziaływania inwestycji nie wychodzi poza teren dz. 246. Budynek wolnostojący. Odległość do ściany najbliższego budynku mieszkalnego (zlokalizowany na tej samej działce) wynosi 41,10 m.
j. w. § 13	§ 13 ust. 1 pkt 1 lit a - Wysokość przesłaniania wieży 36,75 m – odległość najbliższego budynku (na tej samej działce) pomieszczeniami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi 41,10 m.
j. w. § 60	Nie dotyczy.
j. w. § 271-273	Zakres oddziaływania inwestycji nie wychodzi poza teren dz. 246 Projektowana na tej działce inwestycja - remont elewacji kościoła nie zmienia warunków bezpieczeństwa p-poz. budynku. Na terenie działki 246 nie projektuje się zbiornika na olej opałowy.

Zakres prac remontowych nie wykracza poza obrys budynku i granice działki.

W efekcie przeprowadzenia projektowanego remontu zewnętrznego lica ścian nie nastąpi zmiana warunków użytkowania, warunki oświetlenia, nasłonecznienia i przesłaniania nie ulegną zmianie, ani nie nastąpi zmiana istniejącego standardu użytkowania działek sąsiednich. Uszanowane zostaną interesy osób trzecich.

Przedsięwzięcie nie narusza interesów osób trzecich. jego oddziaływanie nie wykracza poza linie rozgraniczające działki – granice opracowania inwestycji. Przedsięwzięcie nie powoduje ograniczenie sposobu zagospodarowania działek sąsiednich i nie wpływa na wykonywanie prawa własności osób trzecich. Nie ogranicza osobom trzecim dostępu do drogi publicznej, korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej, ciepłej, środków łączności, nie ogranicza dostępu światła dziennego, zapewnia ochronę przed hałasem, wibracjami, zakłóceniami elektrycznymi, promieniowaniem, zanieczyszczeniem powietrza wody i gleby.

Zgodnie z art.28 ust.2 Prawa Budowlanego (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r., poz. 682) obszar oddziaływania projektowanego budynku ogranicza się do obszaru nieruchomości na której obiekt został zlokalizowany tj. działki nr 246 - działki inwestora.

Powstałe w wyniku remontu elewacji odpady, należy posegregować według kryterium możliwości wtórnego jej wykorzystania. Pozostałą część należy przekazać specjalistycznej firmie, która zajmuje się utylizacją odpadów. Nie dopuszcza się jakiegokolwiek formy utylizacji materiałów z pochodzących z remontu elewacji na placu budowy. Dokumentację potwierdzającą przekazanie materiałów rozbiórkowych do utylizacji należy przekazać Inwestorowi.

17.0 Charakterystyka energetyczna obiektu

Obiekt wpisany do rejestru zabytków województwa pomorskiego pod nr A-1837 decyzją z dnia 29 października 2008 r. Obiekty podlegające ochronie na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami zwolnione są z obowiązku sporządzania charakterystyki energetycznej budynku – art. 3 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (tekst jednolity Dz. U. z 2021 roku poz. 497). Analiza technicznych, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji wysoce wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło

Obiekt wpisany do rejestru zabytków województwa zachodniopomorskiego pod nr A-1141 (dawniej 432) decyzją z dnia 19 marca 1965 r. - brak możliwości realizacji alternatywnych systemów zaopatrzenia w energię i ciepło.

18.0 Informacja o zasadniczych elementach wyposażenia budowlano -instalacyjnego zapewniających użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem

Przedsięwzięcie realizowane w ramach zamierzenia inwestycyjnego polegającego na remoncie elewacji. Nie projektuje się zmian w elementach wyposażenia budowlano-instalacyjnego.

19.0 Warunki ochrony przeciwpożarowej

Zgodnie z § 2. pkt. 1, przepisy Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12-04-2002 w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2019, poz. 1065) "Przepisy rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków..." - nie dotyczą remontu istniejących budynków. Przedmiotowa inwestycja polegać będzie na remoncie elewacji.

20.0 Ocena stanu technicznego elewacji

Lico ceramiczne ścian należy ocenić jako dostateczny wymagający remontu konserwatorskiego i niewielkiego zakresu prac budowlanych.

Obserwuje się obecność soli budowlanych ponad kamiennym cokołem. Stwierdza się skażenie biologiczne w postaci glonów i porostów w strefie cokołu i elewacji północnej budynku kościoła.

Na całości ceramicznego lica ścian obserwuje się ubytki w zaprawach spoin, a także ubytki lica ceramicznego i całych cegieł. Widoczne są również uszkodzenia mechaniczne w postaci spękań i zarysowań ścian – znaczne pęknięcie widoczne w szczycie wschodnim nawy. Widoczne są również współczesne miejscowe naprawy przeprowadzane z zastosowaniem zapraw cementowych.

Obserwuje się miejscowe pudrowanie się cegieł.

Stan techniczny: dostateczny.

21.0 Wnioski i zalecenia

Na podstawie przeprowadzonego rozpoznania stanu technicznego lica ścian przedstawia się następujące wnioski:

- **Stan techniczny tynków określa się jako dostateczny.**
- **Zaleca się wykonanie remontu konserwatorskiego lica ścian z zastosowaniem produktów renowacyjnych przeznaczonych do stosowania w obiektach zabytkowych.**
- **Z uwagi na wartość zabytkową obiektu należy zakres wszelkich prac remontowych uzgadniać i prowadzić pod stałym nadzorem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Gdańsku.**

22.0 Zakres prac remontowych

Użyte w dokumentacji nazwy marek i firm, wyrobów budowlanych czy technologii, należy traktować w myśl art. 29 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, jako przykładowe, jako informację na temat oczekiwanego standardu i poziomu jakości, a nie ściśle jako wyrób do wbudowania. W realizacji dopuszcza się zastosowanie równoważnych opisywanym wyrobów budowlanych i technologii, których zastosowanie

zagwarantuje spełnienie warunków podstawowych, o których mowa w art. 5 ust. Prawo budowlane, warunków ustawy o wyrobach budowlanych oraz pozwole na zachowanie standardu i poziomu jakości równoważnego, nie gorszego od określonego w dokumentacji projektowej lub standard ten podwyższają oraz spełniają wskazane parametry. Zastosowanie innych wyrobów niż proponowane wymaga uzgodnienia i akceptacji przez służby konserwatorskie Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, projektanta i inspektora nadzoru inwestorskiego w formie pisemnej.

Wszelkie prace należy prowadzić w porozumieniu i pod stałym nadzorem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Gdańsku, oraz osób posiadających odpowiednie uprawnienia do prowadzenia prac w obiektach zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków, spełniających wymagania art. 37 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity Dz. U. 2022 poz. 840).

22.1 Program prac konserwatorsko-restauratorskich

Projektuje się przeprowadzenie remontu elewacji zgodnie z program prac konserwatorskich i restauratorskich elewacji kościoła pw. św. Józefa w Wygodzie Łączyńskiej wraz z otoczeniem opracowany w 2023 r. przez mgr sztuki Katarzynę Polak:

1. Każdy etap prac należy poprzedzić wykonaniem szczegółowych fotografii dokumentujących wyjściowy stan zachowania poszczególnych elementów. Dokumentację należy także wykonywać w trakcie prowadzenia prac oraz po ich zakończeniu.
2. Miejskowe badania struktur zabytkowych oraz ewentualną weryfikację ustaleń dokonanych przed rozpoczęciem prac, należy przeprowadzać przy udziale wykwalifikowanego konserwatora.
3. Wszelkie korekty oraz dodatkowe czynności konserwatorskie, nie uwzględnione w niniejszym programie, których zasadność wyniknie w trakcie prowadzonych prac, powinny być konsultowane komisyjnie z udziałem Inwestora, Autorów Projektu oraz Nadzoru Konserwatorskiego z ramienia WUOZ.

Przeprowadzone prace konserwatorsko-restauratorskie podsumować należy stosowną dokumentacją powykonawczą, zawierającą opis i technologie przeprowadzonych prac oraz szczegółową dokumentację fotograficzną, którą dostarczyć należy zainteresowanym stronom w przeciągu trzech miesięcy od daty sporządzenia protokołu odbioru konserwatorskiego. Usunąć kostkę brukową bezpośrednio przylegającą do muru.

22.1.1 Cokół kamienny

1. Przejrzeć spoiny – usunąć fragmenty zapraw o znacznym stopniu erozji, odspojone lub silnie spękanе oraz zaprawy zastosowane do napraw i uzupełnień.
2. Wykonać dezynfekcję w miejscach wzrostu mikroorganizmów. Zaleca się zastosowanie środka biobójczego np. *Biotin R* prod. *C.T.S* lub zbliżony, zgodnie z kartą techniczną produktu.
3. Oczyszczyć pokryte nawarstwieniami fragmenty powierzchni cokołu. Zalecane jest zastosowanie piaskarki i delikatnego ścierniwa (np. drobnoziarnistego korundu lub piasku szklarskiego) pod warunkiem zachowania ostrożności i dobierania parametrów zabiegu tak, aby nie uszkodzić powierzchni skał i zachowanych w spoinach zapraw. Szczególnej uwagi wymagają partie znajdujące się poniżej krat okiennych, gdzie powstały nawarstwienia produktów korozji żelaza.
4. Wykonać dezynfekcję w miejscach wzrostu mikroorganizmów. Zaleca się zastosowanie środka biobójczego np. *Biotin R* prod. *C.T.S* lub zbliżony, zgodnie z kartą techniczną produktu.
5. Uzupełnić ubytki zapraw w spoinach ręcznie mieszaną zaprawą wapienno piaskową z dodatkiem białego cementu (12 : 3 :1) dobraną kolorystycznie i fakturalnie do zapraw historycznych tj. z zastosowaniem piasku kwarcowego i pigmentów mineralnych oraz dyspersji akrylowej w celu poprawienia parametrów lub gotową zaprawą przeznaczoną do użytku w obiektach zabytkowych np. *Optosan TrassFuge* prod. *Hufgard Optolith* w kolorze dobranym do oryginalnej zaprawy.
6. Przeprowadzić hydrofobizację powierzchni cokołu przy użyciu preparatu na bazie siloksanowo-akrylowej np. *Funcosil AS* prod. *Remmers*, który dodatkowo intensyfikuje barwę kamienia.
7. Zastąpić kostkę brukową na szerokości min. 30 cm kruszywem przepuszczalnym, z wprowadzeniem membrany np. z maty drenarskiej pomiędzy murem a kruszywem.

22.1.2 Mur ceglany

1. Zlustrować elementy pod kątem występowania obluźwionych elementów stwarzających zagrożenie podczas robót. Elementy takie należy ostrożnie zdemontować i w miarę możliwości pozostawić do wtórnego użycia.
2. Ostrożnie usunąć roślinność porastającą mury. Można przed wrywaniem punktowo zastosować herbicyd w minimalnej ilości i usunąć rośliny po okresie karencji. W przypadku głęboko zakorzenionych roślin zaleca się ostrożną rozbiórkę muru w obrębie głównych korzeni systemu

- korzeniowego, co umożliwi dokładne oczyszczenie wnętrza muru z humusu utworzonego wokół korzeni.
3. Zdezynfekować mury w miejscach występowania kolonii mikroorganizmów - glonów i poro-stów. Zastosować należy preparat biobójczy np. *Algat prod. Altax*, *Biotin R prod. C.T.S* lub zbliżonym.
 4. Zlokalizować i usunąć zdeintegrowane, obłuzowane i spękane zaprawy.
 5. Zlokalizować i ostrożnie usunąć cegły, których stan techniczny nie pozwala na naprawę czyli wzmocnienie strukturalne lub uzupełnienie ubytków (tj. jeśli obejmują ponad 50% powierzchni).
 6. Skonsolidować elementy poważnie osłabione – pozbawione spieku cegły, zwiertzałe i zdeintegrowane zaprawy, których stan umożliwi przywrócenie optymalnych parametrów mechanicznych. Zaleca się zastosowanie hydrofilnego preparatu na bazie estrów kwasu krzemowego, np. *KSE 100* lub *KSE 300 prod. Remmers*, w zależności od stopnia dezintegracji materiału.
 7. Oczyszczyć lico muru z nawarstwień i zabrudzeń powierzchniowych. Należy je umyć wodą przy użyciu myjki wysokociśnieniowej, elewacje myjąc od góry do dołu. Nie należy stosować długotrwałego moczenia materiałów i ilość wody ograniczyć do minimum. Przed czyszczeniem zaleca się uzupełnienie głębszych pustek, aby zapobiec penetracji wody w głąb murów.
 8. W przypadku stwierdzenia trudnych do usunięcia zanieczyszczeń zastosować należy metodę chemiczną - gotową pastą czyszczącą np. *Fassadenreiniger Paste prod. Remmers* lub przygotowany samodzielnie preparat o konsystencji żelowej – 3% roztwór kwasu fluorowodorowego, zagęszczony metylocelulozą, naniesiony na zabrudzoną powierzchnię za pomocą pędzla i pozostawiono na czas nie dłuższy niż 10 min., następnie spłukany obficie wodą pod ciśnieniem alternatywnie dopuszcza się miejscowe zastosowanie mikro piaskarki z drobnym ścierniwem dobranym doświadczalnie. Podczas użycia piaskarki zachować należy szczególną ostrożność i nie dopuścić do uszkodzenia lic ceglanych (spieku).
 9. W miejscach, w których zauważalne są wykrystalizowane sole rozpuszczalne w wodzie zaleca się mechaniczne usunięcie wykwitów przy użyciu pędzla lub szpachelki, następnie wykonanie okładów odsalających z pulpy celulozowej lub ligniny nasączonej wodą. Okład taki powinien ściśle przylegać do muru i wysychać powoli w celu zapewnienia swobodnej migracji soli do środowiska rozszerzonego. Zabieg należy powtarzać co najmniej dwukrotnie.
 10. Przystąpić do prac murarskich – ubytki lica uzupełnić cegłą o właściwościach fizyko-mechanicznych jak najbardziej zbliżonych do materiału stosowanego historycznie. Nie należy stosować współczesnej cegły klinkierowej, ale cegłę licową o możliwie najbardziej zbliżonej fakturze i kolorze, o nasiąkliwości około 10% (max.-14%). Cegły należy murować przy użyciu zaprawy wapienno piaskowej z niewielkim dodatkiem białego cementu lub gotowej zaprawy murarskiej przeznaczonej do pracy przy obiektach zabytkowych, np. *Optosan TrassMörtel prod. Hufgard Optolith*.
 11. Mniejsze ubytki w cegle – odkruszenia, spękania, ubytki lic – uzupełnić przy użyciu gotowej zaprawy mineralnej do reprofiliacji ubytków, np. *Optosan NSR prod. Hufgard Optolith* lub samodzielnie przygotowanej zaprawy wapiennej z niewielkim dodatkiem białego cementu oraz piaskiem frakcjonowanym poniżej 0,5 mm, barwionej w masie pigmentami mineralnymi. Głębsze ubytki oraz rekonstrukcje krawędzi i narożników cegieł należy uprzednio zabrać przy użyciu drutu niekorodującego. Rekonstrukcjom nadać należy kolor i fakturę możliwie najbardziej zbliżoną do oryginału.
 12. Ubytki zaprawy w spoinach należy wypełnić zaprawą wapienno-cementową, na bazie moczonego wapna hydratyzowanego z dodatkiem białego cementu 52,5 o granulacji i fakturze dopasowanej do otaczających zapraw. Do barwienia należy zastosować pigmenty mineralne o wysokiej światłotrwałości. Alternatywnie można stosować *Optosan TrassFuge prod. Hufgard Optolith* w kolorze odpowiadającym zaprawie oryginalnej. Spoiny opracować należy analogicznie do zachowanych – wgłębnie względem lica, na gładko.
 13. W razie potrzeby należy lokalnie scalić kolorystyczne lico muru przy użyciu krzemianowych farb laserunkowych o spoiwie zolowo-krzemianowym. Taki rodzaj spoiwa zapewni większą trwałość scalania. Zaleca się wykonanie prób kolorystycznych w celu dobrania odpowiedniego odcienia i rozcieńczenia farby. Proponuje się farby *Restaurolasur prod. KEIM*.
 14. Na podokiennikach okien wieżowych wprowadzić wyprofilowaną obróbkę z blachy tytanowo-cynkowej, która zabezpieczy je przed ponownym zarastaniem i pozwoli na bardziej kontrolowane rozprowadzanie wody opadowej.
 15. Po wysezonowaniu uzupełnień zaleca się przeprowadzić hydrofobizację powierzchni np. preparatem *Funcosil SNL prod. Remmers*, lub *Lotexan prod. Keim*, za pomocą pędzlowania. W szczególnie narażonych na działanie wody takich jak parapety, gzymsy, dolne partiei ościeży okiennych, etc. zabieg należy wykonać dwukrotnie, z dużą starannością.

22.1.3 Gzymsy ciągnione

1. Mechanicznie oczyścić powierzchnie z odspojonych i luźnych fragmentów powłoki malarskiej przy użyciu szpachelek, cyklin i przecinaków.
2. Pogłębić istniejące spękania przy użyciu szpachelek sztukatorskich i przecinaków.
3. Uzupełnić ubytki zaprawą sztukatorską np. *StuckoGroB* prod. *Hufgard Optolith* lub gruboziarnistym tynkiem na bazie wapna hydraulicznego np. *KalkPutz GroB* prod. *Keim*.
4. Wykonać reprofilację najbardziej zniszczonych fragmentów gzymsów przy użyciu zapraw jw.
5. Przygotować gzymsy do malowania – odpylenie przy użyciu sprężonego powietrza i pędzli o włosiu syntetycznym.
6. Pokryć gzymsy warstwą silikatowego podkładu gruntującego np. *Fassadengrund* prod. *Keim*.
7. Ujednolicić powierzchnie gzymsów farbami na bazie dyspersji wodnej żywic akrylowych i pigmentów mineralnych lub gotowymi farbami laserunkowymi np. *Restauro Lasur* prod. *Keim*, o barwie dobranej do otoczenia. W razie potrzeby dopuszcza się całych gzymsów przy użyciu farb *Restauro Lasur* prod. *Keim* lub *Histolith Sol-Silikat* prod. *Caparol*.

22.1.4 Stolarka okienna i drzwiowa

1. Stolarki w miarę możliwości zdemontować i przenieść do pracowni. Rozbroić stolarki z elementów metalowych, usunąć elementy wtórne (reperatury, haki, gwoździe etc.).
2. Oczyścić powierzchnie z istniejących warstw farby - mechanicznie poprzez szlifowanie, metodą termiczną - przy użyciu opalarki, szpachelek i skrobaków lub chemicznie poprzez użycie środków do usuwania powłok np. *Scansol* prod. *Scandia Cosmetics S.A*, *Deck* prod. *C.T.S* lub podobne. Następnie doczyścić przy pomocy materiałów ściernych o odpowiednio dobranych gradacjach, pozostawiając w miarę możliwości pozostałości pierwszej warstwy barwnej.
3. Zdezynfekować drewno środkiem owadobójczym np. *Produkt owadobójczy do drewna* prod. *Altax*, *Anti-insekt* prod. *Remmers* lub podobny.
4. Zrekonstruować nieodwracalnie zniszczone elementy i wprawić je przy użyciu naprawczych złączy stolarskich lub kleju na bazie żywicy poliuretanowej. Do flekowania użyć takiego samego gatunku drewna umieszczonego zgodnie z zastanym kierunkiem usłojenia.
5. Nasączyć osłabione elementy drewniane roztworem 5-10% żywicy akrylowej na bazie metakrylanu etylu i akrylanu metylu, np. *Paraloid B 72*, rozpuszczonej w toluenie, acetonie lub ksylenie.
6. Uzupełnić większe ubytków nie kwalifikujące się do flekowania zaprawą na bazie żywicy epoksydowej z elastycznym utwardzaczem i wypełniaczem lub gotową żywicą np.: *Araldit SV/HV*.
7. Wypełnienie mniejszych uszkodzeń i rys szpachlówką przeznaczoną do drewna, np.: *Tikkurila Colowood Putty*, lub *Remmers PU-Holzersatzmass*.
8. Przygotować powierzchnię do malowania: wyszlifowanie drobnoziarnistym papierem ściernym i pokrycie dwukrotnie warstwą gruntującą, a następnie warstwami malarskimi. Zaleca się użycie emalii akrylo-uretanowej lub emalii na bazie żywic poliuretanowych o satynowym wykończeniu np. *Sigma Contour Aqua PU Satin*, lub półmatowej emalia akrylowej *Tikkurila Everal Aqua Semi Matt*. W szczególności zwrócić uwagę na dokładne zabezpieczenie przekrojów poprzecznych drewna.

22.1.5 Ślusarka

1. Oczyścić powierzchnie z produktów korozji – mechaniczne przy użyciu materiałów ściernych o odpowiednio dobranej gradacji.
2. Odpylić i odtłuścić powierzchnię.
3. Zabezpieczyć powierzchnię metalu 10% roztworem taniny w alkoholu lub cynkowym podkładem antykorozyjnym.
4. Zabezpieczyć powierzchnię metalu farbą reaktywną zawierającą inhibitory korozji np. *Peganox* prod. *RustOleum* lub *STAL-KOR* prod. *TrokenTech*, w kolorze ciemno szarym lub czarnym.

22.1.6 Atrium – arkady

Poza zakresem prac jak przy murze ceglany należy dodatkowo wykonać:

1. Usunąć kostkę brukową bezpośrednio przylegającą do arkad i wykonać przepuszczalną nawierzchnię wraz z izolacją przy murze z maty drenarskiej.
2. Przeprowadzić zabiegi odsalające w obrębie partii z widocznymi zniszczeniami zgodnie ze wskazówkami.
3. Wykonać niezbędne prace murarskie i konserwatorskie.
4. Wykonać spoinowania przy użyciu hydrofobowej, szerokokoporowej zaprawy renowacyjnej WTA np. *Porosan HF Sanierputz* prod. *Keim*.

22.1.7 Portal z tympanonem

1. Na wstępie należy przeprowadzić szczegółowe oględziny powierzchni w celu identyfikacji uszkodzeń i zniszczeń, które powstały od czasu renowacji.
2. Następnie należy usunąć luźne fragmenty zapraw i innych materiałów w obrębie spoin i spękań.
3. Zidentyfikowane nawarstwienia i luźne zanieczyszczenia należy usunąć. Zaleca się zastosowanie parownicy – oczyszczenie parą wodną i ewentualne doczyszczenie mechaniczne.
4. Zabielenia z powierzchni należy usunąć przy pomocy mikropiaskarki lub lokalnie zastosowanych sztyftów z włókna szklanego.
5. Uzupełnienie ubytków przy pomocy zaprawy mineralnej na bazie dołowanego wapna z dodatkiem białego cementu i pigmentów mineralnych.
6. Scalenie kolorystyczne powierzchni przy pomocy laserunków na bazie spoiwa krzemianowego.
7. Hydrofobizacja powierzchni przy pomocy *Funcosil SNL*.

22.2 Zakres prac budowlanych

Zakres prac budowlanych ogranicza się jedynie do wykonania przeszyc spękań i zarysowań. Ustabilizowanie spękań muru proponuje się wykonać wykorzystując najmniej inwazyjną metody przeszycia prętami stalowymi, które pozwalają na zszycie spękania nawet w bardzo zdeziintegrowanym murze, staranne wypełnienie szczelin masą iniekcyjną, aby zabezpieczyć przed wnikaniem wody. Sposób i zakresie napraw na bieżąco należy ustalać na placu budowy w porozumieniu z nadzorem konserwatorskim, inwestorskim i autorskim.

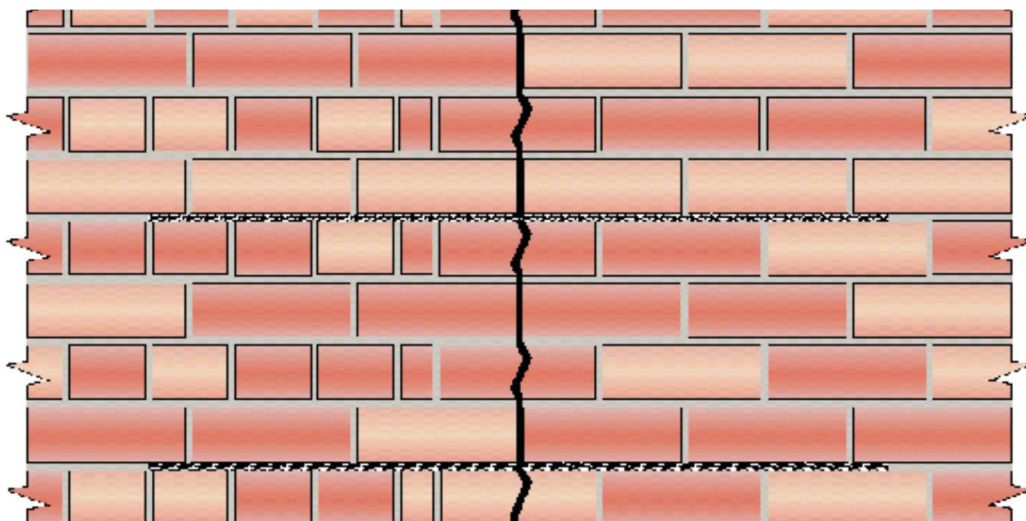
Do naprawy pęknięć i zarysowań proponuje się zastosowanie rozwiązań systemowych firmy *HeliFix*, możliwe jest zastosowanie innych technologii spełniających warunki techniczne jak np. *BRUT SAVER*, *FISCHER* czy *KOELNER*.

22.2.1 Naprawa rys i spękań ścian w murach

Wyciąć szczeliny w poziomych warstwach w wymaganych odstępach i na określoną głębokość. W przypadku cięcia w spoinach należy usunąć zaprawę na całej grubości spoiny. Wyczyścić szczeliny przy pomocy odkurzacza i spryskać wodą. Do końca szczeliny wprowadzić zaprawę *HeliBond MM2* o grubości ok. 15 mm. Wcisnąć pręt *HeliBar* o średnicy \varnothing 8 mm w zaprawę w celu uzyskania równej otuliny. Wprowadzić następną warstwę zaprawy cementowej MM2 pozostawiając ok. 15 mm w celu późniejszego uzupełnienia wypełnienia spoiny zaprawą odpowiadającą zaprawie stosowanej w pozostałych spoinach obiektu. Wyrównać powierzchnię spoiny. Zwilżać spoinę co pewien czas. Uzupełnić wypełnienie szczeliny odpowiednią zaprawą.

Jeśli nie sprecyzowano inaczej przyjmować poniższe zasady:

- Głębokość szczeliny 35 do 40 mm.
- Pręt *HeliBar* wyprowadzić co najmniej na długość 500 mm poza szczelinę.
- Pionowy rozstaw prętów co 4 - 6 warstwy cegły.
- Pręt *HeliBar* powinien być zamocowany w murze na odcinkach minimum 500 mm po obu stronach pęknięcia.

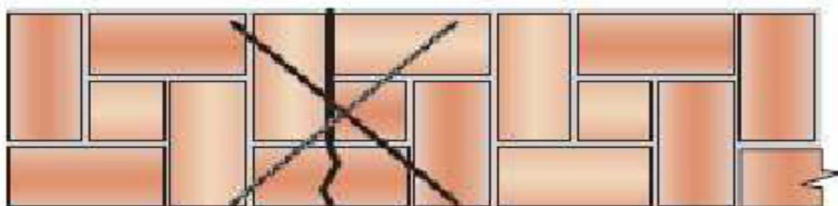
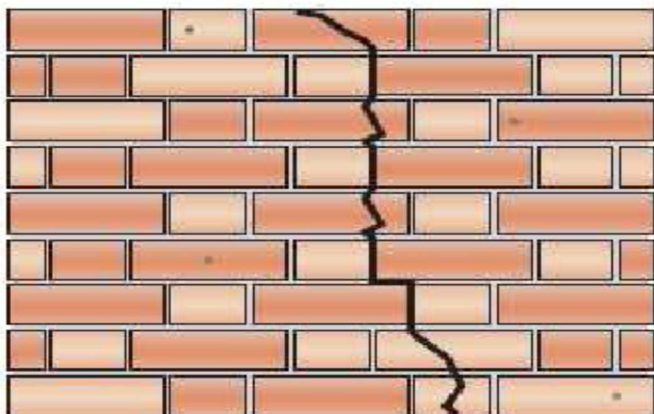
22.2.2 Naprawa pęknięć –zszywanie krzyżowe murów:

Wywiercić otwory o średnicach 13 – 14 mm pod wymaganym kątem na określoną głębokość. Wyczyścić odkurzaczem otwory i dokładnie zmoczyć woda - kontynuować do momentu gdy woda

wypływająca z otworu Bedzie czysta. Wymieszać zaprawę *HeliBond MM2* i napełnić pojemnik pistoletu. Nałożyć na pistolet końcówkę przedłużającą o średnicy 12 mm i pompować zaprawę do momentu jej wypełnienia. Odpowiedniej długości *CemTie* o średnicy \varnothing 8 mm wkręcić w końcówkę pistoletu. Wsadzić końcówkę w otwór na pełną głębokość i pompować zaprawę. Ciśnienie spowoduje wypychanie pręta wraz z zaprawą. Wypełnić końcówki otworów pozostawiając gotowymi do wykończenia odpowiednią zaprawą lub kitami.

Jeśli nie sprecyzowano inaczej przyjmować poniższe zasady:

- pręty *CemTie* instaluje się prostopadle do powierzchni pęknięcia (np. poziomo w przypadku pęknięć pionowych i pionowo w przypadku pęknięć poziomych),
- pręt *CemTie* powinien zaczynać się minimalnie w odległości 22,5 cm od pęknięcia,
- kąt wiercenia powinien być tak dobrany aby pręt przechodził przez pęknięcie w środkowej części muru,
- pręty powinny być instalowane naprzemiennie po obydwu stronach pęknięcia w odstępach 22,5 cm mierzonych wzdłuż pęknięcia.

23.0 Uwagi ogólne

Wszelkie prace należy prowadzić pod stałym nadzorem przedstawiciela Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Gdańsku oraz osób posiadających odpowiednie uprawnienia budowlane oraz doświadczenie zawodowe w prowadzeniu prac przy zabytkach, osoby te winny posiadać odpowiednie uprawnienia budowlane zgodnie z art. 37c ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity Dz. U. 2022 poz. 0840).

Szczególną uwagę należy zachować podczas pracy na wysokości przy wykonywaniu odkrywek, skuwaniu i odtwarzaniu tynków.

Przy prowadzeniu prac obowiązują wszystkie przepisy BHiP dotyczące robót budowlanych. Warunki bezpieczeństwa pracy przy robotach określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz.U. Nr 47, poz. 401).

Przed przystąpieniem do prac budowlanych należy dokładnie zapoznać się z dokumentacją budowlaną i informacją techniczną związaną z stosowanymi produktami.

Do odbioru prac Wykonawca winien przedstawić dokumentację powykonawczą zawierającą niezbędne dokumenty, karty techniczne zastosowanych produktów.

mgr inż. Zbigniew KOCUR
upr. UAN/N/7210/459/87 i 114/90
ZAP/BO/1300/01

24.0 Część graficzna

AGRO-HATECH

PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUGOWO-HANDLOWE AGRO-HATECH mgr inż. ZBIGNIEW KOCUR
75-630 KOSZALIN UL.BZÓW 14 TEL.KOM 602 633 778
e-mail: hatech@ko.onet.pl, konstruktor@gemma.pl

	ZAŁĄCZNIKI
NAZWA ZAMIERZENIA INWESTYCYJNEGO	REMONT ELEWACJI
OBIEKT	KOŚCIÓŁ PARFIALNY pw. św. JÓZEFA
ADRES	WYGODA ŁĄCZYŃSKA 19 83-335 BORZESTOWO
POZOSTAŁE DANE ADRESOWE	Nazwa jednostki ewidencyjnej: 220506_2.0007.246 Nazwa i numer obrębu ewidencyjnego: 220506_2.0007 Łączyno Numer działki ewidencyjnej: 246
INWESTOR	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA pw. św. JÓZEFA WYGODA ŁĄCZYŃSKA 20 83-335 BORZESTOWO
KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO	X
RODZAJ OBIEKTU BUDOWLANEGO:	BUDYNEK KULTU RELIGIJNEGO

SPIS ZAŁĄCZNIÓW:	1. Decyzja Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku nr ZN.5142.1019.ReKo z dnia 26.08.2024 r. 2 2. Informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia 7
Data opracowania:	Koszalin, 28.08.2024 r.

Zachodniopomorski Wojewódzki
Konservator Zabytków
w Szczecinie
ul. Wały Chrobrego 4, 76-502 Szczecin
tel. 91 433 70 66/82, 488 18 04
ZN.K.5142.13.2024.AF
Nr rej. A-711

Koszalin, dnia 16 lutego 2024 r.

Parafia Rzymskokatolicka
pw. Podwyższenia Krzyża Św. w
Słownie
Słowino 84A
76-150 Darłowo

Decyzja niniejsza jest ostateczna
w administracyjnym toku
instancji i podlega wykonaniu

Koszalin, dnia 16.02.2024r.

DECYZJA NR 110.2024.K

Działając na podstawie art. 6, ust. 1, pkt. 1, lit. b, c, art. 7 pkt. 1, art. 36, ust. 1, pkt. 1, 11, art. 91 ust. 4 pkt. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r. poz. 840 ze zmianami), a także w związku § 3 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 22 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (tekst jednolity Dz.U. z 2021 r., poz. 81), art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 07.07.1994 Prawo budowlane (tekst jednolity Dz.U. z 2023 poz. 682 ze zmianami) oraz w oparciu o art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2023 poz. 775 ze zmianami).

po rozpatrzeniu wniosku Ks. Zenona Czekaty, Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej pw. Podwyższenia Krzyża Św. w Słownie, Słowino 84A, 76-150 Darłowo, z dnia 17 stycznia 2024 r. (data wpływu 22 stycznia 2024 r.), w sprawie:

o wydanie pozwolenia na prowadzenie robót budowlanych polegających na remoncie kościoła filialnego pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Boleszewie, oraz w otoczeniu kościoła, dz. nr 59, obr. 003 Boleszewo, gm. Sławno, wpisanych do rejestru zabytków pod numerem 407 decyzją z dn. 28.04.1964 r. (nowy numer A-711).

Zachodniopomorski Wojewódzki Konservator Zabytków w Szczecinie POZWALA

na prowadzenie robót budowlanych polegających na remoncie kościoła filialnego pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Boleszewie, oraz w otoczeniu kościoła, dz. nr 59, obr. 003 Boleszewo, gm. Sławno, wpisanych do rejestru zabytków pod numerem 407 decyzją z dn. 28.04.1964 r. (nowy numer A-711), w oparciu o dokumentację pt.:

- „PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU; NAZWA ZAMIERZENIA INWESTYCYJNEGO: REMONT KOŚCIOŁA FILIALNEGO pw. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA; OBIEKT: KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA w Boleszewie; ADRES: Boleszewo dz. nr 59, gmina Sławno; POZOSTAŁE DANE ADRESOWE: Nazwa jednostki ewidencyjnej: Gmina Sławno 321306_2 Nazwa i numer obrębu ewidencyjnego: Boleszewo 0003 Numer działki ewidencyjnej: 59” aut. mgr inż. Zbigniew Kocur, mgr. inż. Szymon Jakima.
- „PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY; NAZWA ZAMIERZENIA INWESTYCYJNEGO: REMONT KOŚCIOŁA FILIALNEGO pw. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA; OBIEKT:

Za zgodność z oryginałem

Zbigniew Kocur

KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA w Boleszewie; ADRES: Boleszewo dz. nr 59, gmina Sławno; POZOSTAŁE DANE ADRESOWE: Nazwa jednostki ewidencyjnej: Gmina Sławno 321306_2.0003.59 Nazwa i numer obrębu ewidencyjnego: 321306_2.0003 obręb Boleszewo Numer działki ewidencyjnej: 59" aut. mgr inż. Zbigniew Kocur.

- „Projekt techniczny; Nazwa obiektu: Kościół filialny pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa; Tytuł: Instalacja elektryczna niskoprądowa i odgromowa; Branża: Elektryczna; Adres: Boleszewo dz. nr 59 obręb 0003 Boleszewo gm. Sławno;” aut. mgr inż. Jarosław Pankowski.
- „PROJEKT TECHNICZNY WEWNĘTRZNA LINIA ZASILAJĄCA BRANŻA ELEKTRYCZNA; NAZWA ZAMIERZENIA INWESTYCYJNEGO: REMONT KOŚCIOŁA FILIALNEGO pw. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA; OBIEKT: KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA w Boleszewie; ADRES: Boleszewo dz. nr 59, gmina Sławno; POZOSTAŁE DANE ADRESOWE: Nazwa jednostki ewidencyjnej: Gmina Sławno 321306_2 Nazwa i numer obrębu ewidencyjnego: Boleszewo 0003 Numer działki ewidencyjnej: 59" aut. mgr. inż. Szymon Jakima.
- „OPRACOWANIE BADAŃ KONSERWATORSKICH, OCENY STANU ZACHOWANIA ORAZ PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH DLA KOŚCIOŁA PW. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA W BOLESZEWIE, GM. SŁAWNO, POW. SŁAWNO" aut. mgr Magda Caban.

Zakres prac objętych niniejszym pozwoleniem obejmuje:

- remont ścian fundamentowych z wykonaniem pionowych izolacji przeciwwilgociowych,
- remont lica ścian nawy, wieży, prezbiterium i zakrystii,
- remont stropów wieży, nawy i empor,
- dezynsekcję i impregnację więźby dachowej,
- rozbiórkę betonowych posadzek i przywrócenie posadzki ceramicznej,
- remont stolarki i ślusarki okiennej i drzwiowej,
- remont wewnętrznych instalacji elektrycznych,
- wymianę nawierzchni betonowych ciągów pieszo-jezdnych na nawierzchnię z płomieniowanej kostki granitowej,
- likwidację betonowej nawierzchni wokół kościoła i wykonanie ścieżki procesyjnej, z dojściem do zakrystii, o nawierzchni z płomieniowanej kostki granitowej,
- reprofilację terenu w bezpośrednim sąsiedztwie kościoła, wykonanie wewnętrznej elektrycznej linii zasilającej.

Termin ważności pozwolenia, zgodnie z przewidywanym terminem rozpoczęcia i zakończenia prac wskazanym we wniosku, określa się do dnia 31 grudnia 2029 r.

Udzielone pozwolenie związane jest z obowiązkiem:

1. Zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o terminie rozpoczęcia i zakończenia wskazanych w pozwoleniu prac.
2. Kierowania robotami budowlanymi oraz wykonywania nadzoru inwestorskiego przez osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 37c ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, a także przekazania ZWKZ w Szczecinie danych osób pełniących w/w funkcje wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnianie przez te osoby wymagań, o których mowa w przywołanym wyżej art. 37 c, oraz oświadczeń tych osób o przyjęciu przez te osoby obowiązków, nie później niż w terminie 14 dni przed rozpoczęciem robót budowlanych.

Za zgodność z oryginałem

Zbigniew Kocur

3. Kierowania pracami konserwatorskimi albo samodzielnego ich wykonywania przez osobę spełniającą wymagania, o których mowa w art. 37a ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami przywołanej wyżej ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, a także przekazania ZWKZ w Szczecinie danych osoby pełniącej w/w funkcję wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnianie przez te osoby wymagań, o których mowa w przywołanym wyżej art. 37 a, oraz oświadczenia tej osoby o przyjęciu przez nią obowiązków, nie później niż w terminie 14 dni przed rozpoczęciem robót budowlanych.
4. W przypadku prowadzenia robót ziemnych
 - a) Zlecenia przy prowadzeniu prac ziemnych przeprowadzenia interwencyjnych prac archeologicznych wyspecjalizowanej jednostce badawczej (osobie prawnej lub fizycznej), gwarantującej, że osoba prowadząca badania archeologiczne spełnia kryterium posiadania kwalifikacji, o których mowa w art. 37 e ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r. poz. 840 z późniejszymi zmianami).
 - b) Uzyskania stosownego pozwolenia Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na prowadzenie badań archeologicznych przed przystąpieniem do prac ziemnych. Pozwolenie zostanie wydane na wniosek, którego zawartość określa §9 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 22 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (tekst jednolity Dz.U. z 2021 r., poz. 81).
5. Niezwłocznego zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o wszelkich zagrożeniach lub nowych okolicznościach ujawnionych w trakcie prowadzenia wskazanych w pozwoleniu prac.
6. Odbioru częściowego i końcowego prac konserwatorskich z udziałem przedstawiciela Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Szczecinie.
7. Dokumentowania prowadzonych prac i wykonania dokumentacji powykonawczej i złożenia jej w terminie 3 miesięcy od daty zakończenia prac w Archiwum Delegatury w Koszalinie, WUOZ w Szczecinie.

UZASADNIENIE

Kościół filialny pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Boleszewie, oraz w otoczenie kościoła, dz. nr 59, obr. 003 Boleszewo, gm. Sławno, wpisane zostały do rejestru zabytków pod numerem 407 decyzją z dn. 28.04.1964 r. (nowy numer A-711).

Zgodnie z cyt. wyż. przepisami na prowadzenie prac konserwatorskich przy obiekcie wpisanym do rejestru zabytków należy uzyskać pozwolenie właściwego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Wnioskiem z dnia 17 stycznia 2024 r. (data wpływu 22 stycznia 2024 r.) Ks. Zenon Czekala, Proboszcz Parafii Rzymskokatolickiej pw. Podwyższenia Krzyża Św. w Słowninie, Słowno 84A, 76-150 Darłowo, wystąpił do Delegatury w Koszalinie o wydanie pozwolenia na prowadzenie robót budowlanych polegających na remoncie kościoła filialnego pw. Najświętszego Serca

Za zgodność z oryginałem

Zbigniew Kocur

Pana Jezusa w Boleszewie, oraz w otoczeniu kościoła, dz. nr 59, obr. 003 Boleszewo, gm. Sławno, w oparciu o załączone do wniosku dokumentację pt.:

- „PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU; NAZWA ZAMIERZENIA INWESTYCYJNEGO: REMONT KOŚCIOŁA FILIALNEGO pw. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA; OBIEKT: KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA w Boleszewie; ADRES: Boleszewo dz. nr 59, gmina Sławno; POZOSTAŁE DANE ADRESOWE: Nazwa jednostki ewidencyjnej: Gmina Sławno 321306_2 Nazwa i numer obrębu ewidencyjnego: Boleszewo 0003 Numer działki ewidencyjnej: 59” aut. mgr inż. Zbigniew Kocur, mgr. inż. Szymon Jakima.
- „PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY; NAZWA ZAMIERZENIA INWESTYCYJNEGO: REMONT KOŚCIOŁA FILIALNEGO pw. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA; OBIEKT: KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA w Boleszewie; ADRES: Boleszewo dz. nr 59, gmina Sławno; POZOSTAŁE DANE ADRESOWE: Nazwa jednostki ewidencyjnej: Gmina Sławno 321306_2.0003.59 Nazwa i numer obrębu ewidencyjnego: 321306_2.0003 obręb Boleszewo Numer działki ewidencyjnej: 59” aut. mgr inż. Zbigniew Kocur.
- „Projekt techniczny; Nazwa obiektu: Kościół filialny pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa; Tytuł: Instalacja elektryczna niskoprądowa i odgromowa; Branża: Elektryczna; Adres: Boleszewo dz. nr 59 obręb 0003 Boleszewo gm. Sławno;” aut. mgr inż. Jarosław Pankowski.
- „PROJEKT TECHNICZNY WEWNĘTRZNA LINIA ZASILAJĄCA BRANŻA ELEKTRYCZNA; NAZWA ZAMIERZENIA INWESTYCYJNEGO: REMONT KOŚCIOŁA FILIALNEGO pw. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA; OBIEKT: KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA w Boleszewie; ADRES: Boleszewo dz. nr 59, gmina Sławno; POZOSTAŁE DANE ADRESOWE: Nazwa jednostki ewidencyjnej: Gmina Sławno 321306_2 Nazwa i numer obrębu ewidencyjnego: Boleszewo 0003 Numer działki ewidencyjnej: 59” aut. mgr. inż. Szymon Jakima.
- „OPRACOWANIE BADAŃ KONSERWATORSKICH, OCENY STANU ZACHOWANIA ORAZ PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH DLA KOŚCIOŁA PW. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA W BOLESZEWIE, GM. SŁAWNO, POW. SŁAWNO” aut. mgr Magda Caban.

Objęte niniejszym pozwoleniem prace mają na celu poprawienie stanu technicznego kościoła oraz przywrócenie obiektowi i jego otoczeniu walorów estetycznych i zabytkowych.

W związku z tym orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Niniejsze pozwolenie nie zwalnia od obowiązku uzyskania pozwolenia lub dokonania zgłoszenia w przypadkach przewidzianych Prawem budowlanym i innymi przepisami. Ponadto, zgodnie z art. 47 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia może zostać wznowione, a następnie pozwolenie może zostać cofnięte lub zmienione, w przypadku gdy wystąpią nowe fakty i okoliczności, mogące doprowadzić do uszkodzenia lub zniszczenia zabytku.

W przypadku niedopełnienia warunków nałożonych w niniejszym pozwoleniu tut. Organ stwierdza wygaśnięcie decyzji, w trybie przewidzianym w art. 162 §1 pkt 2 Kpa.

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie złożone do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (ul. Krakowskie Przedmieście 15/17, 00-071 Warszawa) za pośrednictwem

Za zgodność z oryginałem

Zbigniew Kocur

	INFORMACJA BioZ
NAZWA ZAMIERZENIA INWESTYCYJNEGO	REMONT ELEWACJI
OBIEKT	KOŚCIÓŁ PARFIALNY pw. św. JÓZEFA
ADRES	WYGODA ŁĄCZYŃSKA 19 83-335 BORZESTOWO
POZOSTAŁE DANE ADRESOWE	Nazwa jednostki ewidencyjnej: 220506_2.0007.246 Nazwa i numer obrębu ewidencyjnego: 220506_2.0007 Łączyno Numer działki ewidencyjnej: 246
INWESTOR	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA pw. św. JÓZEFA WYGODA ŁĄCZYŃSKA 20 83-335 BORZESTOWO
KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO	X
RODZAJ OBIEKTU BUDOWLANEGO:	BUDYNEK KULTU RELIGIJNEGO

OPRACOWAŁ:	mgr inż. ZBIGNIEW KOCUR upr. nr: UAN/N/7210/459/87 i 114/90 ZAP/BO/1300/01 w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
Data opracowania:	Koszalin, 28.08.2024 r.

1.0 Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego oraz kolejność realizacji poszczególnych obiektów.

- Wykonanie dokumentacji graficznej dokumentującej stan elewacji przed remontem.
- Prace konserwatorskie przy cokole kamiennym: dezynfekcja, oczyszczenie, usunięcie wtórnych spoin, uzupełnienie spoin.
- Wymiana kostki kamiennej, w pasie 30 cm, na opaskę z kruszywa.
- Usunięcie roślinności niskiej porastającej mury, dezynfekcja lica muru, wymiana zdestruowanych cegieł, wzmocnienie strukturalne cegieł osłabionych, umycie elewacji, oczyszczenie elewacji z nawarstwień, uzupełnienie ubytków, scalenie kolorystyczne.
- Wykonanie obróbek blacharskich na podokiennikach okien wieży, hydrofobizacja elewacji.
- Oczyszczenie gzymsów, scalenie rys i uzupełnienie profili z reprofilacją, scalenie kolorystyczne.
- Remont stolarki okiennej.
- Oczyszczenie i pokrycie farbami antykorozyjnymi elementów metalowych.
- Prace konserwatorskie przy atrium analogicznie jak przy licu ścian ceramicznych.
- Oczyszczenie portalu z tympanonem, uzupełnienie ubytków, scalenie kolorystyczne.

1. Wykaz istniejących budynków podlegających adaptacji lub rozbiórce

- nie dotyczy.

2. Elementy zagospodarowania działki lub terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

- brak elementów zagospodarowania terenu mogących stworzyć zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia ludzi;
- teren budowy zabezpieczony ogrodzeniem.

3. Informacje dotyczące przewidywanych zagrożeń występujących podczas realizacji robót budowlanych określające skalę i rodzaje zagrożeń oraz miejsce ich występowania.

- szczególne zagrożenia mogą wystąpić w trakcie prac przy ustawianiu rusztowań;
- szczególne zagrożenia mogą wystąpić w trakcie prowadzenia prac na wysokościach;
- transport ręczny materiałów budowlanych wykonywany przez pracowników w rękawicach ochronnych w odpowiedniej obsadzie osobowej zapewniającej dźwiganie zgodnie z normami;
- prace na wysokości wykonywane z zastosowaniem rusztowań oraz ochron zabezpieczających przed upadkiem z wysokości;
- zabezpieczenie pracowników w hełmy ochraniające przed spadającymi przedmiotami;
- bezpośredni kontakt ze szkodliwymi substancjami chemicznymi stosowanymi do konserwacji ścian.

4. Informacja o wydzieleniu i oznakowaniu miejsca prowadzenia robót budowlanych stosownie do rodzaju zagrożenia.

- teren budowy należy ogrodzić w celu zabezpieczenia przed dostępem osób postronnych i wyznaczyć strefy niebezpieczne;
- teren budowy należy zabezpieczyć w znaki informujące o zagrożeniach;
- przejścia i strefy niebezpieczne należy oznakować znakami ostrzegawczymi;
- przejścia, przejazdy i stanowiska pracy w strefie niebezpiecznej zabezpiecza się daszkami ochronnymi.

5. Instrukcja pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych.

- a) zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia:
- szczegółowe zapoznanie z technologią robót;
 - poinformowanie o zagrożeniu współpracowników;
 - ograniczenie i oznakowanie strefy zagrożonej;
 - usunięcie ze strefy zagrożonej wszystkich pracowników z wyjątkiem pracowników niezbędnych do przeprowadzenia działań ochronnych i zabezpieczających;
 - zapewnienie asekuracji pracowników;
 - bezwzględne stosowanie przez pracowników środków ochrony indywidualnej zabezpieczających przed skutkami zagrożeń;

- b) zasady bezpieczeństwa nadzoru nad pracami szczególnie niebezpiecznymi przez wyznaczone w tym celu osoby.
- c) Sposoby przechowywania i przemieszczania materiałów, wyrobów, substancji oraz preparatów niebezpiecznych na terenie budowy:
 - elementy konstrukcyjne więźby dachowej dostarczane są jako gotowe na miejsce budowy;
 - w przypadku przechowywania w magazynach substancji i preparatów niebezpiecznych należy informację o tym zamieścić na tablicach ostrzegawczych, umieszczonych w widocznych miejscach;
 - produkty na terenie budowy przechowuje się i użytkuje zgodnie z instrukcjami producenta;
 - elementy drobnowymiarowe składowane są na terenie budowy w miejscach do tego wyznaczonych.
- 6. Środki techniczne i organizacyjne zapobiegające niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie, w tym zabezpieczające bezpieczną i sprawną komunikację umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych zagrożeń.**
 - wszelkie prace na wysokości powinny być wykonywane z rusztowań lub drabin rozstawnych przy wyposażeniu pracowników w ochrony indywidualne zabezpieczające przed upadkiem z wysokości,
 - do montażu ciężkich elementów należy wykorzystać sprzęt zmechanizowany;
 - rusztowania należy wyposażyć w pionowe komunikacyjne zapewniające bezpieczną komunikację i swobodny dostęp do stanowisk pracy;
 - stanowiska pracy należy wyposażyć w środki ochrony indywidualnej.
- 7. Miejsce przechowywania dokumentacji budowy oraz dokumentów niezbędnych do prawidłowej eksploatacji maszyn i urządzeń technicznych.**
 - wszelka dokumentacja związana z realizowaną budową przechowywana będzie u kierownika budowy.